

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 259

34e jaargang

4 oktober 1991

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
91/C 259/01	nr. 685/90 van de heer Neil Blaney aan de Commissie Betreft: Binnensmokkelen in Ierland van bacon/varkensvlees van Oosteuropese herkomst onder het voorwendsel dat het uit een Lid-Staat afkomstig is (aanvullend antwoord)	1
91/C 259/02	nr. 2092/90 van mevrouw Michèle Alliot-Marie aan de Commissie Betreft: Compensatie voor de gevolgen van valutaschommelingen op de Europese vleesmarkt ..	1
91/C 259/03	nr. 2377/90 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Militaire samenwerking tussen Irak, Soedan en Zuid-Afrika	2
91/C 259/04	nr. 2384/90 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Monopoliesituaties bij hergebruik van glas	3
91/C 259/05	nr. 2392/90 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Vernietiging van het milieu door de firma „Elliniki Lefkolithi AMBNE”	3
91/C 259/06	nr. 2452/90 van de heer Marc Reymann aan de Commissie Betreft: Het functioneren van de Europese Instellingen	4
91/C 259/07	nr. 2564/90 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de bevoegdheid van de Gemeenschap in de sector toerisme	4
91/C 259/08	nr. 2595/90 van de heer Gianfranco Amendola aan de Commissie Betreft: Eerbiediging van de richtlijn betreffende het lawaai van subsonische vliegtuigen in Italië	4
91/C 259/09	nr. 2601/90 van de leden Enrique Sapena Granell, María Izquierdo Rojo, Ludivina García Arias, Juan de la Cámara Martínez, Mateo Sierra Bardají, Javier Sanz Fernandez en José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Communautair toerismebeleid	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 259/10	nr. 2617/90 van de heer Ben Fayot aan de Commissie Betreft: Herziening van het EGKS-Verdrag	5
91/C 259/11	nr. 2656/90 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Het bezoek van de heer Brittan, lid van de Commissie, aan Portugal en de toestand in de textielindustrie	6
91/C 259/12	nr. 2751/90 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Maatregelen betreffende de interne markt	7
91/C 259/13	nr. 2838/90 van de heer Andrea Raggio aan de Commissie Betreft: Regen-programma voor Sardinië en Corsica	7
91/C 259/14	nr. 2868/90 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautair programma ter bevordering van wintervakanties voor bejaarden	8
91/C 259/15	nr. 2941/90 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Vervuiling van de Aliakmon-rivier	8
91/C 259/16	nr. 2951/90 van de heer Alman Metten aan de Commissie Betreft: Databank geneesmiddelen	9
91/C 259/17	nr. 2958/90 van de heer Menelaos Hadjigeorgiou aan de Commissie Betreft: Vervuiling van grote stadsagglomeraties door de uitlaatgassen van motorvoertuigen ..	9
91/C 259/18	nr. 2980/90 van de heer Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Handel in visserijproducten met Canada	10
91/C 259/19	nr. 3002/90 van de heer Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Milieuvriendelijke smeer- en hydraulische oliën	11
91/C 259/20	nr. 3007/90 van mevrouw Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Maatregelen ter bescherming van en controle op de textielsector	11
91/C 259/21	nr. 3020/90 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Wereldorganisatie voor Toerisme	12
91/C 259/22	nr. 3032/90 van de heer Ian White aan de Commissie Betreft: Schoolvakanties	12
91/C 259/23	nr. 152/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Gebruik van traangas door de Griekse politie	13
91/C 259/24	nr. 188/91 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: De strategische betekenis van de luchtvaart	13
91/C 259/25	nr. 275/91 van mevrouw Teresa Domingo Segarra aan de Commissie Betreft: Gebruik van verboden hormonen voor het vetmesten van vee in Catalonië	14
91/C 259/26	nr. 277/91 van de heer José Álvarez de Paz aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de beroepsopleiding (sector bouw) in de Gemeenschap	14
91/C 259/27	nr. 296/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Veiligheidsprogramma voor de inzittenden van auto's	15
91/C 259/28	nr. 322/91 van mevrouw Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Het beroep van klinisch chemicus	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 259/29	nr. 329/91 van de heer Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Visserijovereenkomst EEG—Marokko	16
91/C 259/30	nr. 362/91 van de heer Diego de los Santos López aan de Commissie Betreft: Milieuschade	16
91/C 259/31	nr. 368/91 van de heer Günter Lüttge aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van regionale luchthavens in de vijf nieuwe deelstaten van de Bondsrepubliek Duitsland	17
91/C 259/32	nr. 411/91 van de heer John Iversen aan de Commissie Betreft: Handel in tropisch hout	17
91/C 259/33	nr. 481/91 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Maïssubsidies in grensoverschrijdende landbouwcoöperaties	18
91/C 259/34	nr. 513/91 van mevrouw Ursula Schleicher en de heer Siegbert Alber aan de Commissie Betreft: Handel in organen	19
91/C 259/35	nr. 541/91 van de heer Helwin Peter aan de Commissie Betreft: De invoer van staalproducten uit bepaalde derde landen voor 1991	19
91/C 259/36	nr. 542/91 van de heer John McCartin aan de Commissie Betreft: Overproductie in de zuivelsector	20
91/C 259/37	nr. 547/91 van de heer Didier Anger aan de Commissie Betreft: Structuurfondsen en milieu	20
91/C 259/38	nr. 548/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Structuurfondsen en milieu	21
91/C 259/39	nr. 563/91 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: Overtredingen rij- en rusttijden in het wegvervoer	22
91/C 259/40	nr. 610/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Nationaal plan van communautair belang voor de provincie Almería (Spanje)	22
91/C 259/41	nr. 612/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Informatiecampagne over het gebruik van duurzaam papier	23
91/C 259/42	nr. 618/91 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Invoering van glasvezelnetten in de Gemeenschap	23
91/C 259/43	nr. 627/91 van de heer François-Xavier de Donnea aan de Commissie Betreft: Fiscale status echtgenoten van ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen	24
91/C 259/44	nr. 639/91 van de heer Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Visserijbeleid	24
91/C 259/45	nr. 640/91 van de heer Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Visserijbeleid	24
91/C 259/46	nr. 642/91 van de heer Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Visserijbeleid	25

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 259/47	nr. 650/91 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Stijging van de temperatuur van het water van de Po (Italië)	25
91/C 259/48	nr. 693/91 van mevrouw Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Cat Island (Bahamas)	25
91/C 259/49	nr. 740/91 van de heer Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Financiering van de Griekse landbouwsector in het kader van de programma's voor regionale ontwikkeling	26
91/C 259/50	nr. 745/91 van de heer Maxime Verhagen aan de Commissie Betreft: Verlenging EFRO-programma's na 1991	27
91/C 259/51	nr. 746/91 van de heer Manfred Vohrer aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van huisdieren in de Gemeenschap	27
91/C 259/52	nr. 794/91 van de heer Jacques Vernier aan de Commissie Betreft: Visserijstatistieken	28
91/C 259/53	nr. 800/91 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Financiële steun voor kerkgebouwen	28
91/C 259/54	nr. 814/91 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Generieke voederadditieven	28
91/C 259/55	nr. 837/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Bekendmaking EFRO-steun	29
91/C 259/56	nr. 872/91 van de heer José Torres Couto aan de Commissie Betreft: Sociale bescherming	29
91/C 259/57	nr. 920/91 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Japans protectionisme in de ledersector	29
91/C 259/58	nr. 1136/91 van de heer Carles Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Uitvoer van gelooiden huiden van de Gemeenschap naar Japan	30
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 920/91 en nr. 1136/91	30
91/C 259/59	nr. 922/91 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Herstelwerkzaamheden rijksweg 20 (Valle di Roja — Italië)	30
91/C 259/60	nr. 929/91 van de heer Yvan Blot aan de Commissie Betreft: Verlaagd BTW-tarief voor tuinbouwbedrijven en boomkwekerijen	31
91/C 259/61	nr. 985/91 van de heer Alain Marleix aan de Commissie Betreft: Vaststelling van het BTW-tarief voor siertuinbouwproducten	31
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 929/91 en nr. 985/91	31
91/C 259/62	nr. 931/91 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Studie van het project voor een stuwdam op de Alqueva-rivier	31
91/C 259/63	nr. 937/91 van mevrouw Marijke van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Ontwerp-richtlijn computerprogramma's — juridische basis van artikel 2, lid 3	32

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 259/64	nr. 940/91 van de heer David Martin aan de Commissie Betreft: Classificatie van communautaire besluiten	32
91/C 259/65	nr. 946/91 van de heer Michael Welsh aan de Commissie Betreft: Oprichting van kleine en middelgrote ondernemingen in de Gemeenschap	33
91/C 259/66	nr. 971/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Achterstand bij de communautaire landbouwsubsidies	33
91/C 259/67	nr. 980/91 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: UCLAFF-rapport	34
91/C 259/68	nr. 992/91 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Kwaliteit van het drinkwater	34
91/C 259/69	nr. 998/91 van de heer Ben Fayot aan de Commissie Betreft: Weigering van de Italiaanse douane een communautair document te erkennen	35
91/C 259/70	nr. 1017/91 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Broodprijs	35
91/C 259/71	nr. 1025/91 van de heer Aymeri de Montesquiou Fezensac aan de Commissie Betreft: Met de concurrentieregels strijdige praktijken in de sector meteorologische producten	35
91/C 259/72	nr. 1027/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Communautaire bestekken voor visserij- en aquicultuurproducten	36
91/C 259/73	nr. 1029/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Steun voor plattelandstoerisme	36
91/C 259/74	nr. 1033/91 van de leden Ioannis Stamoulis, Paraskevas Avgerinos, Christos Papoutsis, Konstantinos Tsimas, Dionysios Livanos, Sotiris Kostopoulos, Dimitrios Pagoropoulos en Georgios Romeos aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de Golfoorlog voor de economie en vooral het toerisme in de Lid-Statens	37
91/C 259/75	nr. 1037/91 van mevrouw Dagmar Roth-Behrendt aan de Commissie Betreft: Structuurfondsen en de bescherming van het natuurlijk biologisch milieu	38
91/C 259/76	nr. 1064/91 van de heer Alman Metten aan de Commissie Betreft: Ontbreken van concurrentie bij professionele dienstverlening en bij renteherziening van hypotheeklen	38
91/C 259/77	nr. 1103/91 van de heer Rafael Calvo Ortega aan de Commissie Betreft: EIB en regionale ontwikkeling	39
91/C 259/78	nr. 1124/91 van de heer Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Communautaire steun ter bestrijding van de problemen in de steden van de derde wereld	40

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 259/79	nr. 1137/91 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Interreg-initiatief	40
91/C 259/80	nr. 1138/91 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Sociale en economische studies met regionaal karakter in Groot-Brittannië	41
91/C 259/81	nr. 1140/91 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Ontwikkelingssteun	41
91/C 259/82	nr. 1173/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Overeenkomst van de Raad van Europa over administratieve samenwerking op fiscaal gebied	42
91/C 259/83	nr. 1187/91 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Europese statistieken veiligheid van levensmiddelen	42
91/C 259/84	nr. 1203/91 van de heer Antoni Gutiérrez Díaz aan de Commissie Betreft: Verenigbaarheid van de door de Catalaanse Regering verleende steun met de gemeenschappelijke markt	42
91/C 259/85	nr. 1239/91 van mevrouw Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Curatieve hypnotherapie	43
91/C 259/86	nr. 1245/91 van de leden Vincenzo Bettiza, Roberto Barzanti, Giorgio Rossetti, Florus Wijsenbeek, Jean Defraigne en Jas Gawronski aan de Commissie Betreft: Gecodificeerde televisieprogramma's van de RAI in Europa	43
91/C 259/87	nr. 1248/91 van de heer Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: Verkoop van een landbouwoverheidsbedrijf dat het eigendom is van het Oosters Instituut van Napels in de gemeente Battipaglia (Salerno)	44
91/C 259/88	nr. 1268/91 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Aanpassing van de nationale monopolies van commerciële aard	45
91/C 259/89	nr. 1297/91 van de heer Enrico Falqui aan de Commissie Betreft: Verwerving door de Ente Nazionale Idrocarburi van de Montedison-aandelen in de joint venture Enimont	45
91/C 259/90	nr. 1299/91 van de heer Ian White aan de Commissie Betreft: Controle aan de grenzen	45
91/C 259/91	nr. 1683/91 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Toegang van derden tot elektriciteitstransportnetten	46

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 685/90

van de heer Neil Blaney (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 maart 1990)

(91/C 259/01)

Betreft: Binnensmokkelen in Ierland van bacon/varkensvlees van Oosteuropese herkomst onder het voorwendsel dat het uit een Lid-Staat afkomstig is

Is het de Commissie bekend dat zich recentelijk een geval heeft voorgedaan waarin bacon/varkensvlees dat in Ierland werd geïmporteerd als zijnde afkomstig uit Denemarken in werkelijkheid uit een Oost Europees land afkomstig was en vergezeld ging van valse papieren?

Heeft de Commissie een onderzoek op gang gebracht en is zij voornemens het Parlement hierover volledig te informeren, met name over de omvang van dit soort overtredingen van de communautaire voorschriften?

Welke maatregelen worden genomen om te voorkomen dat dergelijke fraudegevallen zich nogmaals voordoen?

Aanvullend antwoord van de heer Mac Sharry

namens de Commissie

(19 april 1991)

In aansluiting op haar antwoord van 27 april 1990 ⁽¹⁾ kan de Commissie het geachte Parlementslid thans het resultaat mededelen van haar onderzoek. In een recente vergadering van de Werkgroep Onregelmatigheden van het EOGFL hebben de Lid-Staten bevestigd dat zij geen bewijzen hebben gevonden van enig nadeel voor de communautaire begroting. Niettemin zal door de bevoegde autoriteiten in de respectieve Lid-Staten verder onderzoek worden verricht tot een bevredigende conclusie wordt bereikt. De diensten van de Commissie zullen het verloop van dit onderzoek volgen.

⁽¹⁾ PB nr. C 246 van 1. 10. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2092/90

van mevrouw Michèle Alliot-Marie (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1990)

(91/C 259/02)

Betreft: Compensatie voor de gevolgen van valutaschommelingen op de Europese vleesmarkt

De depreciatie van het Britse pond heeft geleid tot een daling van de schapevleesprijs met 20%, een feit dat ernstige gevolgen heeft, met name voor de veehouders in berggebieden, wier inkomsten toch al aan sterke schommelingen onderhevig zijn.

Welke maatregelen overweegt de Commissie ter compensatie van de concurrentievervalsingen op de Europese vleesmarkt die hiervan het gevolg zijn?

Antwoord van de heer Mac Sharry

namens de Commissie

(5 juli 1991)

De lage notering van het pond sterling gedurende de eerste maanden van 1990 kan de situatie op de schapemarkten in de Gemeenschap waar de uitgevoerde Britse schapen naartoe gingen, in zekere mate hebben beïnvloed. Het pond sterling is evenwel de afgelopen maanden weer aangetrokken (van eind maart tot eind mei + 8% ten opzichte van de ecu) en het voortduren van de slapte op de markt moet dan ook aan andere factoren worden toegeschreven. Dit zijn met name de toegenomen productie in het noorden en het westen van de Gemeenschap, het vervoerd op de markt brengen in het voorjaar met het oog op de verwachte grote aanvoer, de lagere consumptie in de zomer in verband met de weersomstandigheden en de waardevermindering van de nevenproducten van het lam (huiden en slachtafval). Naast deze marktfactoren hebben bovendien de verlaging van de richtprijs in Groot-Brittannië als gevolg van het stabilisatiemechanisme en de verlaging met 25% (in 1990) van de variabele premie — „clawback” — in het kader van de hervorming van de gemeenschappelijke marktordening waartoe de Raad in september 1989 heeft besloten, een specifieke invloed op

de prijs waarvoor de Britse lammeren op het continent worden aangeboden.

Voor deze marktsituatie kent de nieuwe basisverordening twee soorten compenserende maatregelen:

- toekenning aan alle producenten van schapen en geiten van halfjaarlijkse voorschotten op het geraamde premiebedrag per schaaap/geit dat aan het eind van het verkoopseizoen zal worden vastgesteld (het eerste voorschot voor 1990 is reeds vastgesteld op 29 juni en het tweede op 26 september 1990); in dit verband zij erop gewezen dat de jaarlijkse premie een rechtstreekse compensatie vormt voor de geconstateerde lage marktprijzen;
- de toekenning, via een inschrijvingsprocedure, van steun aan de particuliere opslag in de Lid-Staten waar de prijzen dalen tot onder de 70% van de basisprijs; tot dusver zijn sedert begin 1990 maandelijks inschrijvingsprocedures ingesteld waarop het bedrijfsleven evenwel nog betrekkelijk zwak heeft gereageerd.

Bovendien heeft de Raad in mei 1990 met het oog op toepassing met ingang van het verkoopseizoen 1991 ten aanzien van met name de berg- en probleemgebieden een specifieke steun (in aanvulling op de premie) van 4 ecu per ooi goedgekeurd ten gunste van de veehouders in die gebieden. De Raad heeft pas besloten dit bedrag met ingang van het verkoopseizoen 1992 te verhogen tot 5,5 ecu per ooi.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2377/90

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1990)

(91/C 259/03)

Betreft: Militaire samenwerking tussen Irak, Soedan en Zuid-Afrika

Volgens doorgaans welingelichte bronnen zou de Iraakse Regering onlangs chemische wapens en zware 155 mm-kanonnen (type G-5) van Zuidafrikaanse makelij aan de Soedanese Regering hebben geleverd. Deze kanonnen zouden tijdens de Iraaks-Iraanse oorlog door Zuid-Afrika aan Irak zijn geleverd in ruil voor aardolie. Irak heeft inmiddels (bij vooralsnog onbekende leveranciers) meer geavanceerde kanonnen van het type G-6 aangeschaft en zijn G-5 kanonnen overgedaan aan de Soedanese Regering, die er niet in slaagt de in het zuiden van het land opererende bevrijdingsbeweging (Sudan People's Liberation Army) — die zich nagenoeg meester heeft weten te maken van de belangrijke zuidelijke stad Juba — te onderwerpen.

Naar verluidt hebben de Iraakse en de Soedanese Regering eind juli jl. een militaire samenwerkingsovereenkomst gesloten ter gelegenheid van het bezoek aan Bagdad van generaal Feisal Salih, de Soedanese minister van Defensie. Zeker is ook dat Soedan op de onlangs gehouden bijeenkomst van de Arabische Liga tegen een resolutie heeft gestemd waarin Irak werd veroordeeld. Ten slotte is het een feit dat de leiders van de beide landen elkaar via

hun officiële persbureaus en nieuwsmedia voortdurend lof toezwaaien.

Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. Of zij een en ander kan bevestigen?
2. Of de militaire samenwerking tussen Irak en Zuid-Afrika geen aanleiding moet zijn voor het treffen van sancties conform resolutie 418 van de Veiligheidsraad van 4 november 1977?
3. Of er niet moet worden gewaarschuwd of eventueel andere maatregelen moeten worden getroffen tegen de levering door Bagdad en het eventuele gebruik door het Soedanese regime van chemische wapens in de Zuidsoedanese burgeroorlog?
4. Hoe Irak in het bezit is gekomen van chemische wapens, die overigens ook al door de Iraakse troepen zijn gebruikt in de oorlog met Iran en tegen de Koerdische bevolking?
5. Hoe het transport en de organisatie van de humanitaire hulp van de Gemeenschap aan de noodlijdende Soedanese bevolking momenteel verloopt?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(2 mei 1991)

1. De Commissie beschikt niet over bevestigde gegevens met betrekking tot de bewering dat Irak chemische wapens en zware artillerie aan Soedan zou hebben geleverd.

Over de tweede alinea van de vraag kan worden opgemerkt dat het Soedanese staatshoofd, luitenant-generaal El Bashir, het standpunt van Soedan over de inval van Irak in Koeweit heeft uiteengezet in een toespraak voor de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in oktober 1990. Dit standpunt is als volgt. Ten eerste meent Soedan dat maatregelen om tot een vreedzame oplossing te komen, dienen plaats te vinden in een islamitisch, Arabisch kader. Ten tweede hecht Soedan groot belang aan de eerbiediging en toepassing van de resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties met betrekking tot de Golfcrisis. Ten derde is Soedan van oordeel dat de situatie een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid van de Arabische landen, die rechtstreeks samenhangt met de sterkere militaire aanwezigheid in de regio. Verder dient te worden gewezen op het feit dat Soedan niet heeft ingestemd met de resolutie van de Arabische Liga op grond waarvan is besloten Arabische strijdkrachten naar Saoedi-Arabië te zenden. Soedan heeft de daaropvolgende vergaderingen van de Arabische Liga niet bijgewoond.

2. Volgens Resolutie 418 (1977) mogen geen wapens en bijbehorend materieel van enig type aan Zuid-Afrika worden geleverd. Op het eerste gezicht is het volgens deze resolutie, als punt 3 van de resolutie ruim wordt uitgelegd, niet verboden wapens en materieel van Zuid-Afrika te kopen.

3. De Commissie beschikt niet over geverifieerde gegevens met betrekking tot de bewering dat Irak chemische wapens aan Soedan zou hebben geleverd.

4. De Commissie beschikt niet over nauwkeurige gegevens aan de hand waarvan kan worden uitgemaakt hoe Irak in het bezit is gekomen van chemische wapens.

5. De humanitaire hulp van de Gemeenschap aan Soedan wordt hoofdzakelijk verleend door tussenkomst van gespecialiseerde organen van de Verenigde Naties (Wereldvoedselprogramma, Unicef, HCR) en niet-gouvernementele instanties, die tot taak hebben erop toe te zien dat deze hulp de personen bereikt die de hulp het hardst nodig hebben.

Soedan heeft in 1991 voor spoedhulp ongeveer 1,2 miljoen ton voedselhulpgoederen nodig. De Gemeenschap heeft vanaf de eerste tekenen van deze hongersnood herhaaldelijk bij de Soedanese overheid erop aangedrongen de ernst van de voedselsituatie te erkennen en alles in het werk te stellen voor een vlot verloop van de humanitaire hulpoperaties in alle delen van het land. Terzelfder tijd heeft de Commissie zich in het kader van de internationale hulpverlening zeer grote inspanningen getroost om de Soedanese slachtoffers van de hongersnood en het conflict hulp te bieden. Sinds begin december 1990 heeft de Commissie voedselhulpmaatregelen getroffen voor in totaal 111 635 ton; met de vóór december toegezegde voedselhulp van ongeveer 32 216 ton, die nu onderweg is, heeft de Gemeenschap tot dusverre in totaal 143 851 ton voedselhulp aan de slachtoffers van hongersnood in Soedan verleend (voor een waarde van meer dan 50 miljoen ecu). De Commissie heeft onlangs ook een nieuwe reeks spoedhulpmaatregelen getroffen, die hoofdzakelijk betrekking hebben op non-food voor een totaalbedrag van 5,64 miljoen ecu; deze maatregelen zullen worden uitgevoerd door tussenkomst van de NGO's en de organen van de Verenigde Naties. De Commissie is bereid later na te gaan of er nog meer voedselhulp nodig is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2384/90

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1990)

(91/C 259/04)

Betreft: Monopoliesituaties bij hergebruik van glas

Is het de Commissie bekend of er prijsafspraken of monopolieposities bestaan in de bedrijfstak kringloopglas?

Beschermen bepaalde Lid-Statens hun markt voor kringloopglas of laten zij bedrijven uit andere Lid-Statens vrijelijk toe?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(18 december 1990)

De Commissie beschikt momenteel over geen enkele informatie over eventuele prijsafspraken of monopolieposities in de bedrijfstak kringloopglas.

Zij heeft evenmin informatie over eventuele maatregelen van nationale overheden tot bescherming van de binnenlandse markt in deze sector.

De Commissie, die de gedragingen van bedrijven in de glassector nauwlettend volgt ⁽¹⁾, zal iedere informatie die haar ter kennis wordt gebracht inzake eventuele inbreuken op de mededingingsregels van het Verdrag in de door het geachte Parlementslid genoemde sector aandachtig bestuderen.

⁽¹⁾ Met name de beschikkingen van de Commissie van 28 september 1981 (PB nr. L 326 van 13. 11. 1981) en 7 december 1988 (PB nr. L 33 van 4. 2. 1989).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2392/90

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1990)

(91/C 259/05)

Betreft: Vernietiging van het milieu door de firma „Elliniki Lefkolithi AMBNE”

De firma „Elliniki Lefkolithi AMBNE”, die sedert 30 jaar de magnesietaalvoorkomens bij Yerakini (Poliyiros) in het departement Chalkidiki exploiteert, heeft met haar voortdurend gegraveerde gebieden in een maanlandschap veranderd. Deze firma tracht in het kader van een uitbreiding van haar werkzaamheden de weg Poliyiros-Yerakini verlegd te krijgen, via gedwongen onteigeningen, om nieuwe magnesietaalvoorkomens te kunnen ontginnen. Belangrijke groeperingen van burgers zijn echter bevreesd dat het omliggend gebied dat tot dusverre is verwoest, niet meer hersteld zal worden en dat de firma door zal gaan met het vernietigen van het milieu.

Aangezien de uitbreiding van de magnesietaalwinning door de firma Elliniki Lefkolithi is opgenomen in de Geïntegreerde Mediterrane Programma's, wordt de Commissie gevraagd of zij voornemens is deze hele zaak aan een onderzoek te onderwerpen, vanwege de aanzienlijke gevolgen die zij heeft voor een omgeving die onder meer ook in toeristisch opzicht exploitabel is. Welke maatregelen zal zij nemen om het herstel van het reeds door deze firma verwoeste gebied af te dwingen, waartoe deze ook contractueel verplicht is, en te voorkomen dat ook de rest verwoest wordt?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(30 januari 1991)

De Commissie is dank zij een klacht op de hoogte van het desbetreffende project.

Zij zal zich tot de Griekse autoriteiten wenden om meer uitgebreide gegevens te verkrijgen over de uitvoering van het project voor de uitbreiding van de magnesietaalwinning.

Dit type project valt namelijk onder bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten en is op grond hiervan aan zo'n beoordeling onderworpen wanneer de Lid-Staten zulks, gezien de kenmerken van het project, noodzakelijk achten.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2452/90

van de heer Marc Reymann (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1990)

(91/C 259/06)

Betreft: Het functioneren van de Europese Instellingen

In welk opzicht denkt de Commissie politiek bij te dragen tot het plan van een „Europees district” dat de steden Straatsburg en Kehl moet verbinden?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(1 juli 1991)

Volgens artikel 216 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (artikel 77 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en artikel 189 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie), wordt de zetel van de Instellingen der Gemeenschap in onderlinge overeenstemming door de Regeringen der Lid-Staten vastgesteld ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie de vorige verklaringen van de Commissie op dit gebied, bij voorbeeld in de vergaderingen van 19. 9. 1973 (PB-bijlage nr. 165. Volledig verslag van de vergadering van woensdag 19. 9. 1973, blz. 54) en van 18. 1. 1989 (PB-bijlage nr. 2-373. Volledig verslag van de vergadering van woensdag 18. 1. 1989, blz. 259).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2564/90

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1990)

(91/C 259/07)

Betreft: Uitbreiding van de bevoegdheid van de Gemeenschap in de sector toerisme

Kan de Commissie mededelen of zij naar aanleiding van het informeel overleg van de ministers van Toerisme (29 september 1990) aan voorstellen werkt voor een echt communautair beleid inzake toerisme, dat beantwoordt aan de verklaarde voornemens van de ministers om de bevoegdheid van de Gemeenschap op dit gebied uit te breiden?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie

(24 juli 1991)

Tijdens het informeel overleg van de Raad van Ministers van Toerisme (29 september 1990) en de formele bijeenkomst (29 november 1990) verzochten de ministers de Commissie een meerjarenprogramma voor acties op het gebied van het toerisme op te stellen. De Commissie gaat thans na op welke wijze communautaire acties op het gebied van het toerisme overeenkomstig de bevoegdheden van de Gemeenschap zoals vastgelegd in het EEG-Verdrag kunnen worden opgezet.

In dat verband bestudeert zij het toerisme vanuit twee invalshoeken: a) de „horizontale” benadering, waarbij andere communautaire beleidsmaatregelen van invloed op het toerisme kunnen zijn en b) specifieke acties op het gebied van het toerisme.

De horizontale benadering zal ervoor zorgen dat de beleidsmaatregelen van de Gemeenschap op andere gebieden sporen met de doelstellingen inzake het toerisme, bij voorbeeld in de sector vervoer, ten aanzien van vennootschapsrecht of belastingmaatregelen. Ook zal verbetering van de kennis over de sector worden nagestreefd, zoals omschreven in het onlangs door de Raad goedgekeurde voorstel betreffende de harmonisatie van de statistiek inzake het toerisme in de Gemeenschap ⁽¹⁾.

Door specifieke acties zullen voornamelijk alternatieve vormen van toerisme worden bevorderd. Een communautaire actie ten behoeve van het plattelandstoerisme is al goedgekeurd ⁽²⁾ en de Commissie onderzoekt thans maatregelen die op andere gebieden zouden kunnen worden genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 358 van 21. 12. 1990.

⁽²⁾ Doc. COM(90) 438 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2595/90

van de heer Gianfranco Amendola (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1990)

(91/C 259/08)

Betreft: Eerbiediging van de richtlijn betreffende het lawaai van subsonische vliegtuigen in Italië

Kan de Commissie, overwegende dat zij een inbreukprocedure heeft ingeleid tegen de Belgische Staat met betrekking tot Richtlijn 80/51/EEG ⁽¹⁾ (en de wijzigingen daarop) ⁽²⁾ inzake de beperking van geluidshinder door subsonische luchtvaartuigen,

1. mededelen of zij rechtstreeks in Italië heeft geverifieerd of de betrokken richtlijn op alle luchthavens wordt toegepast;
2. mededelen of de door de Italiaanse wetgeving bepaalde afwijkingen nog steeds van kracht zijn;
3. mededelen of het met de waarheid strookt dat de Boeing 707 Cargo ook op Italiaanse luchthavens tus-

senlandingen verricht en in het bijzonder op de luchthavens van Fiumicino?

(¹) PB nr. L 18 van 24. 1. 1980, blz. 26.

(²) PB nr. L 117 van 4. 5. 1983, blz. 15.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(2 mei 1991)

De Italiaanse overheidsinstanties hebben bij telex van 13 april 1991 meegedeeld dat uit onderzoek is gebleken dat het niet correct is, dat vliegtuigen van het type Boeing 707, die niet voldoen aan de Richtlijnen 80/51/EEG en 83/206/EEG, wekelijks van de vliegvelden Fiumicino en Ciampino vertrekken.

Volgens de Italiaanse overheidsinstanties heeft zich slechts één geval voorgedaan, waarbij niet aan de akoestische normen werd voldaan; dit is op 30 oktober 1990 op het vliegveld Ciampino gebeurd en het betrof hier een Boeing 707 van Qatar, die vooraf geen enkele vergunning had gekregen.

De diensten van de Commissie zouden het op prijs stellen als het geachte Parlementslid hun over deze aangelegenheid aanvullende informatie zou verschaffen en, indien mogelijk, informatie die als bewijsmateriaal kan dienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2601/90

van de leden Enrique Sapena Granell, María Izquierdo Rojo, Ludivina García Arias, Juan de la Cámara Martínez, Mateo Sierra Bardají, Javier Sanz Fernandez en José Vázquez Fouz (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1990)

(91/C 259/09)

Betreft: Communautair toerismebeleid

Welke maatregelen heeft de Commissie, gezien het feit dat zij in haar programma van werkzaamheden voor 1990 spreekt van de integrerende rol van het toerisme en de bijdrage van deze sector tot de economische en sociale ontwikkeling, getroffen om het toerisme in gebieden met grote regionale ongelijkheid te bevorderen?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(23 juli 1991)

De Structuurfondsen van de Gemeenschap hebben altijd, ieder aan de hand van zijn eigen regels, bijgedragen tot de ontwikkeling van het toerisme.

Sinds de hervorming van de Structuurfondsen in 1989 ter voorbereiding op de eengemaakte markt zijn de bijdragen van 1987 tot 1993 verdubbeld van ongeveer 7 miljard ecu tot 14 miljard ecu. In de communautaire bestekken die met het partnerschap zijn overeengekomen voor de min-

der begunstigde regio's van de Gemeenschap en die de doelstellingen 1, 2 en 5 b van de hervorming bestrijken, zal meer dan 2 miljard ecu rechtstreeks voor de ontwikkeling van het toerisme worden bestemd gedurende de periode 1989-1993, het merendeel uit hoofde van het EFRO. Dit bedrag vertegenwoordigt circa 6% van de Gemeenschapsbijstand in deze regio's gedurende de periode 1989-1993. Daarenboven dragen de Structuurfondsen in deze regio's aanzienlijk bij tot de ontwikkeling van de basisinfrastructuren zoals vervoer, energie en watervoorziening welke noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van het toerisme in bepaalde gebieden. Bovendien bestaan er geïntegreerde mediterrane programma's waarin het toerisme 13% van de totale uitgaven vertegenwoordigt. In het kader van de Gemeenschapsinitiatieven zal het Envireg-programma, door zijn bijdrage tot de vermindering van de verontreiniging van de kustgebieden, van grote invloed zijn op de toeristische sector in het Middellandse-Zeegebied (totale begroting: 500 miljoen ecu). Ook de Resider-, Renaval-, Interreg- en Rechar-programma's kunnen bijdragen tot toeristische activiteiten.

De Commissie heeft een actieplan voor het plattelandstoerisme vastgesteld (¹) dat beoogt het toenemende aantal toeristische produkten in plattelandgebieden te ondersteunen. Een grotere gebruikmaking daarvan zal zowel nieuwe economische activiteiten als extra plaatselijke arbeidsplaatsen scheppen.

De Commissie is voornemens steun te verlenen aan maatregelen die gericht zijn op de betere benutting van het plattelandsmilieu van Europa met zijn architectonisch erfgoed, plaatselijke culturen en natuurlijke landschappen. Als logisch alternatief voor het massatoerisme voldoet het plattelandstoerisme aan de vereisten van cliënten die geïnteresseerd zijn in milieuvriendelijk toerisme, een type toerisme dat een groot gamma nieuwe ervaringen en vakantiemogelijkheden biedt.

(¹) Doc. COM(90) 438 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2617/90

van de heer Ben Fayot (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 november 1990)

(91/C 259/10)

Betreft: Herziening van het EGKS-Verdrag

Het EGKS-Verdrag, dat in 2002 afloopt, staat in het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt ter discussie: zal het vóór die datum aan een nieuwe sociaal-economische situatie worden aangepast of zal het voordien worden beëindigd?

Het EGKS-Verdrag heeft bewezen dat het werkt omdat de structurele crises in het verleden daardoor in sociaal-economisch opzicht in de hand konden worden gehouden. Verdient het dan ook geen aanbeveling om dit instrument dat geordende medezeggenschap voor werknemers in twee fundamentele takken van de economie waarborgt, in ieder geval te behouden?

Wat is de Commissie te dien aanzien van plan?

Kan nu al iets bekend worden gemaakt over de aanpassingen die zij wil voorstellen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(8 mei 1991)

De opmerkingen van de Commissie over de toekomst van het EGKS-Verdrag zijn neergelegd in een aan het Parlement en de Raad ⁽¹⁾ gerichte mededeling, waarin een antwoord wordt gegeven op de vragen van het geachte Parlements lid en waarnaar deze wordt verwezen. De Commissie is tot de volgende conclusies gekomen:

- politiek gezien die optie te kiezen volgens welke het EGKS-Verdrag als zodanig in 2002 afloopt, waarbij gebruik zal worden gemaakt van de in dat Verdrag geboden mogelijkheden om de toepassing ervan, voor zover mogelijk, aan te passen aan de situatie in de beide sectoren en er geleidelijk aan voor zal worden gezorgd dat deze in het jaar 2002 in het EG-Verdrag kunnen worden opgenomen (de zogenaamde „phasing in”);
- tussen nu en 2002 deze keuze te gelegener tijd aan te vullen door sommige bepalingen uit het EGKS-Verdrag over te brengen naar het EEG-Verdrag en daarin die financiële instrumenten en bepalingen op sociaal vlak te behouden die nuttig of noodzakelijk zouden worden geacht;
- wanneer het EGKS-Verdrag zou worden herzien vóór de periode die aan de afloop van het Verdrag voorafgaat, en onafhankelijk van de punten 1 en 2 hierboven, erop toe te zien dat de bepalingen betreffende de prijsregelingen (artikel 60), en de handelspolitiek (artikelen 71 tot en met 75) worden afgeschaft, aangezien deze onderwerpen dan automatisch onder het EEG-Verdrag zouden vallen;
- snel en parallel hieraan de studie te voltooien waarin wordt nagegaan hoe belangrijk de ontwikkeling van de communautaire financiële instrumenten is in het kader van de totstandkoming van de Economische en Monetaire Unie.

(¹) Doc. SEC(91) 407 def. van 15. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2656/90

van de heer Sérgio Ribeiro (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 november 1990)

(91/C 259/11)

Betreft: Het bezoek van de heer Brittan, lid van de Commissie, aan Portugal en de toestand in de textielindustrie

Volgens een bericht in de Portugese media heeft de heer L. Brittan, lid van de Commissie, tijdens zijn bezoek aan

Lissabon de Portugese Regering in kennis gesteld van de problemen waarmee de Commissie op textielgebied, in het kader van de beëindiging van het Multivezelakkoord en de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde, te kampen heeft.

Kan de Commissie, aangezien de heer Brittan daarbij heeft verklaard geen enkele toezegging te hebben gedaan, behalve dat hij in de loop van de besprekingen rekening zal houden met de Portugese belangen,

1. aangeven met welke moeilijkheden de Commissie te kampen heeft, en uit welke hoek deze komen;
2. bevestigen dat zij, en vooral de heer Brittan, er rekening mee houdt dat er niet alleen „Portugese belangen” op het spel staan maar dat het om een belangrijke tak van de industrie in de Gemeenschap gaat;
3. aangeven of rekening is gehouden met de standpunten van het Europees Parlement, met name met het advies-Carvalho van de Commissie economische en monetaire zaken en industriebeleid dat in de resolutie in het verslag-Peijs is opgenomen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(24 juni 1991)

Bij de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde met het oog op het integreren van de textielsector in de GATT werd de Gemeenschap geconfronteerd met een aantal problemen. Extern stuitte zij bij de onderhandelingen telkens weer op het verzet van de ontwikkelingslanden, die gekant zijn tegen het door de Gemeenschap bepleite parallelisme tussen het integreren van de textielsector in de GATT en het aanscherpen van de regels en disciplines van de GATT. In de ontwerp-overeenkomst die op de Conferentie van Brussel in december 1990 tot stand kwam, maar die nog niet is afgerond, zijn er evenwel bepalingen in die zin opgenomen. Intern moest de Gemeenschap bij het bepalen van haar standpunt voor deze onderhandelingen rekening houden met belangen die per branche van de industrie in de Gemeenschap verschillen en naar gelang van de regio's uiteenlopen, alsmede met de economische en sociale gevolgen, die verschillend uitvallen. Bij de onderhandelingen was het echter altijd mogelijk om in solidariteit en verbondenheid een zeker evenwicht te vinden, hetgeen een bewijs is voor het speciale belang van de textielindustrie voor de Gemeenschap.

Het is logisch dat Sir Leon Brittan bij een bezoek aan Lissabon, zich tot een Portugees gehoor wendend, gewag maakte van de „Portugese belangen”.

Bij de multilaterale onderhandelingen verdedigt de Commissie vastberaden het door de organen van de Gemeenschap geformuleerde standpunt, dat overigens in de lijn ligt van de standpunten van het Parlement ter zake, met

inbegrip van de standpunten in het door de heer Carlos Carvalhas opgestelde advies van de Commissie economische zaken dat is opgenomen in de resolutie die deel uitmaakt van het verslag-Peijs.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2751/90

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1990)

(91/C 259/12)

Betreft: Maatregelen betreffende de interne markt

Op 31 augustus van dit jaar waren reeds 174 maatregelen goedgekeurd in het kader van de interne markt, waarvan de inwerkingtreding is gepland op 1 januari 1993. Nog eens 113 door de Commissie voorgestelde maatregelen waren in afwachting van goedkeuring. Sommige van deze maatregelen zijn zeer verregaand, zoals de verordening betreffende transitovervoer van goederen, sanitaire voorschriften voor het in de handel brengen van dierlijke producten en producten van de aquicultuur, voorschriften inzake aankoop en bezit van wapens, voorschriften ter harmonisatie van het gewicht en omvang van auto's, voorschriften inzake geneesmiddelen voor menselijk gebruik, de verordening en de richtlijn inzake het vrije verkeer van werknemers, zes verordeningen inzake het verzekeringswezen, voorschriften over het personenvervoer over de weg, het statuut van de Europese Naamloze Vennootschap, harmonisatievoorschriften voor de belastingen op alcoholische dranken en — bovenal — de maatregelen die moeten leiden tot gemeenschappelijke BTW-niveaus en -soorten.

Kan de Commissie mededelingen verstrekken over de mate waarin deze 174 maatregelen in de Lid-Staten worden toegepast en hoe het staat met de goedkeuring van bovengenoemde 113 voorstellen van de Commissie?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(12 maart 1991)

In december 1990 bedroeg het aantal maatregelen die in het kader van het programma voor de interne markt (Witboek) door de Raad zijn vastgesteld ongeveer 200.

Voor 140 van deze maatregelen is de datum waarvóór de omzetting moet zijn uitgevoerd, verstreken. 109 ervan (richtlijnen, verordeningen, besluiten of aanbevelingen) brachten voor de Lid-Staten omzettingsmaatregelen met zich mee.

De uitvoering van deze omzetting verschilde per Lid-Staat, maar ten minste een vierde van deze maatregelen is door de twaalf Lid-Staten toegepast.

Wat de omzetting betreft, is de huidige stand per Lid-Staat als volgt:

België	69,2 %
Duitsland	79,8 %
Denemarken	90,3 %
Spanje	73,5 %
Frankrijk	74 %
Griekenland	60,2 %
Italië	40,9 %
Ierland	67,3 %
Luxemburg	66,6 %
Nederland	73 %
Portugal	82 %
Verenigd Koninkrijk	84,4 %

Tenslotte zij erop gewezen dat in de loop van 1991 voor de omzetting van 28 nieuwe communautaire maatregelen de vastgestelde termijn zal aflopen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2838/90

van de heer Andrea Raggio (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 december 1990)

(91/C 259/13)

Betreft: Regen-programma voor Sardinië en Corsica

Het Regen-programma omvat o.a. een project voor het transport van aardgas van Sardinië naar Corsica.

Kan de Commissie mededelen welke kostenelementen tot dusverre bij de voorbereidende technische besprekingen over dit project in de overwegingen zijn betrokken, welke financieringsmogelijkheden er zijn en binnen welke termijn het project kan worden gerealiseerd?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(20 juni 1991)

De diensten van de Commissie zullen binnenkort met de Franse en de Italiaanse autoriteiten een eerste bespreking van technische en financiële aard houden over het door het geachte Parlements lid genoemde project. De Commissie kan de vragen over de kosten van de werkzaamheden en over de uitvoeringstermijn pas beantwoorden als de betrokken twee Lid-Staten dit project bij haar hebben ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2868/90
van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 januari 1991)
(91/C 259/14)

Betreft: Communautair programma ter bevordering van wintervakanties voor bejaarden

De uitgebreide toeristische infrastructuur van het Middellandse-Zeegebied blijft tijdens het winterseizoen duidelijk onderbezet, ondanks het zachte en zonnige weer dat het zuidelijke deel van onze Gemeenschap in deze periode te beurt valt.

Daarom steunen een aantal aan de Middellandse Zee gelegen landen, waaronder Spanje, elk jaar een sociaal programma dat bejaarde burgers de mogelijkheid biedt tegen sterk verlaagde prijzen te genieten van een wintervakantie in toeristische kustgebieden die tijdens bovenvermelde periode verlaten zijn.

Is de Commissie van oordeel dat het Spaanse voorbeeld in de gehele Gemeenschap navolging verdient en er derhalve een communautair project moet worden opgezet met als tweeledig doel te helpen de economisch slappe tijd te overbruggen die de genoemde communautaire regio's aan de Middellandse Zee in de winter doormaken, en tegelijkertijd wintervakanties mogelijk te maken voor de bejaarde burgers van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(26 juli 1991)

De Commissie is zich bewust van de problemen die voortvloeien uit het feit dat de toeristische faciliteiten in een aantal Europese regio's op onevenwichtige wijze worden benut. Daarom vormt de steun aan de ontwikkeling van het toerisme buiten het seizoen een belangrijk gebied als een van de mogelijke maatregelen van de Gemeenschap ten behoeve van het toerisme die zij, naar aanleiding van het verzoek van de Raad om een programma van meerjarrenacties, bestudeert.

De ontwikkeling van het toerisme buiten het seizoen zou namelijk een gedeeltelijke oplossing kunnen bieden voor de nadelige gevolgen van de gebrekkige vakantiespreiding (verkeersopstoppingen, milieuproblemen, te sterke seizoensgebondenheid van de toeristische activiteiten). De Commissie vindt dat deze ontwikkeling van het toerisme buiten het seizoen voor alle categorieën toeristen moet gelden, en niet alleen bejaarden, zoals in het voorbeeld van Spanje.

De Commissie is, daarentegen, in het kader van de genoemde beleidsvoornemens, wel van plan maatregelen te bestuderen die de toegang tot het toerisme voor nieuwe bevolkingscategorieën, met name bejaarden, kunnen bevorderen, overwegende dat dit zowel een sociale maatregel als een middel ter vergroting van de potentiële vraag naar toerisme zou zijn.

Voorts wordt bij de diensten van de Commissie bestudeerd of specifieke maatregelen ten behoeve van bejaarden mogelijk zijn, op een aantal gebieden waaronder het toerisme, met het oog op een eventueel besluit om het jaar 1993 uit te roepen tot „Europees Ouderenjaar”.

Het door het geachte Parlementslid genoemde Spaanse programma kan derhalve op velerlei wijzen worden onderzocht en aan de betrokken vertegenwoordiger van het Raadgevend Comité voor het toerisme zullen op een volgende vergadering nadere inlichtingen over dit programma worden gevraagd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2941/90
van de heer Mihail Papayannakis (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 januari 1991)
(91/C 259/15)

Betreft: Vervuiling van de Aliakmon-rivier

De Aliakmon ontspringt in het departement Kastoria, loopt door de departementen Kastoria, Kozani en Imathia, en mondt uit in de Golf van Saloniki. Zijn delta vormt samen met de monding van de Loudias en de Axios een belangrijk waterbiotoop voor veel bedreigde plant- en diersoorten en talrijke trekvogels.

1. De Aliakmon wordt momenteel gebruikt als vergaarbak voor alle stads- en industrieel afvalwater, terwijl er tevens grond en meststoffen en pesticiden van de bebouwde arealen in terecht komen.
2. De ongecontroleerde stort van vast afval aan de oevers van de Aliakmon en zijn zijrivieren vervuult zijn oppervlakte- en ondergrondse wateren.
3. Zonder toestemming van het Ministerie van Gezondheid of de prefectuur is al een begin gemaakt met de biologische zuivering van het afvalwater, terwijl, gezien de omvang en de aard hiervan, ook een secundaire biologische zuiveringsinstallatie moet worden aangelegd.
4. De delta van de Aliakmon wordt om zijn bijzonder belang als waterbiotoop door het internationale verdrag van Ramsar en Richtlijn 79/409/EEG (!) beschermd.
5. De voorziening van het gehele omliggende gebied met water uit de Aliakmon is in het plan voor regionale ontwikkeling opgenomen.

Kan de Commissie in het licht van het bovenstaande meedelen of er een milieu-effectstudie bestaat naar de gevolgen van de lozing van afvalwater in de Aliakmon, zijn delta en de Golf van Saloniki; kan zij aangeven welke maatregelen zij zal treffen opdat Griekenland zich houdt aan Richtlijn 79/409/EEG en de richtlijnen inzake de vervuiling van de ondergrondse en oppervlaktewateren?

Kan zij tevens mededelen of er een milieu-effectstudie bestaat in verband met de voorziening van bovengenoemd gebied met water uit de Aliakmon?

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(28 juni 1991)

De Commissie is niet in kennis gesteld van de resultaten van de milieu-effectstudie met betrekking tot de rivier de Aliakmon. Richtlijn 85/337/EEG (¹) voorziet ook niet in een verplichte mededeling door de Lid-Staten aan de Commissie van de op hun grondgebied uitgevoerde milieu-effectstudies.

Aangezien het Aliakmon-deltagebied door Griekenland tot speciaal beschermd gebied is verklaard volgens artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, zal de Commissie een nader onderzoek instellen naar de door het geachte Parlementslid in zijn vraag genoemde feiten, en de maatregelen nemen die nodig zijn voor een correcte toepassing van de communautaire milieuwetgeving in het betreffende gebied.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2951/90

van de heer Alman Metten (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 januari 1991)

(91/C 259/16)

Betreft: Databank geneesmiddelen

In het kader van een politiek compromis over de richtlijn doorzichtigheid geneesmiddelenprijzen (89/105/EEG) (¹) heeft de Commissie toegezegd tot de oprichting van een databank over te gaan, conform een door het Parlement aangenomen amendement (zie doc. SEC(88) 1154 def.).

1. Hoe ver is de totstandbrenging van een dergelijke databank gevorderd en wanneer zal zij volledig operationeel zijn?
2. Welke partijen zijn bij de voorbereiding van deze databank betrokken geweest?
3. Welke gegevens zal deze databank bevatten?
4. Voor wie zal deze databank toegankelijk worden?
5. Ziet de Commissie de instelling van deze databank alleen in het licht van de uitvoering van de transparanrierichtlijn, of is de Commissie bereid deze databank tevens uit te rusten met gegevens die vanuit aanvul-

lende Europese regelgeving betreffende de farmaceutische industrie gewenst zijn?

(¹) PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 8.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(25 februari 1991)

1. Het Instituut Milieuzaken van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra heeft onlangs een uitvoerbaarheidsstudie voltooid inzake de Europese databank voor geneesmiddelen. Deze studie bevat tevens een prototype van een dergelijke databank.
2. De bij de oprichting betrokken partners zijn verscheidene belanghebbende diensten van de Commissie alsmede de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten. Ook hebben bij de uitwerking van het prototype een aantal farmaceutische bedrijven gegevens verschaft over bijzondere producten.
3. De databank zal alle gegevens bevatten die door de Commissie aan het Parlement zijn toegezegd, d.w.z. voornamelijk de gebruiksvoorwaarden en de prijs.
4. Tijdens de proeffase zal de toegang tot deze databank beperkt zijn tot de betrokken diensten van de Commissie en de Lid-Staten. In een tweede fase zal de bank toegankelijk worden voor het publiek via een voorlichtingsdatabank.
5. Deze databank zal eveneens beantwoorden aan de eisen in verband met de recente voorstellen van de Commissie over een rationeel gebruik van geneesmiddelen. Zij zal de volgende aspecten omvatten:
 - a) een samenvatting van de kenmerken van het produkt;
 - b) het soort verpakking;
 - c) de prijs af fabriek en de detailhandelsprijs;
 - d) het percentage dat wordt terugbetaald;
 - e) het wettelijk statuut van het geneesmiddel;
 - f) de vastgestelde dagelijkse dosis;
 - g) de kosten van de behandeling per dag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2958/90

van de heer Menelaos Hadjigeorgiou (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 januari 1991)

(91/C 259/17)

Betreft: Vervuiling van grote stadsagglomeraties door de uitlaatgassen van motorvoertuigen

Het grootste deel van de luchtverontreiniging in de grote stadsagglomeraties van de Gemeenschap is te wijten aan

de uitlaatgassen van motorvoertuigen. In Griekenland is de toestand de laatste jaren zo verergerd dat er nu sprake is van een ernstige bedreiging voor de gezondheid van de bewoners, in het bijzonder in de twee grote steden, Athene en Thessaloniki.

Het Ministerie voor Milieubescherming heeft onlangs, overeenkomstig de door het Europees Parlement geamendeerde Richtlijn 70/220/EEG (¹), zeer krachtige maatregelen genomen om dit probleem het hoofd te bieden; deze maatregelen houden onder meer in: nieuwe voorschriften voor brandstoffen, filters met actieve kool, invoering van elektrische auto's, enz.

De Gemeenschap heeft echter nog geen aandacht besteed aan de uitlaatgassen van tweewielige motorvoertuigen, waardoor het gevaar bestaat dat ter bescherming van de kwaliteit van de lucht aan deze voertuigen het recht zal worden ontzegd op bepaalde uren in de stadscentra te rijden, met alle ellende vandien voor beroepsbeoefenaars die deze voertuigen gebruiken om zich naar hun werk te begeven.

Zou de Commissie kunnen mededelen:

1. Welke bijzondere maatregelen er genomen moeten worden en welke technische steun er aan Griekenland moet worden verleend ter ondersteuning van de inspanningen van het Ministerie van Milieubescherming?
2. Of er een studie moet worden verricht naar de mate van luchtvervuiling door tweewielige motorvoertuigen en of er in dit verband maatregelen ter bescherming van de kwaliteit van de lucht moeten worden genomen?

(¹) PB nr. L 76 van 6. 4. 1970, blz. 1.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(5 april 1991)**

1. De richtlijn heeft slechts betrekking op personenauto's en niet op motorfietsen. Momenteel zijn er geen specifieke voorschriften of normen voor de emissies van motorfietsen in de Gemeenschap.

Op dit ogenblik zijn de enige beperkingen op de uitlaatemissies van motorfietsen vastgelegd in de nationale wetgevingen. Er wordt momenteel gewerkt aan de opstelling van een richtlijn voor deze emissies.

2. De Commissie heeft een onderzoek uitgevoerd naar de toekomstige emissies van voertuigen. Hoewel dit rapport nog niet is afgerond kan het eerste tussentijdse rapport (juni 1990), getiteld „Studie naar de voorspelling van emissies van motorvoertuigen in de Gemeenschap” voor naslagdoeleinden worden gebruikt. Het verslag is gebaseerd op verschillende toekomstige scenario's, uitgaande van bepaalde veronderstellingen en diverse aangenomen parameters.

In dit verslag komen alle voertuigtypen aan de orde, ook motorfietsen. Alle gegevens zijn ingedeeld naar Lid-Staat en motorvoertuigtype. Hoewel de gegevens een voorlopig karakter hebben vertonen zij een bepaalde trend.

Het aantal motorfietsen in Griekenland neemt op een wijze toe die overeenkomt met „de eerste fase” van motorisering, dat wil zeggen wanneer in een staat voor het eerst op grote schaal motorisering plaatsvindt. De motorvoertuigenmarkt in het algemeen zal in de toekomst in Griekenland waarschijnlijk sterk groeien en tegen deze achtergrond is een algehele afname van de emissies niet te verwachten.

Voor een benadering van de cijfers voor de emissies van tweewielige motorvoertuigen als geheel in Griekenland kan men uitgaan van de percentages NO_x, CO en VOS voor 1985. De bijdrage aan NO_x-emissies van motorfietsen is te verwaarlozen en voor CO bedraagt deze ongeveer 2% tot en met het jaar 2000, vergeleken met circa 100% voor personenauto's. De VOS-emissies van motorfietsen zijn relatief hoger maar kunnen toch nog als heel klein worden beschouwd.

De Commissie is zich ervan bewust dat deze cijfers betrekking hebben op de situatie als geheel en niet op de specifieke situatie in de centra van een aantal Griekse steden, met name Athene. Hieraan wordt momenteel gewerkt en gehoopt wordt dat dit zal bijdragen tot de verbetering van de situatie in de toekomst.

Een voorstel van de Commissie betreffende voorschriften inzake de door tweewielige of driewielige motorvoertuigen veroorzaakte luchtverontreiniging is momenteel in voorbereiding en zal in de loop van 1990 aan de Raad worden voorgelegd.

Het doel van dit project is verplichte grenswaarden vast te stellen in een richtlijn betreffende uitlaatemissies van twee- en driewielige motorvoertuigen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2980/90
van de heer Miguel Arias Cañete (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 januari 1991)
(91/C 259/18)**

Betreft: Handel in visserijproducten met Canada

Kan de Commissie mededelen, gezien de cijfers van Comext betreffende de invoer in de Gemeenschap van visserijproducten uit derde landen, volgens welke in 1988 84 809 000 kg ter waarde van 316 524 000 ecu uit Canada is ingevoerd, welke visserijproducten, en in welke hoeveelheden, uit Canada in de Gemeenschap worden ingevoerd, en of daarbij lagere douanetarieven worden gehanteerd dan de normale?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(21 mei 1991)**

Omdat het antwoord op de vraag een aanzienlijke hoeveelheid statistische gegevens bevat, zal het door de Commissie rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

De in de lijst opgenomen acht-cijfergetallen verwijzen naar de Gecombineerde Nomenclatuur, versie 1988 ⁽¹⁾.

Bij export uit Canada naar de Gemeenschap worden over het algemeen de normale douanetarieven gehanteerd. Als enige uitzondering kunnen de Canadese produkten worden genoemd die in het kader van de jaarlijkse GATT- en autonome tariefquota in de Gemeenschap worden ingevoerd.

(¹) PB nr. L 256 van 7. 9. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3002/90

van de heer Reimer Böge (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 januari 1991)

(91/C 259/19)

Betreft: Milieuvriendelijke smeer- en hydraulische oliën

De tegenwoordig gebruikte smeer- en hydraulische oliën worden grotendeels uit minerale oliën gewonnen. In 1989 bedroeg de smeermiddelproductie in de Bondsrepubliek Duitsland in totaal ongeveer 1,2 miljoen ton.

Kan de Commissie mededelen hoeveel ton smeermiddelen in 1989 in de Gemeenschap werden geproduceerd?

Milieuvriendelijke smeermiddelen en hydraulische vloeistoffen op plantenbasis zijn gedeeltelijk reeds op de markt gebracht. Deelt de Commissie de mening dat waar het technisch haalbaar is, het gebruik van milieuvriendelijke vetten en oliën verplicht moet worden gesteld?

Deelt de Commissie de mening dat op middellange termijn ongeveer de helft van de smeermiddelen zou kunnen worden gewonnen uit opnieuw groeiende grondstoffen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(12 april 1991)

Volgens de beschikbare statistische informatie bedroeg de totale productie van smeeroliën in olieraffinaderijen in 1989 6 892 000 ton, verdeeld als volgt:

(in 1 000 ton)

België	4
Denemarken	—
Bondsrepubliek Duitsland	1 458
Griekenland	164
Spanje	361
Frankrijk	1 825
Ierland	—
Italië	1 295
Luxemburg	—
Nederland	608
Portugal	127
Verenigd Koninkrijk	1 050

Er zijn inderdaad milieuvriendelijke smeer- en hydraulische oliën op plantenbasis op de markt gebracht. Zij zijn vooral bestemd voor machines en installaties waarbij een zeker verlies van olie kan worden verwacht bij contact met de bodem of met oppervlaktewater. Dit kan gebeuren bij landbouwmachines, boorzagen, buitenboordmotoren, fonteinmechanismen, enz.

Terwijl de productie van smeeroliën op basis van duurzame grondstoffen toeneemt, blijkt uit gespecialiseerde literatuur dat het wellicht nog jaren zal duren voordat de nodige hoeveelheden kunnen worden geproduceerd om de helft van alle in gebruik zijnde smeeroliën te vervangen. De Commissie juicht de trend om steeds meer milieuvriendelijke smeeroliën op plantenbasis te gebruiken in toepassingen waarbij smeerolieverlies niet kan worden voorkomen toe, maar ziet het op dit ogenblik niet als een oplossing het gebruik ervan verplicht te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3007/90

van mevrouw Concepció Ferrer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 januari 1991)

(91/C 259/20)

Betreft: Maatregelen ter bescherming van en controle op de textielsector

Er zijn berichten dat de Commissie de Franse Regering heeft toegestaan subsidie te verlenen aan de onderneming Allied Signal (Morristown/New Jersey) voor het vestigen met Amerikaans kapitaal van een fabriek voor de productie van industrievezels in Longwy (Lotharingen).

De communautaire wetgeving ter zake, die oorspronkelijk van kracht werd in juli 1977 en die voor een verdere periode van twee jaar is verlengd tot 19 juli 1991 ⁽¹⁾ is echter duidelijk in die zin dat er a priori een afwijzend advies wordt uitgesproken over iedere vorm van hulp door de Lid-Staten die leidt tot een verhoging van de productiecapaciteit van de ondernemingen in de sector synthetische vezels, ongeacht de aard, de soort of de bestemming ervan.

Kan de Commissie mededelen onder welke omstandigheden zij haar goedkeuring hecht aan deze omvangrijke financiële steun door de Franse Regering in een dermate kwetsbare sector als de textiel en nog wel aan een onderneming die met Amerikaans kapitaal werkt?

Heeft de Commissie de gevolgen onderzocht, niet alleen wat betreft de productie maar vooral ook voor de kwetsbare arbeidssituatie van de werknemers in deze sector, overwegende dat op middellange termijn naar verwachting 2000 werknemers (met name Fransen en Spanjaarden) werkloos zullen worden tegenover de 260 arbeidsplaatsen die deze vestiging zou opleveren (volgens door

het Internationaal Comité kunstzijde en synthetische vezels verstrekte gegevens)?

(¹) PB nr. C 173 van 8. 7. 1989.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(25 juli 1991)

Longwy is gelegen in de Europese ontwikkelingskern, waarvoor de Commissie bij beschikking van 5 november 1986 investeringssteun van ten hoogste 30% netto-subsidie-equivalent heeft aanvaard. Deze beschikking werd gemotiveerd door de regionale problemen in dit grensoverschrijdende mijnbekken ten gevolge van de crisis van de kolen- en staalindustrieën. Toen de Franse Regering de betrokken steun toekende, vielen de door de begunstigde fabriek te fabriceren industrievezels niet onder een regeling die een aanmelding bij de Commissie van de toepassing van de door haar reeds goedgekeurde steunregeling vergde.

Voor het overige speelt het feit dat de steunontvangende onderneming wordt opgericht met kapitaal uit een derde land geen enkele rol bij de beoordeling van de verenigbaarheid van deze steun op grond van artikel 92 van het EEG-Verdrag.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3020/90
van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(28 januari 1991)

(91/C 259/21)

Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Wereldorganisatie voor Toerisme

Tot besluit van het Europese Jaar voor het Toerisme is een beschouwing nodig van de gevolgtrekkingen die eraan verbonden kunnen worden. Zij dient het uitgangspunt te zijn voor de vaststelling van de toekomstige richtsnoeren voor deze fundamentele sector van de economie van vele communautaire landen.

Een van de redenen waarom het Europese Jaar voor het Toerisme speciale aandacht verdient zijn de betrekkingen die de Gemeenschap als zodanig onderhoudt met toeristische organisaties of verenigingen overal ter wereld welke gelegenheid bieden tot een uitwisseling van ervaringen en professionele contacten binnen de toeristische sector mogelijk maken.

Het gaat hier met name om de Wereldorganisatie voor Toerisme waarvan de zetel zich in een Gemeenschapsland, Spanje, bevindt en die bijzondere activiteiten in Spanje maar ook in alle andere landen ontwikkelt.

Kan de Commissie mededelen welke betrekkingen zij met deze organisatie onderhoudt; welk statuut zij bij deze

organisatie heeft en hoe zij bij voorkeur met voornoemde organisatie op soepele wijze wenst samen te werken?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(1 augustus 1991)

De Commissie heeft reeds enige tijd contacten gehad en samengewerkt met de Wereldorganisatie voor Toerisme (WTO) door middel van de uitwisseling van inlichtingen en het uitvoeren van gemeenschappelijke projecten. Sommige samenwerkingsterreinen zijn ver ontwikkeld, terwijl op andere gebieden de uitwisseling van ideeën en het vaststellen van gemeenschappelijke belangen eerst zeer recentelijk is begonnen.

Op het gebied van statistieken betreffende het toerisme heeft reeds enige jaren samenwerking plaatsgevonden via Eurostat en wordt regelmatig overleg gevoerd. Op andere terreinen, zoals onderzoek, milieu, opleiding, consumentenbescherming, plattelands- en cultureel toerisme, streven de Commissie en de WTO ernaar, elkaars acties aan te vullen en informatie uit te wisselen.

In juli 1990 vond een bijeenkomst van de Commissie en de WTO plaats te Madrid. Tot de besproken onderwerpen behoorde de samenwerking betreffende de bijdragen aan de ontwikkeling van het toerisme in de Lid-Staten en hun onderontwikkelde regio's, iets waarbij beide instellingen zijn betrokken. Op 3 oktober 1990 ontmoetten ambtenaren van de Commissie en de WTO elkaar ter bespreking van gebieden van samenwerking en overlegging van hun respectieve actieprogramma's en ter definiëring van nieuwe terreinen van samenwerking en uitwisseling.

Naast regelmatige bijeenkomsten hebben de Commissie en de WTO elkaars conferenties en groepsdiscussies bijgewoond, en wonen zij beide vergaderingen van het Steering Committee van de European Travel Commission bij. Samenwerking tussen de Commissie en de WTO vindt eveneens plaats via andere internationale organisaties zoals de OESO en de Verenigde Naties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3032/90

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1991)

(91/C 259/22)

Betreft: Schoolvakanties

Heeft men ooit overwogen de data van de schoolvakanties in de hele Gemeenschap gelijk te trekken? Hoe denkt de Commissie hierover?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(2 juli 1991)

De problematiek van de schoolvakanties blijft eerst en vooral onder de bevoegdheid van de Lid-Staten en in sommige gevallen zelfs van de regio's vallen. Gezien de belangrijke gevolgen van de schoolvakanties voor de duur van het toeristenseizoen lijkt het bovendien tegenwoordig noodzakelijk deze problematiek te zien in het ruimere verband van de spreiding van de vakanties en van het toerisme in het algemeen.

De Raad heeft in 1986 reeds een resolutie aangenomen over een betere seizoens- en geografische spreiding van het toerisme, waarin hij de Lid-Staten verzocht samen te werken en hun inspanningen te bundelen om diverse maatregelen met het oog op een betere seizoens- en geografische spreiding van het toerisme te nemen.

De evidente gevolgen van de excessieve concentratie van toeristen op een zelfde plaatse in welbepaalde perioden van het jaar zijn dermate zorgwekkend, dat de Commissie heeft besloten de dialoog met de betrokken nationale en regionale autoriteiten en de sociale partners te hervatten om na te gaan wat reeds werd bereikt en nieuwe initiatieven te overwegen.

Hiertoe is reeds nu een onderzoek gaande om de stand van zaken op te maken. De resultaten van dit onderzoek zullen in de verschillende talen worden vertaald om een grotere verspreiding ervan te waarborgen.

Om gevolg te geven aan de resolutie van 1986, wil de Commissie een enquête bij de Lid-Staten houden en tegelijkertijd overgaan tot een nadere bestudering van de conclusies van een conferentie over het thema „geografische en seizoensspreiding van het toerisme”, die in het najaar 1991 door de Nederlandse autoriteiten zal worden georganiseerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 152/91

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 februari 1991)

(91/C 259/23)

Betreft: Gebruik van traangas door de Griekse politie

De Griekse politie heeft bij haar hardhandig optreden tegen betogende leerlingen in het centrum van Athene onder meer gebruik gemaakt van het Amerikaanse traangas 565 CS dat de stof CS bevat, wetenschappelijk bekend onder de naam „chlorobenzylideenmalononitril”. Dit heeft een carcinogene werking op het huidweefsel, veroorzaakt schade aan lever en nieren en vernietigt het longweefsel.

Is naar het oordeel van de Commissie het gebruik van dergelijke stoffen door de politie in de Lid-Staten te dulden en, zo niet, wat denkt zij hiertegen te doen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(15 juli 1991)

Deze aangelegenheid behoort tot de competentie van de nationale politie-instanties, dat wil zeggen dat ten aanzien hiervan alleen de betrokken Lid-Staat bevoegdheid bezit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 188/91

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 februari 1991)

(91/C 259/24)

Betreft: De strategische betekenis van de luchtvaart

Heeft de Commissie kennis genomen van de verklaringen van de kapitein ter zee Kok, bevelhebber van de Nederlandse vlootseenheden in de Perzische Golf, betreffende de ontoereikendheid van de militaire luchtvervoercapaciteit bij acties buiten de Gemeenschap en het gebrek aan mogelijkheden civiele toestellen te vorderen?

Kan de Commissie in dit verband mededelen wat de consequenties van deze situatie zijn betreffende de voorstellen van de Commissie inzake de liberalisering van de communautaire luchtvaart?

Is de Commissie niet van oordeel dat zij er rekening mee moet houden dat voor de inzet van de Europese luchtvaartmaatschappijen voor militaire doeleinden voorzieningen getroffen moeten worden?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(3 mei 1991)

Het Planningcomité voor de burgerluchtvaart van de NAVO (Civil Aviation Planning Committee (CAPC)) is het orgaan dat moet zorgen voor voldoende luchtvervoercapaciteit in tijden van crisis. De Lid-Staten van de NAVO hebben zich er tegenover de NAVO toe verbonden de nodige uitrusting te leveren. Het CAPC houdt een inventaris bij van en toezicht op alle desbetreffende parameters, om ervoor te zorgen dat te allen tijde voldoende luchtvervoercapaciteit beschikbaar is.

De Commissie is van mening dat de liberalisering van de burgerluchtvaart in de Gemeenschap de bestaande regelingen niet in gevaar brengt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 275/91
van mevrouw Teresa Domingo Segarra (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (4 maart 1991)
 (91/C 259/25)

Betreft: Gebruik van verboden hormonen voor het vetmesten van vee in Catalonië

Studies van onafhankelijke dierenartsen, die door de pers zijn verspreid, hebben er de aandacht op gevestigd dat er in Catalonië veelvuldig gebruik wordt gemaakt van verboden hormonen, zoals clenbuterol en andere, voor het vetmesten van vee, zonder dat men de zekerheid bezit dat de bevoegde overheden voldoende toezicht houden om aan deze praktijken een einde te maken.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om te garanderen dat de gezondheid van de verbruikers niet zal worden geschaad door het gebrek aan respect voor de veterinaire normen of door het ontbreken van een doeltreffende controle van de zijde van de bevoegde autoriteiten?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
 (19 april 1991)

Overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 86/469/EEG van de Raad (*) bezoekt de Commissie alle Lid-Staten voor een vergelijkend onderzoek naar de toepassing van de communautaire voorschriften betreffende de controle op residuen van verboden stoffen in vlees.

In februari en maart heeft de Commissie in Spanje een onderzoek ingesteld naar de toediening van verboden stoffen aan mestvee en naar de maatregelen die dit land daartegen heeft genomen. Een van de punten waaraan in dit verband bijzondere aandacht wordt besteed, is het gebruik van beta-blokkeerders, en vooral van clenbuterol.

Indien de Commissie na afronding van dit onderzoek van oordeel is dat de verkregen informatie daar aanleiding toe geeft, zal zij de nodige maatregelen voorstellen.

(*) PB nr. L 275 van 26. 9. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 277/91
van de heer José Alvarez de Paz
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (4 maart 1991)
 (91/C 259/26)

Betreft: Harmonisatie van de beroepsopleiding (sector bouw) in de Gemeenschap

Onlangs heeft de Europese Bond van werknemers in de sector hout en bouw (FETBB, Franse afkorting) zijn wens te kennen gegeven om, te zamen met de werkgevers en/of

Europese ondernemers van deze sector, concrete initiatieven uit te werken die gericht zijn op een geleidelijke harmonisatie van de beroepsopleiding. Daartoe heeft hij de Commissie verzocht uit te gaan van de vergelijkende studie (sector bouw) die is verricht door de Cedefop, namelijk:

1. harmonisatie en convergentie van de eisen inzake kwalificatie, alsmede ruimere erkenning van reeds bestaande en door de sociale partners ontwikkelde opleidingen;
2. de Commissie zou de aanwezigheid van de Europese sociale partners in het kader van permanente structuren voor de dialoog inzake beroepsopleiding in de sector bouw moeten garanderen.

Kan de Commissie commentaar uitbrengen op deze beide verzoeken, haar houding bepalen en mededelen welke maatregelen zij in dezen eventueel denkt te nemen?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
 (18 april 1991)

De Commissie prijst zich gelukkig met de door de Europese Bond van werknemers in de sector hout en bouw (FETBB) geuite wens om, te zamen met de werkgevers in deze sector, activiteiten te ontwikkelen op het gebied van de beroepsopleiding.

De Commissie heeft reeds, in toepassing van Besluit 85/368/EEG van de Raad (*) voor de tot deze sector behorende beroepen op het niveau van „geschoold werknemer” werkzaamheden verricht inzake de vergelijkbaarheid van de getuigschriften van vakbekwaamheid.

Deze werkzaamheden hebben slechts een informatieve waarde en behelzen niet een harmonisatie of een convergentie van de eisen van vakbekwaamheid. Wel vormen zij een nuttige basis voor de dialoog tussen sociale partners over de vakbekwaamheden die zij noodzakelijk oordelen voor de uitoefening van de onder de betreffende sector vallende beroepen en stimuleren zij derhalve dat zij het eens worden over de inhoud van de opleiding.

Bij deze werkzaamheden gaat het evenmin om de erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels die in het algemeen in de Lid-Staten worden afgegeven als bewijs dat een passende opleiding werd gevolgd voor de uitoefening van de onderzochte beroepen. De erkenning van de diploma's is enkel vereist voor de toegang tot de gereguleerde beroepen, d.w.z. de beroepen of beroepsactiviteiten die, krachtens wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, slechts mogen worden uitgeoefend indien de belanghebbende in het bezit is van een diploma of titel dat (die) specifiek gelieerd is aan het nationaal opleidingsstelsel. Wat de erkenning van diploma's betreft werd reeds veel bereikt; over nieuwe erkenningen wordt in de Raad verder van gedachten gewisseld. Behalve voor de gereguleerde beroepen is de erkenning van diploma's niet noodzakelijk.

De sociale partners in de bouwsector, de FETBB en de Bond van Europese industrieën in de bouwsector (FIEC)

hebben onlangs besloten een paritair samengestelde groep van deskundigen in het leven te roepen die, in het kader van de sociale dialoog, voornemens is initiatieven uit te werken op het gebied van de beroepsopleiding.

Indien de sociale partners dit wensen is de Commissie bereid zich ten volle bij dit initiatief aan te sluiten en haar volledige steun eraan te verlenen (zoals het geval is voor diverse andere sectoren).

De Commissie herinnert eraan dat zij te zamen met de FETBB en de FIEC, in het kader van het Actieprogramma betreffende de tenuitvoerlegging van het Gemeenschaps-handvest van de sociale grondrechten van de werkenden, een overlegprocedure ontwikkelt over de door de Commissie uitgewerkte rechtsinstrumenten.

(¹) PB nr. L 199 van 31. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 296/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 maart 1991)

(91/C 259/27)

Betreft: Veiligheidsprogramma voor de inzittenden van auto's

Volgens de Belgische krant „Le Soir” van 16 januari 1991 neemt de autoconstructeur Nissan deel aan een programma voor de veiligheid van de inzittenden van automobielen, dat „in samenwerking met de EEG ten uitvoer wordt gelegd”.

Kan de Commissie deze informatie bevestigen? Zo ja, om welk programma gaat het hier en op welke wijze functioneert het?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(31 juli 1991)

Het door de geachte Afgevaardigde bedoelde programma is de Commissie niet bekend.

De in de vraag genoemde autoconstructeur neemt aan geen enkel programma op het door de geachte Afgevaardigde genoemde gebied deel.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 322/91

van mevrouw Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 maart 1991)

(91/C 259/28)

Betreft: Het beroep van klinisch chemicus

De laatste jaren is in Duitsland het beroep „klinisch chemicus” opgekomen. Klinische chemici zijn in leidende

posities werkzaam in klinisch-chemische laboratoria. Zij hebben velerlei taken op het gebied van de medische diagnostiek, het onderzoek van pathochemische processen, methodische ontwikkeling van analysetechnieken, enz.

Dit beroep behoort dus in de ruimste zin tot de gezondheidssector. De opleiding tot klinisch chemicus vindt plaats na een afgesloten studiecursus medicijnen van biochemici of chemici.

1. Bestaat het beroep van klinisch chemicus in deze of soortgelijke vorm ook in andere Lid-Staten? Zo ja, in welke?

2. Onder welke communautaire regeling valt de wederzijdse erkenning van dit beroep:

— onder Richtlijn 89/48/EEG (¹) inzake erkenning van de diploma's van het hoger beroepsonderwijs, of

— onder de richtlijnen inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van de arts, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten 75/362/EEG (²), 81/1057/EEG (³), gewijzigd bij de Richtlijnen 82/76/EEG (⁴) en 89/594/EEG (⁵)?

3. Beschouwt de Commissie de bestaande communautaire regelingen als toereikend, of denkt zij over een specifieke richtlijn ter coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor het beroep van klinisch chemicus in de landen van de Gemeenschap?

4. Welke voorwaarden zouden in dat verband met betrekking tot vorm en inhoud van de opleiding tot klinisch chemicus in de verschillende Lid-Staten moeten worden geschapen?

(¹) PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.

(²) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 1.

(³) PB nr. L 385 van 31. 12. 1981, blz. 25.

(⁴) PB nr. L 43 van 15. 2. 1982, blz. 21.

(⁵) PB nr. L 341 van 23. 11. 1989, blz. 19.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(29 juli 1991)

1. De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde inlichtingen.

2. Er dient een onderscheid te worden gemaakt naar gelang de betrokkene al dan niet arts is. Wanneer deze de hoedanigheid van arts heeft, zijn de gewijzigde Richtlijnen 75/362/EEG en 75/363/EEG voor artsen van toepassing. In de richtlijnen „artsen” wordt de klinische chemie als medische specialisatie genoemd voor Denemarken, Ierland, Luxemburg, Nederland, het Verenigd Koninkrijk en Spanje (artikelen 6 en 7 van de gewijzigde Richtlijn 75/362/EEG en artikel 5 van Richtlijn 75/363/EEG). Het is mogelijk dat er in andere Lid-Staten specifieke opleidingen op dit gebied bestaan die geen spe-

cialisatie zijn in de eigenlijke zin van het woord maar opleidingen voor de verwerving van bekwaamheden. Wat dit laatste betreft is in Richtlijn 75/362/EEG geen feitelijke erkenning van deze bekwaamheden voorzien maar alleen de verplichting om deze in aanmerking te nemen (artikel 8 van Richtlijn 75/362/EEG).

Indien dit beroep door niet-artsen, zoals bij voorbeeld biologen, wordt uitgeoefend, is de door het geachte Parlementslid genoemde Richtlijn 89/48/EEG betreffende het algemeen stelsel, die op 4 januari 1991 van kracht is geworden, waarschijnlijk van toepassing.

3 en 4. Met Richtlijn 89/48/EEG heeft een nieuwe aanpak van de Gemeenschap inzake de erkenning van diploma's ingang gevonden. De Commissie overweegt niet om specifieke voorstellen voor de erkenning van het beroep van klinisch chemicus te doen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 329/91

van de heer Miguel Arias Cañete (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 maart 1991)

(91/C 259/29)

Betreft: Visserijovereenkomst EEG—Marokko

Kan de Commissie in verband met haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2470/90 ⁽¹⁾ betreffende de uitvoering van de visserijovereenkomst EEG—Marokko het volgende mededelen en specificeren:

1. het aantal vergunningen verleend per Lid-Staat;
2. de tot nog toe verrichte betalingen uit hoofde van wetenschappelijke en technische programma's en uit hoofde van studiebeurzen;
3. de bij het onderzoek inzake populaties van koptogen verkregen resultaten;
4. het verband tussen de verleende studiebeurzen en de centra waar deze zijn toegekend.

⁽¹⁾ PB nr. C 130 van 21. 5. 1991, blz. 20.

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(27 mei 1991)

1. Het aantal in het kader van de Overeenkomst EEG—Marokko aan de Lid-Staten afgegeven vergunningen varieert naar gelang van het per kwartaal ingediende aanvragen. Naar schatting worden evenwel jaarlijks in totaal 700 vergunningen toegekend, waarvan ± 650 aan de Spaanse vloot en de rest aan Portugal (± 45) en Frankrijk.

2. De Gemeenschap heeft het voor de wetenschappelijke en technische programma's tot intensivering van het

onderzoek naar de visbestanden uitgetrokken bedrag (6 miljoen ecu) volledig uitbetaald.

Wat de beurzen voor studie of opleiding betreft, is tot dusver $\pm 2\ 600\ 000$ ecu uitbetaald (op een totaal van 3,5 miljoen ecu).

3. Het onderzoek naar het koptogenbestand (dat in oktober 1990 heeft plaatsgevonden) maakt deel uit van een programma van verschillende, door Marokko georganiseerde, wetenschappelijke onderzoekcampagnes. De bij deze campagnes verkregen gegevens leveren geen volledig overzicht van de bestanden op; zij moeten onderzocht worden in een meer algemeen kader waarbij ook rekening wordt gehouden met andere factoren, met name de omstandigheden voor de uitoefening van de visserij, de visserij-inspanning en de vangsten.

4. De studiecetra waarvoor in het kader van de overeenkomst beurzen worden bekostigd, bevinden zich voornamelijk in Frankrijk, Spanje of het Verenigd Koninkrijk, naar gelang van de studierichting.

De verdeling over de verschillende landen is als volgt:

	Aantal beurzen	Kosten in ecu
Marokko	25	101 796,65
Frankrijk	33	893 795,05
Spanje	125	942 080,01
Verenigd Koninkrijk	6	351 894,78
België	14	413 985,73
Reiskosten voor opleiding en stages aan boord van schepen		17 163,67
Totaal	203	2 720 715,89

NB: In de cijfers voor Frankrijk en België is het retourbiljet Marokko inbegrepen. Voor Spanje en het Verenigd Koninkrijk zijn de reiskosten niet meegerekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 362/91

van de heer Diego de los Santos López (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 maart 1991)

(91/C 259/30)

Betreft: Milieuschade

In de Sierra del Retín, niet ver van de gemeente Barbate (Cádiz), bevindt zich het oefenterrein voor amfibie-operaties en artillerie-oefeningen van de Spaanse vloot. Tot dit oefenterrein, waarvan periodiek gebruik wordt gemaakt door de strijdkrachten van Spanje en van andere landen, behoren de zogeheten „Hazas de la suerte”, gemeentegronen die aanvankelijk toebehoorden aan de inwoners van Barbate, die echter in juli 1981 door het Ministerie van Defensie werden onteigend. De Sierra del Retín is als natuurgebied van groot belang voor het milieu en ondervindt momenteel ernstige schade als gevolg van

militaire manoeuvres en schietoefeningen. Deze oefeningen, die zeer dicht in de buurt van bewoonde gebieden plaatsvinden, drukken een stempel op het dagelijks leven in de nabijgelegen dorpen doordat hun veiligheid in gevaar wordt gebracht en doordat ten tijde van militaire activiteiten de verbindingswegen tussen sommige van deze dorpen zelfs geblokkeerd worden.

Is de Commissie op de hoogte van de schade die door dit oefenterrein wordt veroorzaakt?

Voldoet de ligging van het schietterrein aan de in de communautaire wetgeving opgenomen milieu-eisen?

Is zij van oordeel dat de schietterreinen vallen onder artikel 1, lid 4, van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾?

Is de Commissie van oordeel dat deze schietterreinen een uitzondering vormen op de communautaire doelstellingen op het gebied van milieubescherming, zoals vervat in de Gemeenschapswetgeving en opgenomen in het Vierde Milieuprogramma van de Gemeenschap voor 1987-1992?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(25 april 1991)

De Commissie heeft deze feiten pas vernomen via de schriftelijke vraag van het geachte Parlementslid.

Zij kan over deze kwestie geen oordeel vellen omdat de feiten niet voldoende zijn gedetailleerd, met name wat betreft de vermeende schade die door de militaire activiteiten aan het milieu in het gebied wordt toegebracht en verder valt dit type installatie niet rechtstreeks onder de communautaire milieuwetgeving.

Volgens artikel 1, lid 4, van Richtlijn 85/337/EEG is de richtlijn niet van toepassing op projecten voor nationale defensiedoeleinden. Aangezien de aanleg van een schietterrein duidelijk voor defensiedoeleinden bestemd is, zijn de bepalingen van genoemde richtlijn dan ook niet van toepassing.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 368/91

van de heer Günter Lüttge (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 maart 1991)

(91/C 259/31)

Betreft: Ontwikkeling van regionale luchthavens in de vijf nieuwe deelstaten van de Bondsrepubliek Duitsland

Wegens de overbelasting van de grote centrale luchthavens lijkt de ontwikkeling van regionale luchthavens in de

vijf nieuwe deelstaten van de Bondsrepubliek Duitsland gewenst. Bovendien zouden de daarmee samenhangende investeringen van belang zijn voor de opvoering van de produktiviteit in deze regio's. Binnenkort zullen hierover besprekingen worden gevoerd tussen de federale autoriteiten en die van de deelstaten.

Zou de Commissie bereid zijn de ontwikkeling van de regionale luchthavens, b.v. in Rostock, te steunen? Zou een voorbereiding van dergelijke investeringsbesluiten door middel van expertises in opdracht van de Commissie denkbaar zijn?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(19 juni 1991)

De Commissie is zich bewust van de sociaal-economische betekenis van regionale luchthavens.

De Raad heeft vorig jaar een verordening goedgekeurd die de Gemeenschap de mogelijkheid biedt financiële steun te verlenen voor projecten op het gebied van de vervoerinfrastructuur (Verordening (EEG) nr. 3359/90 van de Raad ⁽¹⁾). Deze mogelijkheid blijft evenwel beperkt tot een aantal prioriteiten wat de spoorweg- en wegnetten betreft.

De Commissie is er nog niet in geslaagd de Raad ertoe over te halen haar voorstel goed te keuren dat het de Gemeenschap mogelijk zou maken een actievere rol te spelen op het gebied van de luchthaveninfrastructuur ⁽²⁾.

In de periode 1991-1993 zullen de communautaire Structuurfondsen in het kader van het structuurbeleid 3 miljard ecu beschikbaar stellen voor het herstructureringsproces in de vijf nieuwe deelstaten en Oost-Berlijn. Het Duitse plan voor structuurmaatregelen en het communautaire bestek, dat op 13 maart 1991 is goedgekeurd, voorzien niet in speciale investeringssteun voor regionale luchthavens.

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 24. 11. 1990.

⁽²⁾ PB nr. C 34 van 10. 2. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 411/91

van de heer John Iversen (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 maart 1991)

(91/C 259/32)

Betreft: Handel in tropisch hout

Overeenkomstig afspraken aangegaan in het kader van de Internationale organisatie voor tropisch hout (ITTO) hebben de leden het recht van onbewerkt hout belasting te heffen en de uitvoer van onbewerkt hout te verbieden. Uit „Europe Environment” nr. 349 blijkt dat de Gemeenschap

en Japan tijdens de GATT-onderhandelingen het initiatief hebben genomen om Indonesië zijn verbod op de uitvoer van onbewerkt tropisch hout te doen opheffen.

Kan de Commissie in dit verband mededelen waarom de Gemeenschap op deze wijze de mogelijkheden van de diverse Lid-Staten van de ITTO om de uitvoer van tropisch hout te verbieden tegenwerkt en kan zij voorts mededelen welke firma's in Indonesië men op deze wijze wil helpen tropisch hout uit te voeren? Ten slotte gelieve de Commissie te antwoorden op de vraag hoe de initiatieven tijdens de GATT-onderhandelingen op dit gebied samenhangen met het overige beleid van de Gemeenschap met betrekking tot het behoud van het regenwoud.

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(5 juli 1991)

De Gemeenschap waardeert de inspanningen die alle ontwikkelingslanden zich getroosten met het oog op een duurzame exploitatie van de natuurrijdommen. Met haar milieubeleid steunt de Gemeenschap namelijk alle acties of initiatieven om de tropische wouden beter te beschermen, in stand te houden en zo rationeel mogelijk te beheren.

In die geest werd via onderhandelingen de Internationale Overeenkomst inzake tropisch hout afgesloten (ITTA). Het is van belang erop te wijzen dat daarmee hoofdzakelijk het volgende wordt beoogd: voor een efficiënt, internationaal samenwerkings- en overlegkader (ITTO) zorgen, de uitbreiding en diversifiëring van de internationale handel in tropisch hout te bevorderen en de afzet en distributie van het geëxporteerde hout verbeteren, een en ander met oog op het bosbehoud. Daarom heeft de Commissie er trouwens aanzienlijk toe bijgedragen dat de ITTO haar goedkeuring hechtte aan resoluties die erop gericht waren om vóór het jaar 2000 tot een duurzaam beheer van het bosbestand te komen. Ten slotte bepaalt artikel 30 van dezelfde overeenkomst dat de leden alles in het werk moeten stellen om alle doelstellingen te bereiken.

Gezien deze bepalingen is de Commissie het niet eens met de benadering waarbij een verband wordt gelegd tussen de met de Overeenkomst inzake tropisch hout nagestreefde doelstellingen en de door de verschillende daarbij aangesloten landen afzonderlijk genomen handelsinitiatieven.

Bovendien zij erop gewezen dat de door Indonesië toegepaste maatregelen niet binnen het besluitvormingskader van de ITTO vallen, aangezien het een initiatief van strikt nationale aard betreft.

De Gemeenschap heeft haar bezorgdheid binnen de GATT-structuur willen uiten, daar de restrictieve maatregelen in kwestie uitsluitend van commerciële aard schijnen te zijn, met als enige bedoeling om bedrijven uit de verwerkende industrie in eigen land een voorkeursbehandeling te geven ten opzichte van andere potentiële kopers van ruwe grondstof.

Wordt dit beleid gecombineerd met tariefbelemmeringen die hoog zijn in vergelijking met de mate van bewerking van de produkten, dan zou dat bovendien reacties kunnen uitlokken die nadelig kunnen zijn voor de handelspraktijken die op grond van de GATT-beginselen zijn ontstaan.

De Gemeenschap is van mening dat iedere vorm van handels- en milieubeleid gezamenlijk dient te worden gevoerd, ten einde het evenwicht tussen de instandhouding van de bossen en het gebruik van hout te bewaren. Het verdient overigens vermelding dat de Gemeenschap, in het kader van het overleg voor de Uruguay-Ronde, erop heeft toegezien dat op allerlei specifieke terreinen rekening werd gehouden met het milieu-aspect, zoals bij voorbeeld toen er opnieuw over het akkoord inzake technische handelsbelemmeringen werd onderhandeld. Ten slotte kan het antwoord op schriftelijke vraag nr. 259/91 van mevr. Ernst de la Graete⁽¹⁾ meer bepaald ten aanzien van de GATT een geschikte aanvullende informatie vormen.

In het algemeen zij vermeld dat de Commissie de aanzet heeft gegeven tot studies betreffende de juridische, technische en economische aspecten van de invoer van tropisch hout.

⁽¹⁾ PB nr. C 199 van 29.7.1991, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 481/91

van de heer Karl von Wogau (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 maart 1991)

(91/C 259/33)

Betreeft: Maïssubsidies in grensoverschrijdende landbouwcoöperaties

Is het de Commissie bekend dat binnen grensoverschrijdende coöperaties de deelnemers al naar gelang hun nationaliteit anders worden behandeld?

Binnen een grensoverschrijdende coöperatie voor maïs die in het Franse Reichstett gevestigd is, komen de Duitse deelnemers niet in aanmerking voor de desbetreffende subsidie. Hetzelfde schijnt te gelden voor de Franse deelnemers aan Duitse coöperaties. Is de Commissie van mening dat dit verenigbaar is met de principes van het gemeenschappelijk landbouwbeleid?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(31 mei 1991)

Alleen een nationale steunmaatregel geldt voor producenten die hun economische activiteit uitoefenen op het grondgebied van de Lid-Staat die de steun verleent. Dat een Lid-Staat, in het geval van een producentenvereniging

met leden aan beide kanten van de grens, alleen steun verleent aan die leden van de vereniging die op zijn grondgebied actief zijn, zou volgens de Commissie op zichzelf niet onverenigbaar zijn met de Verdragsbepalingen betreffende nationale steunmaatregelen (artikelen 92 tot en met 94), noch met enige andere bepaling van de communautaire wetgeving inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Anders liggen de zaken wanneer economische subjecten in een land waar nationale steun wordt verleend, zouden worden uitgesloten van de steun op grond van bij voorbeeld hun nationaliteit. In dit geval zou de steun, zelfs al zou hij nog steeds verenigbaar zijn met de concurrentieregels van het Verdrag, zeer waarschijnlijk een inbreuk vormen op andere communautaire voorschriften, en in het bijzonder op het verbod van discriminatie binnen de Gemeenschap.

De Commissie is momenteel evenwel niet op de hoogte van enige dergelijke discriminatoire behandeling, maar stelt zich in verbinding met de Franse en de Duitse autoriteiten, ten einde de feiten na te gaan in verband met de door het geachte Parlementslid geschetste situatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 513/91

van mevrouw Ursula Schleicher en
de heer Siegbert Alber (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1991)

(91/C 259/34)

Betreft: Handel in organen

1. Wat is de Commissie bekend over de handel in organen in Europa?
2. Hebben alle Lid-Staten wettelijke regelingen voor de handel in organen en zijn deze zeer uiteenlopend?
3. Welke landen gaan bij hun wetgeving uit van het principe dat uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene vereist is en welke landen hanteren het principe dat het volstaat wanneer geen bezwaar is gemaakt?
4. Wat is de Commissie bekend over de steeds weer in de pers opduikende gruwelberichten over de handel in organen in bepaalde Lid-Staten, met name in Italië, Groot-Brittannië en Nederland? (Zie onder meer:

- Süddeutsche Zeitung van 4 september 1990: „In Nigeria floreert de handel in lichaamsdelen”
- Frankfurter Rundschau van 14 augustus 1990: „Nieren direct van de beul”
- Sonntag Aktuell van 10 december 1989: „Nieren gepikt?”
- Neue Züricher Zeitung van 19 oktober 1989: „De story van de handel met kinderen als orgaandonors”

— Die Welt van 14 september 1989: „Makabere vondst aan de grens met Nederland, gerechtelijk onderzoek naar handel in menselijk weefsel”).

5. Welke mogelijkheden ziet de Commissie om tot een acceptabele regeling voor de handel in organen in de Gemeenschap te komen?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(6 juni 1991)

In haar antwoord op een aantal schriftelijke ⁽¹⁾ en mondelinge vragen ⁽²⁾ over dit onderwerp heeft de Commissie verklaard dat zij zich bewust is van de verontrustende berichten en de verslagen die in de pers worden gepubliceerd over de internationale handel in organen. Zij beschikt echter niet over voldoende met bewijzen gestaafde informatie om de reikwijdte van dergelijke praktijken te evalueren en betreft dit ten eerste.

Wat de vragen omtrent de wetgeving inzake de handel in menselijke organen en de instemming van de donors betreft, worden de geachte Parlementsliden verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2090 van de heer Di Rupo ⁽³⁾. De Commissie beschikt niet over een gedetailleerd overzicht van de wetgeving die ter zake in de Lid-Staten van toepassing is.

De Commissie onderhoudt nauwe contacten met de Raad van Europa die de ethische aspecten van orgaantransplantaties reeds uitvoerig heeft behandeld.

⁽¹⁾ Nr. 622/89 en nr. 12/90 (PB nr. C 303 van 3. 12. 1990) en nr. 819/89 (PB nr. C 125 van 21. 5. 1990).

⁽²⁾ H 303/89 en H 9/90 (Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-381 en nr. 3-385).

⁽³⁾ PB nr. C 35 van 11. 2. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 541/91

van de heer Helwin Peter (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1991)

(91/C 259/35)

Betreft: De invoer van staalproducten uit bepaalde derde landen voor 1991

Is de Commissie bereid gevolg te geven aan de aanbeveling van 8 februari 1991 van het Raadgevend Comité van de EGKS, hetgeen zou inhouden dat zij bij de onderhandelingen over overeenkomsten voor de invoer van staalproducten uit bepaalde derde landen voor 1991 onveranderd vasthoudt aan alle elementen van de voor 1990 vastgelegde externe economische beleidsmaatregelen en de huidige regels met betrekking tot de ontwikkeling van het

zichtbare staalverbruik en de verdeling over de verschillende produkten?

Zo niet, op welke punten wil de Commissie dan afwijken van het advies van het Raadgevend Comité, en met welke motivering?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(9 juli 1991)**

De Lid-Staten hebben de Commissie, op grond van het voorstel van de Commissie (¹), het mandaat voor de externe aangelegenheden staal 1991 gegeven. Er zijn onderhandelingen geopend met het oog op de sluiting van regelingen met vijf landen in Midden- en Oost-Europa (Tsjechoslowakije, Hongarije, Polen, Bulgarije en Roemenië) en voor het tot stand brengen van een mechanisme voor overleg met Brazilië en Zuid-Korea.

De Commissie heeft de aanbevelingen van het Raadgevend Comité van 8 februari 1991 grondig bestudeerd. De meeste elementen in de regelingen voor 1990 zijn inderdaad overgenomen voor 1991, met name de hoeveelheden (status quo, extra hoeveelheden om rekening te houden met de traditionele handelsstromen tussen de landen in Midden- en Oost-Europa en de voormalige DDR), de verdeling over de Lid-Staten, de quota per produkt (met een kleine marge) en het geografisch bestek (omzetting van de regeling voor Brazilië in een vrijwel identieke briefwisseling).

Vroeger was er inderdaad een verband tussen de in de staalregelingen vastgestelde hoeveelheden en het binnenlands verbruik; voor 1991 is evenwel besloten rekening te houden met de geleidelijke liberalisering van de buitenlandse handel in staal, aangezien er al drie jaar geen crisis meer is en andere importeurs, waaronder de Verenigde Staten, de overeenkomsten inzake vrijwillige beperking (VRA's) ook zullen afschaffen in maart 1992; bovendien heeft de Gemeenschap zich ertoe verbonden de landen in Midden- en Oost-Europa bijstand te verlenen bij de overschakeling naar een markteconomie.

De Commissie meent dat sommige prognoses in de resoluties van het Raadgevend Comité nu vrij pessimistisch moeten worden geacht; zo zou de daling van het binnenlands verbruik voor het eerste kwartaal van 1991 aanzienlijk minder dan 10% bedragen en gaat het indertijd aangevoerde argument van de lage dollarkoers nu niet meer op. Tot besluit kan worden opgemerkt dat de landen in Midden- en Oost-Europa in 1990 slechts 75% van de in de regeling vermelde hoeveelheden hebben benut en dat dit percentage, gezien hun economische situatie, dit jaar vermoedelijk niet hoger zal liggen.

Om al deze redenen meent de Commissie dat haar voorstel voor externe aangelegenheden staal 1991 uitstekend in het buitenlands beleid past zonder het belang van de Gemeenschap te schaden.

(¹) Doc. SEC(90) 2258.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 542/91

van de heer John McCartin (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1991)

(91/C 259/36)

Betreft: Overproductie in de zuivelsector

Kan de Commissie informatie verstrekken over de hoeveelheid melk die in elk land geproduceerd wordt boven de vastgestelde quota, en of alle Lid-Staten gehoorzamen aan de communautaire verordeningen met betrekking tot de oplegging van een superheffing op overschrijding van de quota?

Kan de Commissie mededelen welke landen zich schuldig maken aan het niet-innen van deze superheffing en kan zij mededelen hoeveel deze praktijken de communautaire begroting kosten?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(2 juli 1991)

Wat de gegevens betreft, zij het geachte Parlementslid verwezen naar het Jaarverslag van de Commissie over de toestand van de landbouw in de Gemeenschap (¹). Met uitzondering van Italië hebben tot dusver alle betrokken Lid-Staten ten minste gedeeltelijk de heffing op de hoeveelheden die de gegarandeerde totale hoeveelheden overschreden, geïnd. De achterstand bij de inning in Italië bedraagt 124 miljoen ecu.

In het kader van de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie, gaat de Commissie na of de Lid-Staten aan hun verplichtingen hebben voldaan en past zij de nodige financiële correcties toe op de melkleveranties waarvoor geen heffing is geïnd.

(¹) Tabel 4.20.6.2 (blz. T/288 van het verslag 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 547/91

van de heer Didier Anger (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1991)

(91/C 259/37)

Betreft: Structuurfondsen en milieu

In het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1962/90 (¹) wordt medegedeeld dat vertegenwoordigers van de nationale milieu-instanties aan de werkzaamheden van de toezichtcomités kunnen deelnemen.

In hoeveel van deze toezichtcomités hebben milieu-experts zitting en welke comités bestaan er?

Kan de Commissie mededelen of er zich gevallen hebben voorgedaan waarin op advies van zo'n toezichtcomité de

financiering van een project of programma om milieuredenen werd opgeschort of ingetrokken?

In bovengenoemd antwoord wordt verder vermeld dat de toezichtcomités gemachtigd zijn te evalueren of grote projecten in overeenstemming zijn met de communautaire milieuwetgeving. Is de Commissie het erover eens dat ook kleinschalige projecten — bij voorbeeld bepaalde aquicultuureenheden — erg schadelijk voor het milieu kunnen zijn en kan zij meedelen hoe het toezicht op zulke projecten wordt verzekerd?

(¹) PB nr. C 70 van 18. 3. 1991, blz. 27.

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(2 juli 1991)

De Commissie beschikt thans niet over statistieken aan de hand waarvan kan worden bepaald hoeveel toezichtcomités er zijn waarvan milieudeskundigen deel uitmaken. Volgens de voorschriften is het aan de betrokken nationale en regionale autoriteiten te beslissen of in die comités milieudeskundigen zitting hebben.

In verschillende gevallen heeft de niet-naleving van de wetgeving van de Gemeenschap op het gebied van het milieu bij de uitvoering van de in de programma's opgenomen projecten tot schorsing van de communautaire bijstand geleid, bij voorbeeld bij het Prodac-programma in Portugal en bij aquicultuurprojecten in de Golf van Amvrakikos in het kader van een Grieks GMP.

De Commissie is het ermee eens dat sommige aquicultuurinstallaties gevolgen kunnen hebben voor het milieu.

Dit is met name het geval bij bepaalde vormen van intensieve visteelt in open water die gekenmerkt worden door een hoge bezettingsgraad en het regelmatig verstrekken van grote hoeveelheden voeder aan de vis.

Op de financiering van dergelijke activiteiten door de Gemeenschap wordt speciaal toezicht gehouden in het kader van de actie van de Structuurfondsen en de financiële instrumenten voor de ontwikkeling van de Europese aquicultuur. Voor ieder investeringsproject wordt, in verband met de gevoeligheid van het milieu voor de betrokken teelt en overeenkomstig de vigerende nationale wetgeving, een milieu-effectstudie uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 548/91

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1991)

(91/C 259/38)

Betreft: Structuurfondsen en milieu

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2013/90 (¹) deelt de Commissie mee dat er mogelijkheid bestaat tot verlening van technische steun aan de Lid-Staten om deze te helpen bij de tenuitvoerlegging van de communautaire milieuwetgeving.

Zou de Commissie ons concrete gegevens kunnen verschaffen over de verstrekking van deze steun?

Is de Commissie voornemens nieuwe maatregelen te nemen om de Lid-Staten te stimuleren om gebruik te maken van deze mogelijkheid?

(¹) PB nr. C 70 van 18. 3. 1991, blz. 27.

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(3 juli 1991)

Uit hoofde van de technische bijstand die voor milieu-maatregelen verleend kan worden in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen, heeft de Commissie tot dusver de Lid-Staten haar medewerking verleend voor de uitvoering van horizontale studies inzake milieubescherming en regionale ontwikkeling, voorbereidende analyses en milieu-effectstudies in verband met maatregelen die voor een deel door de Gemeenschap moeten worden gefinancierd, alsmede acties voor opleiding en bewustmaking. Zo zijn bij voorbeeld studies uitgevoerd inzake een methode om voor de probleemgebieden van de Gemeenschap maatregelen vast te stellen waarbij bescherming van het milieu en economische ontwikkeling van de probleemgebieden van de Gemeenschap samengaan en inzake het composteren van afval in de regio's aan de Middellandse Zee.

Wat meer in het bijzonder het communautaire Envireg-initiatief betreft (500 miljoen ecu van 1990 tot en met 1993) heeft een van de maatregelen die voor financiering in aanmerking komen, betrekking op de ontwikkeling van specifieke know-how en beroepsopleiding voor de bestrijding van de vervuiling van de kustgebieden in de regio's van doelstelling 1 (+ 2 en 5 b voor de mediterrane kustgebieden) en voor het beheer van industriële afvalstoffen in de regio's van doelstelling 1.

Envireg omvat met name het op gang helpen van dienstverlenende centra die tot taak hebben de lokale overheden bij te staan bij de keuze en de totstandbrenging van de installaties, alsmede van verenigingen van lagere overheden die worden opgericht om het onderhoud van de installaties, het milieubeheer en vooral het waterbeheer te verbeteren. De Commissie heeft bovendien een netwerk opgericht van zelfstandige deskundigen die door leiders van operationele programma's en uitvoerders van projecten kunnen worden ingeschakeld voor het verlenen van technisch advies voordat wordt overgegaan tot financiering van bepaalde investeringen. Via dit netwerk wil de Commissie, met name door de uitwisseling van ervaring te bevorderen, bijdragen tot verbetering van de technologie en tot een beter georganiseerd onderhoud.

In het vademecum, waarin alle acties worden beschreven die uit hoofde van de technische bijstand in het kader van de hervorming voor financiering in aanmerking kunnen komen, worden de Lid-Staten herinnerd aan de mogelijkheid een beroep te doen op deze bijstand. Het is dus de taak van de instanties die bevoegd zijn voor het milieubeleid om hun behoeften aan technische bijstand te bepalen en aan de Commissie voor te leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 563/91**van de heer Ben Visser (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(26 maart 1991)**(91/C 259/39)**Betreft: Overtredingen rij- en rusttijden in het wegvervoer*

De arrondissementsrechtbank Groningen houdt een experiment „naleving rijtijdenwet”, waarbij via een bedrijfsgerichte aanpak wordt geprobeerd het aantal overtredingen van de rij- en rustbepalingen te verminderen. Bedrijven waar veel overtredingen worden geconstateerd krijgen extra aandacht van justitie. De resultaten van het experiment zijn bemoedigend: het aantal overtredingen dat bij onaangekondigde bedrijfscontroles werd geconstateerd, daalde scherp. Met name blijkt dat veel overtredingen worden veroorzaakt door zeer krappe planning in de bedrijven. Het optreden van justitie heeft bij de bedrijven geleid tot een bewustere planning met economisch gunstige gevolgen. Ook liep het aantal ongelukken en schades bij de gecontroleerde bedrijven aanzienlijk terug. Het Groningse experiment heeft inmiddels navolging gekregen in Friesland en Drente en ook in de rest van Nederland zijn arrondissementsrechtbanken zeer geïnteresseerd (Nieuwsblad Transport, 7 februari 1991).

1. Is de Commissie bekend met de resultaten van het experiment in Groningen en, zo ja, wat is het commentaar van de Commissie hierop?
2. Ziet de Commissie mogelijkheden om, gelet op de uitkomsten van het Groningse experiment, de controle op de naleving van de rij- en rusttijden in de hele Gemeenschap te verbeteren?

Antwoord van de heer Van Miert**namens de Commissie***(2 juli 1991)*

De Commissie heeft met belangstelling kennis genomen van de bemoedigende initiatieven van de Nederlandse overheid om de sociale wetgeving van de Gemeenschap in het wegvervoer ten uitvoer te leggen en van de successen die daarbij zijn geboekt.

Wat de mogelijkheden betreft een dergelijk systeem in de gehele Gemeenschap in te voeren, wordt de aandacht van het geachte Parlementslid gevestigd op Richtlijn 88/599/EEG van de Raad ⁽¹⁾, die erop is gericht de controleprocedures te harmoniseren en waarin zowel kwalitatieve als kwantitatieve controlecriteria zijn opgenomen. Gezien echter het feit dat de organisatie van de controlerende instanties en de rechtsstelsels van de Lid-Staten uiteenlopen, kan een standaardisatie van de bestaande praktijken moeilijk in overweging worden genomen. Van een strikte toepassing van bovengenoemde richtlijn mogen echter dezelfde goede resultaten worden verwacht.

Het probleem van de rij- en rusttijden in het wegvervoer — en met name de controle daarop — is nu in behandeling bij het Paritaire Comité voor het wegvervoer, dat op de hoogte zal worden gesteld van de initiatieven die de Nederlandse overheid op dit gebied heeft genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 325 van 29. 11. 1988.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 610/91****van de heer José Valverde López (PPE)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(15 april 1991)**(91/C 259/40)**Betreft: Nationaal plan van communautair belang voor de provincie Almería (Spanje)*

In de pers en in verklaringen van regionale instanties wordt sinds enkele jaren gewag gemaakt van een nationaal plan van communautair belang voor de provincie Almería (Spanje). Kan de Commissie mededelen hoe het staat met dit plan en informatie verschaffen over de reikwijdte, de concrete inhoud, de datum van goedkeuring, de financiering en de periode van tenuitvoerlegging ervan?

Antwoord van de heer Millan**namens de Commissie***(6 juni 1991)*

Het Nationaal Programma van communautair belang voor Almería-Levante werd in december 1988 door de Spaanse overheid ingediend en bij beschikking van de Commissie van 26 oktober 1989 goedgekeurd.

De verwezenlijking van dit programma is gespreid over vier achtereenvolgende jaren (1989-1992). Het omvat een totale investering van 384,8 miljoen ecu, waarvan 180,5 ten laste van het EFRO, te verdelen over de regionale en pluriregionale aspecten (investeringen van de centrale overheid).

Op 11 april 1991 werd tijdens de tweede vergadering van het Comité van toezicht voor dit programma een zekere vertraging geconstateerd in het verloop van de werkzaamheden als gevolg van technische problemen. Niettemin hoopt men het programma op de vastgestelde datum volledig te hebben uitgevoerd.

De Commissie doet overigens het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een kopie toekomen van het destijds gepubliceerde persbericht alsmede een lijst met de diverse financieringselementen (in peseta).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 612/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1991)

(91/C 259/41)

Betreft: Informatiecampagne over het gebruik van duurzaam papier

Naar verluidt dreigt een vierde van de boeken die in onze grote bibliotheken worden bewaard te vergaan als gevolg van de slechte kwaliteit van het papier. Voor de meeste van de in Europa uitgegeven boeken wordt zuurhoudend, vergankelijk papier gebruikt. De meeste consumenten zijn zich daarvan niet bewust, zodat het gevaar bestaat van grootschalige fraude en misbruik van vertrouwen. Acht de Commissie het niet noodzakelijk de consumenten daarvan op de hoogte te brengen en te eisen dat duurzaam papier door een merkteken van andere papiersoorten kan worden onderscheiden?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(14 mei 1991)

Bij verschillende organisaties zijn onderzoek- en normalisatiewerkzaamheden op dit gebied gaande, maar het is technisch nog niet mogelijk een kwaliteitsnorm voor „duurzaam” papier te overwegen.

Wel zij hierbij aangetekend dat het hier gaat om een produkt voor beroepskringen (uitgevers, drukkers) en dat het behoud van boeken op de lange termijn een zaak is voor bibliotheken en andere culturele organisaties.

Mocht een kwaliteitsnorm haalbaar worden, dan zou de Commissie de mogelijkheid van een passende etikettering kunnen overwegen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 618/91

van de heer Madron Seligman (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1991)

(91/C 259/42)

Betreft: Invoering van glasvezelnetten in de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen welke Lid-Statens reeds de invoering van glasvezelnetten voor telecommunicatiedoeleinden ter hand hebben genomen?

Kan de Commissie voor ieder der Lid-Statens het aantal abonnees geven dat door de respectievelijke glasvezelnetten wordt bediend?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**

(13 juni 1991)

Alle Lid-Statens kennen een snel groeiend glasvezelnet (voornamelijk lange-afstandsnetten en verbindingen tussen kantoren). Het Europees aandeel in de wereldglasvezelmarkt bedraagt 32% (Verenigde Staten: 42%, Japan en andere landen van Azië: 19%) (Bron: KMI en Information Gatekeepers Studies).

De penetratie van de glasvezel in het abonneecircuit (dat als de toekomstige groeimarkt wordt gezien) is nog steeds vrij beperkt (zie de bijgevoegde tabel).

Het aantal abonnees dat van het glasvezelnet gebruikmaakt kan niet worden gekwantificeerd. In beginsel staat het lange-afstandsnet en het kantorennet in elk land ter beschikking van de totale bevolking.

In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de status van de abonnees die thans in het abonneecircuit zijn opgenomen.

De glasvezel in het abonneecircuit

Land	Dienst verleend door	Type	Geleverde diensten	Gebruikte technologie	Aantal klanten	Operatief vanaf
Verenigd Koninkrijk	BT	FTTK	POTS/TV	PON	130	1990
Spanje	Telefonica	FTTH	POTS	dubbelstervormig netwerk (AT & T)	120	1991
		FTTK			optische bus (Raynet)	100
Frankrijk	France Telecom	FTTH	TV	stervormig netwerk, analoog	30 000	1985
Duitsland	DBP	FTTK	POTS/TV	optische bus (Raynet)	400	1990
Nederland	Nederlandse PTT	FTTH	POTS/TV	PON	200	1991

Bron: Commissie dara/RACE, 1990.

Acroniemen:

FTTH: Fibre-to-the-Home (aansluiting tot in huis).

FTTK: Fibre-to-the-Kerb (aansluiting tot in de straat).

POTS: Plain Old Telefon Services (traditionele telefoonaansluiting).

PON: Passive Optical Network (passief optisch netwerk).

BT: British Telecom.

DBP: Deutsche Bundespost.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 627/91
van de heer François-Xavier de Donnea (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 april 1991)
 (91/C 259/43)

Betreft: Fiscale status echtgenoten van ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen

Krachtens artikel 21 van de Belgische wet van 28 december 1990 betreffende een aantal fiscale en niet-fiscale maatregelen (verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 december 1990) wordt de echtgenoot van een ambtenaar of ander personeelslid van de Europese Gemeenschappen belastingtechnisch als „alleenstaand” beschouwd.

1. Acht de Commissie deze bepaling in overeenstemming met het geldende Gemeenschapsrecht op dit gebied? Zo niet, welke maatregelen denkt zij te nemen om dit te corrigeren?
2. Heeft de Belgische Regering de Commissie hierover geraadpleegd?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(10 juni 1991)

De Commissie heeft, na een eerste analyse van de Belgische wet van 28 december 1990 inzake met name de huwelijkscoefficiënt, de Belgische Regering er reeds van in kennis gesteld dat naar haar oordeel deze wet, waarover vóór de goedkeuring ervan geen vooroverleg met de Commissie plaatsvond, onverenigbaar lijkt met het bepaalde in artikel 13, lid 2, van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen. Deze wet zou derhalve een inbreuk kunnen vormen op het Gemeenschapsrecht.

De Commissie heeft de Belgische Regering verzocht haar haar opmerkingen kenbaar te maken. Zij zal, in het licht daarvan, de maatregelen nemen die zij passend oordeelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 639/91
van de heer Reimer Böge (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 april 1991)
 (91/C 259/44)

Betreft: Visserijbeleid

Kan de Commissie bevestigen dat een grote afstand tot de markt de concurrentiepositie van aanbieders van visserijproducten zeer negatief kan beïnvloeden?

Is de Commissie van mening dat de als gevolg hiervan benadeelde aanbieders een subsidie dienen te ontvangen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(8 mei 1991)

Het feit dat visserijproducten op grote afstand van de voornaamste consumptiemarkten worden aangevoerd kan voor de betrokken vissers een financieel nadeel inhouden, in de vorm van de kosten om op die markten te komen. Wegens de relatieve daling van de transportkosten en door een betere valorisatie van de visserijproducten is het effect van dit nadeel evenwel kleiner. Bij het prijsbeleid van de gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten is met dit element rekening gehouden. De regionaliseerde ophoudprijzen zorgen er namelijk voor dat vissers in gebieden op grote afstand van de voornaamste verbruikscentra van de Gemeenschap behoorlijke toegang hebben tot de markten. Bovendien tracht de Commissie, in samenwerking met de Lid-Staten, in het kader van de structuurmaatregelen voor de visserijsector eventuele handicaps van bepaalde gebieden, met name wegens hun afgelegenheid, te compenseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 640/91
van de heer Reimer Böge (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 april 1991)
 (91/C 259/45)

Betreft: Visserijbeleid

Vissersvaartuigen die meer dan 20 jaar oud zijn, komen niet in aanmerking voor subsidies voor nieuwbouw en modernisering van vissersboten. De gemiddelde leeftijd van de visserskotters in de Oostzee bedraagt 25 jaar. Deze schepen zijn voortdurend gemoderniseerd en opgeknapt.

Deelt de Commissie de opvatting dat de voortdurende modernisering en reparatie van de kotters bij de door de Gemeenschap gestelde eisen in aanmerking moet worden genomen en dat in dit verband een nieuwe leeftijdsgrens moet worden vastgesteld voor kotters die volledig zijn vernieuwd?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(31 mei 1991)

De communautaire steun voor de modernisering van vissersschepen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 4028/86 van de Raad (1) wordt niet verleend voor vaartuigen die meer dan 25 jaar oud zijn. De kosten om vissersschepen te moderniseren ten einde hun concurrentievermogen en hun economische levensvatbaarheid ten opzichte van nieuwe vaartuigen te bevorderen, nemen in het algemeen namelijk toe met de ouderdom van de schepen.

In voornoemde verordening is tevens bepaald dat de Lid-Staat erop dient toe te zien dat de kosten van modernisering van een vissersvaartuig 50% van de waarde van een nieuw vaartuig van hetzelfde type niet overschrijden.

De Commissie is dan ook van mening dat geen nieuwe grens moet worden vastgesteld wat de ouderdom betreft van vaartuigen die zijn gemoderniseerd.

(¹) PB nr. L 376 van 31. 12. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 642/91

van de heer Reimer Böge (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 april 1991)

(91/C 259/46)

Betreft: Visserijbeleid

Kan de Commissie vergelijkingsmateriaal verstrekken over de sociale-verzekeringsvoorwaarden van de vissers in de Gemeenschap, waarin ook rekening wordt gehouden met overheidssubsidies?

Antwoord van mevrouw Papandreou

namens de Commissie

(6 juni 1991)

De Commissie beschikt over de nodige vergelijkende gegevens wat de algemene stelsels van sociale zekerheid in de Lid-Staten betreft. Deze stelsels kunnen eveneens gelden voor de werknemers in de visserijsector. De Commissie kan echter niet meedelen in welke landen aparte stelsels bestaan voor de vissers en in welke landen deze werknemers onder een algemeen stelsel vallen.

Er zijn financiële gegevens beschikbaar voor de stelsels van sociale zekerheid in hun geheel, met inbegrip van de bijdragen van de Staat tot de financiering van de uitgaven inzake sociale zekerheid in elke Lid-Staat. Uit deze gegevens kan echter niet worden afgeleid welke overheidssteun bestemd is voor de stelsels van sociale zekerheid van de vissers, voor zover dergelijke speciale stelsels bestaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 650/91

van de heer Virginio Bettini (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 april 1991)

(91/C 259/47)

Betreft: Stijging van de temperatuur van het water van de Po (Italië)

1. Is de Commissie ervan op de hoogte dat uit een door de ENEA (nationale maatschappij voor alternatieve energie) van 1986 tot 1991 verricht onderzoek, dat op 4 maart 1991 te Milaan aan de regio Lombardije is voorgelegd,

blijkt dat de temperatuur van het water van de Po met één graad Celsius is gestegen door toedoen van de elektrische centrales die aan de oevers van deze rivier zijn gelegen?

2. Is de Commissie ervan op de hoogte dat de thermo-elektrische centrale van Porto Tolle aan de Podelta in de periode van 1980 tot op heden zonder voorafgaande toestemming en zonder voorafgaande milieu-effectbeoordeling 80 m³ per seconde heeft geloosd met een temperatuur die 20 à 25° hoger is dan het rivierwater zelf?

3. Acht de Commissie dit niet in strijd met de communautaire voorschriften?

4. Wat denkt de Commissie van het voorstel voor een verdere uitbreiding van de polyvalente thermo-elektrische centrale van Sermide, los van de voorafgaande milieu-effectbeoordeling?

Antwoord van de heer Ripa di Meana

namens de Commissie

(7 juni 1991)

Het effect van warmtelozingen op de temperatuur van de ontvangende wateren wordt bestreken door bijlage I bij Richtlijn 78/659/EEG van de Raad (¹) betreffende de kwaliteit van zoet water dat bescherming of verbetering behoeft ten einde geschikt te zijn voor het leven van vissen. De rivier de Po werd evenwel niet als zo'n water aangewezen volgens artikel 4 van bovengenoemde richtlijn.

De Commissie werkt momenteel aan een voorstel voor een richtlijn inzake de ecologische kwaliteit van water; het is de bedoeling dat gevallen als het onderhavige in de toekomst hieronder zullen vallen.

Wat punt 4 betreft is het, aangezien er geen gegevens worden verstrekt over het thermisch vermogen van de Sermide-centrale, niet duidelijk of dit project al dan niet aan een milieu-effectbeoordeling moet worden onderworpen.

De Commissie zou het derhalve op prijs stellen indien het geachte Parlementslid hierover meer details zou kunnen geven.

(¹) PB nr. L 222 van 14. 8. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 693/91

van mevrouw Christine Oddy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1991)

(91/C 259/48)

Betreft: Cat Island (Bahamas)

In hoeverre en in welke vorm verleent de Gemeenschap steun aan Cat Island (Bahamas) en voor welke projecten wordt de steun gebruikt?

Heeft de Regering van de Verenigde Staten, hetzij rechtstreeks, hetzij indirect, bezwaar gemaakt tegen het verlenen van steun aan dit eiland?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(24 mei 1991)

In het kader van het nationale indicatieve programma van Lomé III voor de Bahama's heeft de Commissie een ruraal energieproject van 2,5 miljoen ecu op Cat Island gefinancierd. Het bedrag werd verstrekt in de vorm van een speciale lening (1 miljoen ecu) en een gift (1,5 miljoen ecu). Het project, dat thans bijna is voltooid, werd in januari 1988 goedgekeurd en wordt gefinancierd met de Regering van de Bahamas/Bahamas Electricity Corporation, die samen nog eens 1,25 miljoen ecu hebben bijgedragen. Het omvat de installatie en inrichting van een elektriciteitscentrale en de aanleg van transmissie- en distributieleidingen. De EOF-gelden werden gebruikt voor de aankoop van materialen en de aanleg van elektriciteitsleidingen, de civiel-technische en bouwwerkzaamheden voor de centrale en de installatie van generatoren en schakelapparatuur.

Het is de Commissie niet bekend dat de Regering van de Verenigde Staten ooit bezwaar zou hebben gemaakt tegen steun voor een project op Cat Island.

Omdat de bestaande structurele activiteiten in de landbouw het grootste deel van deze middelen opslokken (voortzetting van de horizontale maatregelen, GMP-verplichtingen en andere goedgekeurde programma's), is er geen ruimte voor de belangrijke nieuwe activiteiten van de door Griekenland ingediende programma's voor regionale ontwikkeling (PRO), zoals milieumaatregelen, herstel van geleden schade, bosbouwactiviteiten, veeteelt enz.

Als voorbeeld mag het uitvoeringsschema van het PRO voor West-Griekenland gelden; totaalbedrag: 143,1 miljoen ecu; communautaire steun: 86 miljoen; subprogramma I voor de landbouwsector: totale kosten 11,1 miljoen ecu; communautaire steun 5,5 miljoen voor vijf jaren, ontoereikende bedragen voor welke landbouwontwikkeling dan ook in dit gebied.

Kan de Commissie medelen, overwegende dat de primaire sector in Griekenland door zijn lage produktiviteit, zwakke concurrentiepositie en ernstige structurele tekortkomingen bijzondere steun nodig heeft, welke nieuwe maatregelen zij zal treffen opdat de uitgangsdienst van een geïntegreerde ontwikkeling van de Griekse landbouwgebieden kan worden bereikt?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(13 juni 1991)

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 740/91

**van de heer Filippos Pierros (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(23 april 1991)

(91/C 259/49)

Betreft: Financiering van de Griekse landbouwsector in het kader van de programma's voor regionale ontwikkeling

Bij de hervorming van de Structuurfondsen van de Gemeenschap werd een verdubbeling van de middelen tussen 1987 en 1993 beoogd. De financiering van de structuurmaatregelen voor de Griekse landbouw via het EOGFL, afdeling Oriëntatie, is echter erg laag uitgevallen, ondanks het grote belang van deze sector voor de Griekse economie (27,2% van de actieve beroepsbevolking vindt daar werk). Zo lijkt verdubbeling van de middelen voor het landbouwfonds niet op te gaan, met als gevolg dat de Griekse landbouw in de jaren 1989—1993 niet beschikt over de voor zijn structurele ontwikkeling nodige middelen.

Het totaalbedrag aan steun in het communautaire bestek voor Griekenland bedraagt 6 667 miljoen ecu, waarvan 3 662 miljoen (55%) voor het EFRO, 1 728 miljoen (26%) voor het ESF en 1 277 miljoen (19%) voor het EOGFL, afdeling Oriëntatie.

In het kader van de hervorming van de Structuurfondsen heeft de Raad besloten dat in 1993 een reële verdubbeling van de jaarlijkse uitgaven van de Structuurfondsen (EFRO, ESF, EOGFL, afdeling Oriëntatie) moet zijn bereikt. Het gaat om een verdubbeling van de totale kredieten van de Structuurfondsen en het is nooit de bedoeling geweest ook voor elk Fonds afzonderlijk een verdubbeling na te streven.

De toewijzingen aan de onderscheiden Fondsen zijn het resultaat van de onderhandelingen in het kader van het partnerschap, zodat ook de prioriteiten van de Griekse Regering daarin een rol spelen. In het communautaire bestek voor Griekenland is het aandeel van het EOGFL, afdeling Oriëntatie, in de totale communautaire financiering vastgesteld op 19,1%. Voor alle andere regio's van doelstelling 1 is dit aandeel kleiner.

De Commissie maakt het geachte Parlementslid erop opmerkzaam dat het EOGFL niet alleen belangrijke bedragen besteedt aan bestaande acties, maar ook niet te verwaarlozen bijdragen levert aan nieuwe operationele programma's in Griekenland. Voor deze nieuwe programma's wordt 247 miljoen ecu beschikbaar gesteld: 129,4 miljoen ecu voor het operationele programma betreffende de landbouwstructuur, 67,6 miljoen ecu voor de regionale operationele meerfondsenprogramma's en 50

miljoen ecu voor de operationele programma's met betrekking tot abrikozen en de druifluis.

De bedragen die via de regionale operationele meerfondsenprogramma's worden toegekend aan de onderscheiden regio's, waaronder West-Griekenland, dat door het geachte Parlements lid als voorbeeld wordt genoemd, lijken inderdaad niet erg hoog in verhouding tot de behoeften en moeten derhalve worden gebruikt voor maatregelen die de hoogste prioriteit hebben. De bijdrage die het EOGFL via andere programma's levert, mag echter niet worden onderschat. In het kader van het GMP voor West-Griekenland en de Peloponnesus worden bijvoorbeeld 86,6 miljoen ecu uit het EOGFL en 38,8 miljoen ecu uit begrotingslijn 551 beschikbaar gesteld voor de landbouw en plattelandontwikkeling.

Ten slotte wordt erop gewezen dat op grond van de verschillende zwaartepunten van het CB voor Griekenland ook algemene ontwikkelingsmaatregelen worden genomen die hoofdzakelijk door het EFRO worden gefinancierd. Deze maatregelen komen ten goede aan de gehele bevolking van de Griekse regio's met inbegrip van de agrarische en landelijke gebieden en leveren derhalve een rechtstreekse bijdrage aan de sociaal-economische ontwikkeling van het platteland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 745/91

van de heer **Maxime Verhagen (PPE)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 april 1991)

(91/C 259/50)

Betreft: Verlenging EFRO-programma's na 1991

1. Deelt de Commissie de mening dat — gelet op de economische ontwikkeling op lange termijn van bepaalde regio's binnen de Gemeenschap — er zo snel mogelijk duidelijkheid moet komen over de eventuele verlenging van de EFRO-programma's na 1991?
2. Deelt de Commissie in verband hiermee de mening dat er hierover thans niet alleen reeds nagedacht moet worden in de Commissie, doch ook met de daadwerkelijke uitvoering aangevangen moet worden?
3. Binnen welke termijn zal de Commissie het initiatief nemen tot overleg met de Lid-Staten over de verlenging van de communautaire programma's voor de regio's van doelstelling 2 van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling tot en met 1993?
4. Verwacht de Commissie dat er grote veranderingen zullen optreden bij de afbakening van de zones van doelstelling 2 na 1991?
5. Zo ja, kan de Commissie duidelijkheid verschaffen met betrekking tot de inhoud van die veranderingen en de gevolgen voor de betrokken regio's?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(10 juli 1991)

De Commissie heeft op 29 april 1991 besloten om de huidige lijst met gebieden die in het kader van doelstelling 2 in aanmerking komen voor bijstand uit de Structuurfondsen, met twee jaar te verlengen tot eind 1993.

De Commissie hoopt dat de communautaire bestekken en de programma's voor 1992/1993 tegen eind dit jaar gereed zullen zijn.

De Commissie heeft het Comité voor de ontwikkeling en omschakeling van de regio's op 15 april 1991 geraadpleegd. Er zijn ook gesprekken gaande in het kader van regionale partnerschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 746/91

van de heer **Manfred Vohrer (LDR)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 april 1991)

(91/C 259/51)

Betreft: Vrij verkeer van huisdieren in de Gemeenschap

Van huisdierbezitters hoort men steeds weer het verwijt dat door de veterinaire politie gecontroleerde en ingeënte dieren met een officieel gezondheidscertificaat niet met hun bezitter door de gehele Europese Gemeenschap kunnen reizen. Ten aanzien van al de inspanningen met het oog op de totstandbrenging van een vrij verkeer is deze beperking door Groot-Brittannië niet zeer begrijpelijk.

Onderneemt de Commissie pogingen om deze misstand tegen te gaan?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(12 juni 1991)

De Commissie is op de hoogte van het probleem dat voornamelijk de quarantainebeoordelingen in verband met hondsdoelheid in het Verenigd Koninkrijk en Ierland betreft. Op het ogenblik wordt in de Lid-Staten waar deze ziekte nog voorkomt een uitroeiprogramma uitgevoerd waarvoor de Gemeenschap steun verleent. Het doel ervan is hondsdoelheid vóór 31 december 1992 volledig uit te roeien.

Daarna zal er geen reden meer zijn om de huidige quarantainevorschriften nog verder te handhaven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 794/91

van de heer Jacques Vernier (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1991)

(91/C 259/52)

Betreft: Visserijstatistieken

Er bestaan klaarblijkelijk op communautair vlak geen statistische gegevens betreffende het respectieve aandeel van de verschillende categorieën visserij (kustvisserij, visserij op volle zee, fabrieksschepen) in de totale vangst (zowel in tonnen als in waarde). Aangezien de betrokken gegevens ongetwijfeld verkregen kunnen worden door bestudering van de nationale statistieken en overwegende dat dergelijke cijfers de gelegenheid zouden bieden tot een betere kennis van de visserijstructuren, zou ik de Commissie willen verzoeken om:

1. deze informatie onmiddellijk te verstrekken, zo dit mogelijk is;
2. zo dit niet het geval is, het Statistiekbureau van de Gemeenschappen opdracht te geven deze cijfers regelmatig te berekenen, in het kader van zijn publikaties over landbouw en visserij.

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(4 juni 1991)

De Commissie kan bevestigen dat er op communautair niveau nog geen statistieken bestaan waaruit de spreiding van de vangsten over de categorieën vissersschepen kan worden afgeleid.

Om de statistieken voor de visserijsector, en meer in het bijzonder inzake de aanlandingen te verbeteren, heeft de Raad dezer dagen een verordening aangenomen betreffende het doorgeven van statistieken over de aanlandingen van visserijproducten in de Lid-Staten.

Deze verordening, die met ingang van 1 januari 1992 zal gelden, zal het mogelijk maken een algemeen overzicht te krijgen van de aanlandingen van visserijproducten in de Gemeenschap, zowel qua hoeveelheid als qua waarde.

Wat de structuur van de vissersvloeden betreft, werkt de Commissie aan de inventarisering van de vissersschepen van de Gemeenschap, waarbij diverse gegevens betreffende de kenmerken van de vissersschepen worden geregistreerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 800/91

van de heer James Ford (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1991)

(91/C 259/53)

Betreft: Financiële steun voor kerkgebouwen

Is de Commissie op de hoogte van eventuele communautaire financieringsbronnen waarmee een bijdrage kan

worden geleverd aan de kosten van het onderhoud van kerkgebouwen?

Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie

(14 juni 1991)

De steun van de Commissie voor historische monumenten en plaatsen wordt verleend via het jaarlijkse programma „Steun voor modelprojecten met het oog op de instandhouding van het architectonisch erfgoed van de Gemeenschap”, dat ieder jaar op een specifiek thema is gericht (¹).

Binnen dit kader blijft de financiële bijdrage van de Commissie aan geselecteerde modelprojecten strikt beperkt tot instandhoudings- of restauratiewerkzaamheden.

Aangezien de beschikbare financiële middelen uiterst beperkt zijn (2,6 miljoen ecu voor 26 projecten die werden geselecteerd uit de 1 138 projecten die in 1990 zijn ingediend), wordt met dit programma voornamelijk beoogd het grote publiek meer bewust te maken van het architectonisch erfgoed.

(¹) PB nr. C 304 van 4. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 814/91

van de heer Kenneth Collins (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 mei 1991)

(91/C 259/54)

Betreft: Generieke voederadditieven

Volgens de communautaire wetgeving moeten samengestelde produkten die als voederadditieven zijn bedoeld, vóór toediening aan het vee worden goedgekeurd. De fabrikanten hiervan kunnen, wanneer hun vergunning is verstrekt, zulke produkten leveren, zonder te moeten bevestigen dat hun produkt op het stuk van veiligheid, kwaliteit, farmacokinetica, enz. gelijk is aan het samengesteld produkt waarvoor de registratie oorspronkelijk is verkregen.

Hoe verzekert de Commissie, gelet op deze situatie, dat generieke voederadditieven volgens dezelfde normen en met dezelfde kwaliteit worden geproduceerd als het oorspronkelijk geregistreerde samengestelde produkt?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(3 juli 1991)

Krachtens artikel 21 van Richtlijn 70/524/EEG van de Raad betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding (¹) moeten de Lid-Staten alle dienstige maatregelen treffen om te verzekeren dat de identiteit van de in voeders gebruikte toevoegingsmiddelen tijdens het in de handel brengen van de betrokken produkten ten minste door steekproeven officieel wordt gecontroleerd.

De controle instanties moeten in het bezit zijn van een monografie over het toegelaten toevoegingsmiddel om te kunnen nagaan of de in de handel gebrachte bereiding aan de gestelde eisen voldoet. Deze monografie, die een essentieel onderdeel van het dossier over het toevoegingsmiddel vormt, bevat een beschrijving van het vervaardigingsprocédé en van de criteria aan de hand waarvan het toevoegingsmiddel kan worden geïdentificeerd en gekarakteriseerd, met name de samenstelling, de zuiverheidsgraad en de fysisch-chemische en biologische eigenschappen ervan.

(¹) PB nr. L 270 van 14. 12. 1970.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 837/91

van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 mei 1991)
(91/C 259/55)

Betreft: Bekendmaking EFRO-steun

In hoeverre leven de twaalf Lid-Staten de Verordeningen (EEG) nr. 4253/88 (¹) en (EEG) nr. 4254/88 (²) na, waarin wordt bepaald dat, wanneer een project mede wordt gefinancierd door het EFRO, dit wordt aangegeven en bekend wordt gemaakt met gebruikmaking van de communautaire symbolen? Indien er Lid-Staten zijn die zich hier niet aan houden, hoe treedt de Commissie hier dan tegen op?

(¹) PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 1.

(²) PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 15.

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

(8 juli 1991)

Het geachte Parlementslid wordt eraan herinnerd dat de bepalingen van artikel 32 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 en artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 4254/88 zijn aangevuld met een standaardclausule betreffende publiciteit die in alle communautaire bestekken moet worden opgenomen. Bovendien heeft de Commissie, met het oog op een uniforme interpretatie van die voorschriften, op 19 december 1990 een mededeling aan de Lid-Staten goedgekeurd over de bepalingen inzake voorlichting en publiciteit met betrekking tot bijstandsverlening van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) (¹).

Deze mededeling bevat een gedetailleerde omschrijving van de te nemen maatregelen en de uitvoeringsbepalingen ervan. Daarin is bepaald dat de Toezichtcomités voor de communautaire bestekken en de operationele programma's, waarin vertegenwoordigers van de diensten van de Commissie zitting hebben, toezien op de correcte toepassing van deze maatregelen. De comités zijn onlangs opgericht. Een beoordeling inzake de toepassing van de betrokken bepalingen door de Lid-Staten zal worden opgenomen in de in artikel 31 van Verordening (EEG)

nr. 4253/88 bedoelde jaarlijkse verslagen van de Commissie.

(¹) PB nr. C 6 van 10. 1. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 872/91

van de heer José Torres Couto (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 mei 1991)
(91/C 259/56)

Betreft: Sociale bescherming

Wanneer denkt de Commissie, in het kader van het actieprogramma tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de arbeider, te komen met een voorstel voor een richtlijn inzake „sociale bescherming”? Is er sprake van enige convergentie van doelstellingen?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(7 juni 1991)

De Commissie is niet voornemens dwingend op te treden op een terrein waar de controle over de organisatie en de financiering van het stelsel voor sociale zekerheid in handen moet blijven van de Lid-Staten.

De analyse van de mogelijke gevolgen van de voltooiing van de interne markt doet echter de gedachte rijzen dat een geleidelijke harmonisering van de niveaus van sociale bescherming wenselijk is. Elk stelsel voor sociale bescherming wordt bovendien geconfronteerd met soortgelijke problemen. Ten einde de harmonisatie van de niveaus van sociale bescherming te bevorderen werd het, nu overeenkomstige problemen worden geconstateerd, wenselijk geacht in een tekst een aantal gemeenschappelijke doelstellingen te preciseren die als richtsnoer kunnen dienen voor de beleidsmaatregelen van de Lid-Staten op het gebied van de sociale bescherming.

In haar actieprogramma tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten heeft de Commissie derhalve een strategie voorgesteld om deze beleidsmaatregelen af te stemmen op gemeenschappelijk vastgestelde doelstellingen. De Commissie zal hiertoe binnenkort een initiatief nemen in de vorm van een aanbeveling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 920/91

van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1991)
(91/C 259/57)

Betreft: Japans protectionisme in de ledersector

Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is de Japanse Regering onder druk te zetten om haar af te

brengen van haar protectionistische politiek ten aanzien van de lederimport, gelet op de zogenaamde „concessies” die zij heeft gedaan in de vorm van een verdubbeling van het 20%-quotum voor deze produkten, hetgeen overeenkomt met een Europese produktie van slechts twee dagen?

Is zij voorts, mocht hieraan niet het nodige gevolg worden gegeven, ook bereid om, zoals de Verenigde Staten, over te gaan tot economische retorsie maatregelen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1136/91
 van de heer Carles Gasòliba i Böhm (LDR)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (5 juni 1991)
 (91/C 259/58)

Betreft: Uitvoer van gelooiden huiden van de Gemeenschap naar Japan

Japan past op gelooiden huiden van oorsprong uit de Gemeenschap douanerechten toe die 60% bereiken. Voor beperkte hoeveelheden laat Japan de invoer toe tegen een verminderd recht van 20%. Van haar kant past de Gemeenschap op gelooiden huiden van Japan een douanerecht toe dat varieert tussen 4% en 7%.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om evenwicht te brengen in deze voor de betrokken sector van de Gemeenschap nadelige situatie, zulks in het kader van de gewone betrekkingen die met Japan worden onderhouden?

Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen
 namens de Commissie
 op de schriftelijke vragen nr. 920/91 en nr. 1136/91
 (30 juli 1991)

De Commissie is er zich volledig van bewust dat de Japanse tarieven voor leder en lederen schoeisel een prohibitief niveau hebben (behalve voor een beperkte hoeveelheid invoer die wordt toegelaten in het kader van een tariefcontingent waarvoor lagere invoerrechten gelden). Deze tarieven maken dat communautaire bedrijven hun uitvoerpotentieel niet volledig kunnen realiseren.

De Commissie heeft iedere gelegenheid te baat genomen om aan te dringen op verbeterde toegangsvoorwaarden tot de Japanse markt. Op bilateraal niveau onderhandelt zij met het oog op het verkrijgen van een zelfde invoerregeling als die welke andere geïndustrialiseerde landen genieten, na een overgangperiode waarin de toegangsvoorwaarden voor communautaire produkten aanzienlijk worden verbeterd. Tot dusver heeft de Commissie enkele verbeteringen weten te bewerkstelligen zonder evenwel reeds een bevredigende oplossing te hebben gevonden. In de multilaterale onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde stelde de Commissie de kwestie leder en lederen schoeisel eveneens aan de orde en drong zij aan

op oplossingen die aan de verlangens van de Gemeenschap beantwoorden.

In afwachting van het resultaat van de huidige reeks onderhandelingen speculeert de Commissie liever niet over de uitvoerbaarheid van retorsie maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 922/91
 van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (15 mei 1991)
 (91/C 259/59)

Betreft: Herstelwerkzaamheden rijksweg 20 (Valle di Roja — Italië)

Sedert 9 december 1990 is rijksweg 20 door de Valle di Roja ingevolge een aardverschuiving waarbij twee Franse burgers om het leven zijn gekomen, eerst ruim een maand gesloten geweest wegens herstelwerkzaamheden en vervolgens nog eens gedurende ruim 45 dagen slechts op bepaalde tijdstippen van de dag opengesteld, met alle gevolgen vanden dien voor de bewoners van het Roja-dal, voor het plaatselijke bedrijfsleven, voor het toerisme en het beroepsvervoer. Is de Commissie bereid een onderzoek in te stellen naar het circa 55 miljard lire omvattende programma van het Italiaanse Ministerie van Vervoer voor de aanpassing en verbetering van dit traject? Kan zij voorts nagaan of er, mede met het oog op 1992, ook plannen bestaan ter verbetering van de berijdbaarheid van rijksweg 20 — een wegverbinding die zonder meer van internationaal belang is — en ter verzekering van het economische voortbestaan van het betrokken gebied (met name in het kader van de communautaire faciliteiten voor grensgebieden — zie de desbetreffende Mededeling van de Commissie aan de Lid-Staten C (90) 1562/3), alsmede om te voorkomen dat plaatselijke centra zoals Airole, Olivetta en Fanghetto, die economisch van deze rijksweg afhankelijk zijn, geïsoleerd raken?

Antwoord van de heer Van Miert
 namens de Commissie
 (23 juli 1991)

De Commissie neemt goede nota van de haar verstrekte informatie met betrekking tot de bruikbaarheid van nationale weg SS 20 in de Roja-vallei.

Zij wijst de geachte Afgevaardigde er evenwel op dat het niet op haar weg ligt zich uit te spreken over de keuze van de tracés van de verkeerswegen, waarvoor uitsluitend de nationale autoriteiten bevoegd zijn.

Aangezien het hier bovendien gaat om een grote en dure infrastructuurvoorziening (bedrag van de investering geraamd op ruim 36 miljoen ecu), kan het project in kwestie niet in aanmerking worden genomen in het kader van het initiatief van de Gemeenschap betreffende grensgebieden

(Interreg) dat de Commissie in haar mededeling van 25 juli 1991 ⁽¹⁾ heeft aangekondigd.

⁽¹⁾ PB nr. C 215 van 30. 8. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 929/91

van de heer Yvan Blot (DR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1991)

(91/C 259/60)

Betreft: Verlaagd BTW-tarief voor tuinbouwbedrijven en boomkwekerijen

De Commissie heeft het niet nodig geacht produkten uit de tuinbouw en het boomkwekerijbedrijf op te nemen in de lijst van produkten die in aanmerking komen voor een verlaagd BTW-tarief in het kader van de interne markt van 1993, hoewel het hierbij ook om landbouwprodukten gaat.

Is de Commissie, gezien de fundamentele rol van deze produkten voor milieu, leefklimaat en volksgezondheid, ook niet van mening dat hiervoor hetzelfde BTW-tarief zou moeten gelden als voor voedingsmiddelen, om te vermijden dat er concurrentiedistorsie optreedt, met voor de gehele sector nadelige gevolgen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 985/91

van de heer Alain Marleix (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 mei 1991)

(91/C 259/61)

Betreft: Vaststelling van het BTW-tarief voor siertuinbouwprodukten

Het BTW-tarief dat vanaf 1 januari 1993 van toepassing zal zijn op de produkten van de siertuinbouw wordt thans uitgewerkt en zal tussen 14 en 19% liggen. De COPA en de COGECA zijn beide, unaniem, voorstander van toepassing van het lage BTW-tarief (4 à 9%) op tuinbouwprodukten, een standpunt dat in beginsel ook verdedigd wordt door de Franse, Nederlandse, Italiaanse, Griekse en Duitse Regering en meer in het algemeen door alle Europese beroepstuinbouwers en boomkwekers.

Er is onderzoek gedaan naar de gevolgen van een BTW-tarief van 14 à 19% en de resultaten daarvan zijn duidelijk: de consumptie zal met bijna 10% dalen.

Kan de Commissie aangeven waarom gekozen wordt voor een BTW-tarief van 14 à 19% dat rampzalige gevolgen zal hebben voor de tuinbouw in het algemeen en voor de werkgelegenheid in die sector in het bijzonder, die toch

25% van de werknemers in de landbouw vertegenwoordigt?

Gecombineerd antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 929/91 en nr. 985/91

(10 juli 1991)

In de Ecofin-Raad van 18 maart 1991 werd besproken voor welke produkten het met ingang van januari 1993 toe te passen verlaagde BTW-tarief moet gelden. In deze vergadering bevestigde de Raad zijn standpunt dat verlaagde BTW-tarieven facultatief moeten kunnen worden toegepast voor een aantal produkten die tot de eerste levensbehoeften kunnen worden gerekend en voor goederen en diensten die aan doelstellingen van sociaal of cultureel beleid beantwoorden, mits er voor de produkten in kwestie nauwelijks of geen risico van verstoring van de grensoverschrijdende mededinging bestaat. Tuinbouwprodukten en soortgelijke produkten staan niet op de in de Raad overeengekomen lijst voor het verlaagde tarief; op basis daarvan zouden al die produkten na 1992 tegen het normale BTW-tarief worden belast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 931/91

van de heer Sérgio Ribeiro (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1991)

(91/C 259/62)

Betreft: Studie van het project voor een stuwdam op de Alqueva-rivier

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 3072/90 ⁽¹⁾ over de geplande stuwdam op de Alqueva-rivier verklaart de Commissie (bij monde van Commissielid de heer B. Milan) op 26 maart ll. „volledig overtuigd te zijn van het belang van de geplande stuwdam op de Alqueva voor de ontwikkeling van de Alentejo” en dat het project niet wordt opgenomen in de lijst van de in het kader van het CB (1989—1993) uit te voeren projecten omdat „de Portugese autoriteiten van mening waren dat het project nog niet voldoende uitgewerkt was”.

Op hetzelfde ogenblik dat dit antwoord werd gegeven verklaarde de Portugese eerste minister tijdens een bezoek aan de Alentejo en de Alqueva dat de bouw van de stuwdam afhankelijk was van een beslissing ter zake van de Commissie.

Ik hoop dat deze klaarblijkelijke tegenstrijdigheid wordt opgeheven door de laatste zin van het antwoord van de Commissie op mijn vraag, waarin wordt verklaard dat „de uitvoering van een studie moet worden overwogen die kan dienen als uitgangspunt voor de beslissingen die moeten worden getroffen”. Van wie of wat hangt de uitvoering van deze studie af? Hoe, volgens welke voorwaarden en wanneer zal zij worden uitgevoerd?

⁽¹⁾ PB nr. C 210 van 12. 8. 1991, blz. 13.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(13 juni 1991)

Het bericht van inschrijving voor de algemene en geïntegreerde studie voor de evaluatie van de werkzaamheden in Alqueva en de consequenties daarvan voor de nationale en regionale economie is reeds bekendgemaakt in het Publikatieblad; de einddatum voor inzending van de offertes was 15 mei 1991. De resultaten van deze studie moeten de Portugese Regering in staat stellen een besluit te nemen betreffende de uitvoering van deze werkzaamheden.

De Commissie denkt dat de studie eind 1991 gereed komt. De totale desbetreffende kosten bedragen maximaal 800 000 ecu en worden volledig door de Gemeenschap gedragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 937/91
van mevrouw Marijke van Hemeldonck (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 mei 1991)
(91/C 259/63)

Betreft: Ontwerp-richtlijn computerprogramma's — juridische basis van artikel 2, lid 3

De hierboven vermelde ontwerp-richtlijn (doc. COM(90) 509 def.)⁽¹⁾ heeft als basis artikel 100 A van het EEG-Verdrag. Nu komt in artikel 2, lid 3, van die ontwerp-richtlijn een bepaling voor waarop artikel 100 A, lid 2, van toepassing lijkt te zijn.

1. Is de Commissie van oordeel dat artikel 100 A, lid 2, toepassing vindt op artikel 2, lid 3, van deze ontwerp-richtlijn?
2. Indien het antwoord op vraag nr. 1 positief is, welke conclusie trekt de Commissie dan met betrekking tot de meerderheid (gekwalificeerd/unaniem) waarmee deze ontwerp-richtlijn moet worden goedgekeurd?
3. Indien in het algemeen gesproken in een ontwerp-richtlijn bepalingen voorkomen die zowel onder artikel 100 A, lid 1, als onder artikel 100 A, lid 2, vallen, met welke meerderheid moet deze ontwerp-richtlijn dan goedgekeurd worden? Is in dat geval een loutere vermelding van artikel 100 A wel voldoende als juridische basis, en moet deze juridische basis niet nader gespecificeerd worden?

⁽¹⁾ PB nr. C 320 van 20. 12. 1990, blz. 22.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(5 juli 1991)

1 en 2. Artikel 2, lid 3, van het voorstel voor een richtlijn betreffende de rechtsbescherming van computerpro-

gramma's (dat overigens niet is overgenomen in het dispositief van Richtlijn 91/250/EEG⁽¹⁾) die op 14 mei 1991 door de Raad is vastgesteld) was gericht op de gevolgen voor het auteursrecht op een computerprogramma in een situatie waarin een persoon dit programma heeft gecreëerd voor een andere die daartoe opdracht had gegeven.

De Commissie ziet niet in, hoe een dergelijke bepaling onder de in lid 2 van artikel 100 A van het EEG-Verdrag bedoelde terreinen zou kunnen vallen, namelijk de fiscale bepalingen, de bepalingen inzake het vrije verkeer van personen en die betreffende de rechten en belangen van werknemers.

3. Artikel 100 A is in het Verdrag ingevoegd door de Europese Akte om als grondslag te dienen voor de vaststelling van alle harmonisatiemaatregelen die de totstandbrenging en de werking van de interne markt in de zin van artikel 8 A, tweede alinea, namelijk de ruimte zonder binnengrenzen mogelijk maken, onder het volgende dubbele voorbehoud:

- het bestaan van een specifieke bepaling van het Verdrag, die dan de passende rechtsgrondslag vormt voor de te nemen maatregelen,
- de uitdrukkelijke uitsluiting van de in lid 2 van artikel 100 A genoemde materies, waarop hetzij een specifieke basisbepaling, wanneer deze bestaat (bij voorbeeld artikel 99 wat de indirecte belastingen betreft), hetzij artikel 100 van toepassing is.

Voor het overige is de Commissie van oordeel dat een rechtsinstrument over het algemeen gegrond moet worden op één enkele rechtsgrondslag, die wordt gekozen aan de hand van objectieve overwegingen, conform de jurisprudentie van het Hof en gezien de gevolgen van dit instrument uit het oogpunt van het betrokken beleid of de betrokken vrijheid, onafhankelijk van een eventuele meervoudigheid van nagestreefde doelstellingen.

Met name rechtvaardigt de aanwezigheid in een rechtsinstrument van bepalingen die, afzonderlijk beschouwd, eveneens onder een andere materie lijken te kunnen ressorteren, niet de toevoeging van een tweede rechtsgrondslag, wanneer deze bepalingen onlosmakelijk verbonden zijn met de voornaamste elementen van dit instrument, dat zij aanvullen.

⁽¹⁾ PB nr. L 122 van 17. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 940/91

van de heer David Martin (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 mei 1991)
(91/C 259/64)

Betreft: Classificatie van communautaire besluiten

(De eerste twee vragen gelden niet voor de Nederlandse tekst van Richtlijn 91/31/EEG van de Commissie⁽¹⁾ en Beschikking 91/25/EEG van de Commissie⁽²⁾).

Zijn er gevallen waarin de Commissie een verordening heeft aangenomen om een richtlijn van de Raad ten uitvoer te leggen?

Hoe vaak neemt de Commissie een beschikking aan om een richtlijn van de Raad ten uitvoer te leggen?

Heeft de Commissie ooit een richtlijn aangenomen om een verordening van de Raad ten uitvoer te leggen?

(¹) PB nr. L 17 van 23. 1. 1991, blz. 20.

(²) PB nr. L 16 van 22. 1. 1991, blz. 25.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(4 juli 1991)

De beide door het geachte Parlementslid gesignaleerde gevallen zijn een gevolg van een vergissing bij de publikatie die alleen in de Engelstalige versie van het Publikatieblad is begaan.

In de beide gevallen is de aan de betrokken instanties meegeleverde tekst de juiste tekst. Het is de enige tekst die rechtsgeldigheid bezit aangezien, zowel voor een beschikking als voor een richtlijn, de kennisgeving en niet de publikatie voorwaarde is voor de toepassing. Niettemin is de Commissie overgegaan tot rectificatie van de foutieve teksten. De rectificaties werden gepubliceerd in respectievelijk PB nr. L 121 van 16 mei 1991, voor wat betreft de richtlijn, en PB nr. L 112 van 4 mei 1991, voor wat betreft de beschikking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 946/91

van de heer Michael Welsh (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1991)

(91/C 259/65)

Betreft: Oprichting van kleine en middelgrote ondernemingen in de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen hoeveel kleine en middelgrote ondernemingen in iedere Lid-Staat tussen 1 januari 1980 en 31 december 1989 zijn opgericht, of statistieken verstrekken voor de laatste vergelijkbare periode waarvoor statistieken beschikbaar zijn?

Kan de Commissie mededelen hoeveel banen in iedere Lid-Staat dankzij de vestiging van nieuwe kleine en mid-

delgrote ondernemingen gedurende bovengenoemde periode zijn gecreëerd?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(5 juli 1991)

Sedert 1987 is de Commissie bezig met een programma voor de verzameling van statistische gegevens over het midden- en kleinbedrijf. De eerste resultaten zijn in 1990 gepubliceerd in „Enterprises in the European Community”. Dit document bevat een beschrijving van de verdeling van de ondernemingen naar het aantal werknemers en naar sector in elke Lid-Staat, zodat derhalve de bijdrage van het midden- en kleinbedrijf tot de sectoriële en de totale werkgelegenheid kan worden geïsoleerd. Een exemplaar van dit document wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Het referentiejaar is 1986. De mutatie van het aantal ondernemingen tussen die datum en een eerder jaar, 1983 of 1980 naar gelang van het geval, is ook weergegeven (tabel 3, hoofdstuk 4 tot en met 16). Vóór eind 1991 zal soortgelijke informatie voor het jaar 1988 beschikbaar komen en door de Commissie worden gepubliceerd.

Deze variabele — de mutatie van het aantal ondernemingen tussen twee data — is echter niet het equivalent van een statistiek betreffende de oprichting van kleine en middelgrote ondernemingen of de schepping van arbeidsplaatsen.

De Commissie neemt deze verschijnselen wel in aanmerking bij de voortzetting van haar statistische werkzaamheden.

Tegen deze achtergrond moet onder andere het project voor de harmonisatie van de in de verschillende Lid-Staten reeds bestaande registers van ondernemingen worden gezien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 971/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 mei 1991)

(91/C 259/66)

Betreft: Achterstand bij de communautaire landbouwsubsidies

Veel kleine landbouwbedrijfjes in de Spaanse provincies Almería, Granada en Málaga — merendeels geëxploiteerd door jonge boeren — hebben de subsidies niet ontvangen die zowel de Gemeenschap als het Spaanse Ministerie van Landbouw hun in het kader van de omschakeling op andere gewassen verlenen.

Aangezien deze achterstand nu al twee jaar duurt, verkeren deze boeren in grote moeilijkheden doordat zij „overbruggings“-kredieten hebben aangevraagd en deze nu dreigen te vervallen; de gevraagde leningen bedragen soms wel tien miljoen peseta waarvan 65 % overeenkwam met subsidies à fonds perdu.

Kan de Commissie meedelen waaraan deze anomalie te wijten is waaronder genoemde boeren zo lijden en welke maatregelen zij kan voorstellen om de kritieke toestand waarin deze boeren verkeren, zo snel mogelijk te saneren?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(2 juli 1991)

De Commissie is zich er niet van bewust dat zij Spaanse landbouwers een omschakelingspremie verschuldigd zou zijn.

Twee jaar geleden was er namelijk geen rechtsgrond voor de toekenning van omschakelingssteun. In het kader van het EOGFL, afdeling Oriëntatie, kan weliswaar op grond van artikel 1 quater van Verordening (EEG) nr. 797/85⁽¹⁾ overal in de Gemeenschap een regeling voor de omschakeling van de produktie worden toegepast, maar de Raad heeft nog niet bepaald op welke produkten kan worden overgeschakeld en hoe en onder welke voorwaarden de steun wordt toegekend.

Op regionaal vlak heeft de Commissie echter in december 1990 twee operationele programma's voor Andalusië goedgekeurd met betrekking tot:

- a) rationeler gebruik van de produktiefactoren in de landbouw en
- b) verbetering van de landbouwstructuur,

in het kader waarvan acties van dit type maar op zeer kleine schaal mogelijk zouden zijn.

Omdat de programma's evenwel nog maar kort geleden zijn goedgekeurd, kan nog niet worden uitgemaakt of een achterstand is opgelopen bij de betalingen aan de boeren.

⁽¹⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 980/91

**van de heer Hugh McMahon (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(17 mei 1991)

(91/C 259/67)

Betreft: UCLAFF-rapport

Kan de Commissie het Parlement mededelen welke maatregelen zij van plan is te nemen in verband met het recente

UCLAFF-rapport, in het bijzonder daar het Verenigd Koninkrijk van de twaalf Lid-Staten de hoogste frequentie van fraudes op landbouwgebied bleek te vertonen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(3 juli 1991)

Alle door de Commissie voorgestelde acties ter verbetering van de fraudebestrijding zijn vermeld in het uit 45 punten bestaande werkprogramma, dat door de Europese Raad van Madrid (juni 1989) werd goedgekeurd en dat als bijlage is gevoegd bij het rapport waarnaar het geachte Parlementslid verwijst.

Het grote aantal meldingen door het Verenigd Koninkrijk van gevallen van fraude en onregelmatigheden ziet de Commissie als tekenend voor de doeltreffendheid van de actie die wordt uitgevoerd om de controles in dit land te versterken en als een goed voorbeeld van de bereidheid om deel te nemen aan het systeem van gemeenschappelijke informatie. Harerzijds heeft de Commissie er zich altijd voor gewacht uit het aantal meldingen conclusies te trekken ten aanzien van de omvang van de fraude in deze of gene Lid-Staat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 992/91

**van de heer Christopher Jackson (ED)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(17 mei 1991)

(91/C 259/68)

Betreft: Kwaliteit van het drinkwater

Kan de Commissie meedelen of toevoeging van aluminiumsulfaat aan het drinkwater krachtens de communautaire richtlijn inzake drinkwater al of niet is toegestaan en, zo ja, wie verantwoordelijk is voor de vaststelling van de veilige dosis voor toevoeging van dergelijke chemicaliën?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(13 juni 1991)

Bij Richtlijn 80/778/EEG betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water⁽¹⁾ worden in bijlage I maximaal toelaatbare concentraties voor aluminium (0,2 mg/l) en sulfaten (250 mg/l) in drinkwater vastgesteld.

Volgens de artikelen 7 en 8 van die richtlijn moeten de Lid-Staten ervoor zorgen dat de maximaal toelaatbare concentraties van bijlage I niet worden overschreden, en dat eventuele residuen van bij de bereiding van drinkwater

gebruikte stoffen niet in hogere concentraties dan de in bijlage I vermelde maximumwaarden voorkomen.

(¹) PB nr. L 229 van 30. 8. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 998/91

van de heer Ben Fayot (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 mei 1991)

(91/C 259/69)

Betreft: Weigering van de Italiaanse douane een communautair document te erkennen

Op uitnodiging van de organisatoren wilde een delegatie van de Luxemburgse Federatie van filatelistische verenigingen een belangrijke filatelistische tentoonstelling bezoeken, die op 13 en 14 april 1991 te Pergola (Italië) werd gehouden. Zij had vijf postzegelverzamelingen bij zich, die deel uitmaakten van de officiële bijdrage van het Groothertogdom.

Op advies van de Luxemburgse douaneadministratie was bij deze verzamelingen een communautair reisdocument gevoegd (nr. 004811, uitgegeven op 11 april 1991 door het douanebureau van Luxemburg II), nadat de verzamelingen door dit bureau verzegeld waren. De totale waarde van de collecties bedroeg 500 000 Flux.

Bij de grens Chiasso/Como werd de delegatie tegengehouden door de Italiaanse douane, die beweerde dat het communautaire document niet beantwoordde aan de voorschriften en ook geen enkel alternatief wilde accepteren dat het mogelijk gemaakt had de verzamelingen toch over de grens te brengen. Zodoende zag de delegatie zich genoodzaakt rechtsomkeer te maken en terug te keren naar Luxemburg zonder aan de genoemde tentoonstelling te hebben kunnen deelnemen.

Kan de Commissie dit bizarre gedrag van de Italiaanse douane verklaren en ervoor zorgen dat het vrij verkeer voortaan naar behoren wordt gerespecteerd?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(6 juni 1991)

De Commissie was niet op de hoogte van de door het geachte Parlementslid vermelde feiten.

Zij deelt hem mede dat deze kwestie op het ogenblik wordt behandeld door haar diensten en die van de bevoegde nationale autoriteiten.

Zij zal hem op de hoogte stellen van de resultaten van deze werkzaamheden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1017/91

van de heer Pol Marck (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1991)

(91/C 259/70)

Betreft: Broodprijs

Kan de Commissie mij mededelen in hoever de broodprijs in de Lid-Staten beïnvloed wordt door de prijs van het bloem?

Kan de samenstelling van de broodprijs in procenten medegedeeld worden op basis van het aandeel van bloem, lonen, energiekosten enz.?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(5 juli 1991)

De gecombineerde data voor de Lid-Staten zijn onvoldoende gedisaggregeerd om betrouwbare schattingen van de relatieve kostencomponenten — en derhalve van de gevolgen van wijzigingen in de prijs van deze componenten — van de broodproductie te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1025/91

van de heer Aymeri de Montesquiou Fezensac (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1991)

(91/C 259/71)

Betreft: Met de concurrentieregels strijdige praktijken in de sector meteorologische produkten

Er bestaat in Europa een meteorologische markt en in verscheidene Lid-Staten (Frankrijk, Groot-Brittannië, Nederland enz.) worden meteorologische produkten door particuliere bedrijven in de handel gebracht.

In Frankrijk heeft de Météorologie nationale als overheidsinstelling op dit gebied vrijwel het monopolie. Zij gebruikt haar positie als overheidsinstelling om de handel en dienstverlening op meteorologisch gebied te beperken resp. te verbieden en om de ontwikkeling van overheids- of particuliere bedrijven, zowel in Frankrijk als daarbuiten, aan banden te leggen.

Door het optreden op de markt van een door de overheid gefinancierde instelling zoals de Franse Météorologie nationale wordt de concurrentiepositie van de Europese ondernemingen, met name in de export, ondermijnd.

Kan de Commissie nagaan of de activiteiten van de Franse Météorologie nationale strijdig zijn met de mededingingsregels en, zo ja, mededelen hoe zij daartegen denkt op te treden?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(17 juli 1991)

De Commissie beschikt thans niet over alle nodige gegevens om de verschillende aspecten van dit vraagstuk te kunnen behandelen. Zij heeft de Franse autoriteiten om aanvullende informatie gevraagd en zij zal het geachte Parlementslid zo spoedig mogelijk in kennis stellen van haar oordeel omtrent de activiteiten van de Franse Météorologie nationale in het licht van de concurrentiebepalingen van het EEG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1027/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1991)

(91/C 259/72)

Betreft: Communautaire bestekken voor visserij- en aquicultuurproducten

De goedgekeurde communautaire bestekken voor steun ter verbetering van de verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurproducten van de Lid-Staten gelden niet voor de voormalige Duitse Democratische Republiek, waarvoor een afzonderlijk besluit zal worden genomen.

In deze communautaire bestekken zijn de ontwikkelingsprioriteiten aangegeven voor de communautaire steunverlening.

Vreest de Commissie ook niet dat nadere beschouwing van het geval van de voormalige Duitse Democratische Republiek ertoe zal leiden dat de reeds vastgestelde prioriteiten moeten worden herzien?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(9 juli 1991)

De Commissie heeft op 13 maart 1991 het communautaire bestek als bedoeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 3575/90 van de Raad inzake de bijstandsverlening van de Structuurfondsen op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek (*) goedgekeurd, dat ook voor de sector verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurproducten geldt. Het doel van de maatregelen

is met name een fundamentele herstructurering van het vroegere staatsvisserijbedrijf om het op harmonieuze wijze in het gemeenschappelijk visserijbeleid te integreren.

(*) PB nr. L 353 van 17. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1029/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1991)

(91/C 259/73)

Betreft: Steun voor plattelandstoerisme

Het plan van de Commissie ter bevordering van het plattelandstoerisme houdt in dat steun zal worden verleend voor specifieke projecten.

Het gaat daarbij om steun voor proefprojecten gericht op het opzetten, ontwikkelen en aan de man brengen van nieuwe toeristische producten.

Kan de Commissie mededelen in welke vorm de steun voor deze proefprojecten zal worden gegoten?

Kunnen plattelandsgebieden die in moeilijkheden verkeren op voorrang en gunstiger condities rekenen bij deze steunverlening?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(24 juli 1991)

In april 1991 heeft de Commissie aan de Raad, het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité een voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een actieprogramma van de Gemeenschap op het gebied van het toerisme (1992—1994) (doc. COM(91) 97 def.) voorgelegd, dat met name maatregelen ten behoeve van het plattelandstoerisme omvat. In afwachting van de goedkeuring van dit actieprogramma ten behoeve van het toerisme wil de Commissie op een aantal gebieden, in het bijzonder dat van het plattelandstoerisme, met voorbereidende experimentele acties beginnen.

In dit verband heeft de Commissie onlangs in het Publikatieblad (*) een uitnodiging tot het indienen van voorstellen bekendgemaakt met het oog op de medefinanciering door de Commissie (tot een maximum van 40% van de totale kosten van het project) van innovatieve projecten op het gebied van plattelandstoerisme en cultureel toerisme.

De Commissie hoopt, door middel van deze experimentele projecten, de diversifiëring van het toeristische aanbod op het Europese platteland te bevorderen.

De Commissie verleent, in het kader van deze uitnodiging tot het indienen van voorstellen, geen rechtstreekse steun voor de afzet van toeristische produkten, noch voor investeringen in toeristische voorzieningen.

De Commissie wil de aandacht vestigen op het feit dat, vanwege de beperkte begrotingsmiddelen die voor haar experimentele projecten ten behoeve van het toerisme in 1991 zijn uitgetrokken, slechts een beperkt aantal projecten zal kunnen worden uitgekozen en dat voorrang zal worden verleend aan demonstratieprojecten en aan grensoverschrijdende of Europese projecten, m.a.w. projecten die worden ingediend door regio's van verschillende Lid-Staten en waarmee wordt beoogd de totstandbrenging van netwerken voor de uitwisseling van informatie en ervaringen en van samenwerkingsnetten te vergemakkelijken.

Aangezien deze uitnodiging tot het indienen van de voorstellen is gericht tot de Gemeenschap als geheel, is zij niet in het bijzonder en bij voorrang bedoeld voor plattelandsgebieden in moeilijkheden. Voor de plattelandsgebieden die onder de doelstellingen 1 en 5 b van de hervorming van de Structuurfondsen vallen, worden overigens specifieke maatregelen ter ondersteuning van het plattelandstoerisme gepland en ten uitvoer gelegd in het kader van verschillende operationele programma's of andere vormen van steunverlening.

(¹) PB nr. C 128 van 18. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1033/91

van de leden Ioannis Stamoulis, Paraskevas Avgerinos, Christos Papoutsis, Konstantinos Tsimas, Dionysios Livanos, Sotiris Kostopoulos, Dimitrios Pagoropoulos en Georgios Romeos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1991)

(91/C 259/74)

Betreft: Gevolgen van de Golfoorlog voor de economie en vooral het toerisme in de Lid-Staten

De crisis en de oorlog in de Golf hebben de Instellingen van de Gemeenschap doen besluiten financiële steun te verlenen aan de derde landen die hierdoor getroffen worden (Egypte, Turkije, Jordanië).

Ook in sommige Lid-Staten heeft de oorlog grote schade veroorzaakt in vele sectoren van economische bedrijvigheid, met name voor ondernemingen in het toerisme (hotelbranche, cruise- en kustvaartondernemingen, luchtvaartmaatschappijen, enz.).

Griekenland en de andere mediterrane landen, die niet ver van de oorlogshaard liggen, hebben het bijzonder moeilijk nu het toeristenseizoen al aangebroken is; men verwacht in deze sector werkloosheid op grote schaal en zelfs het failliet gaan van toeristenondernemingen.

Kan de Commissie mededelen of zij voor de Lid-Staten die door deze crisis worden getroffen soortgelijke maatregelen denkt te nemen als die welke zij ten behoeve van de derde landen neemt?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(2 augustus 1991)

Zoals de Commissie reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 597/91 van Sir James Scott-Hopkins (¹) heeft gezegd, zou het, hoewel de vooruitzichten voor de Gemeenschapseconomie in 1990 minder optimistisch zijn dan in de vooruitzichten van de Commissie van november 1990 gesteld, onjuist zijn deze verslechtering alleen te wijten aan de gevolgen van de Golf-crisis. De rechtstreekse gevolgen van de vijandelijkheden lijken thans in feite betrekkelijk gering te zijn geweest. Veel belangrijker gronden zijn de beleidsmaatregelen die zijn genomen ter correctie van macro-economische onevenwichtigheden in bepaalde Lid-Staten en een zwakke economische groei in Noord-Amerika en in de landen van Centraal- en Oost-Europa.

De herziening van de groeiraming voor de Gemeenschap als geheel tot 1 1/4% in 1991 in plaats van de in afgelopen november verwachte 2 1/4% vloeit in hoofdzaak voort uit een zeer grote bijstelling van het Verenigd Koninkrijk, waar de produktie thans naar verwachting met 2 1/4% dit jaar zal afnemen. De groeivoorzichten voor de andere landen zijn slechts in bescheiden mate herzien, hetgeen lijkt aan te tonen dat het eind van de vijandelijkheden en de verwachting van lagere olieprijs ruimschoots eventuele negatieve gevolgen, die het uitbreken van de oorlog in de Golf kan hebben gehad, hebben gecompenseerd. In 1992 zal het groeipercentage voor de Gemeenschap zich naar verwachting herstellen tot circa 2 1/4%.

Wat het toerisme betreft, lijken de meest recente gegevens op een zekere terugkeer tot normale omstandigheden te duiden. De Gemeenschap kan thans zelfs profiteren van een mogelijke onwilligheid van vakantiegangers om te reizen naar enkele niet-communautaire bestemmingen die in de afgelopen jaren zeer populair waren geworden.

Hoewel dit niet betekent dat op alle gebieden in de loop van dit jaar de in januari en februari geleden verliezen geheel zullen worden weggewerkt, is de Commissie van oordeel dat de situatie geen speciale maatregelen rechtvaardigt van het type waartoe ten gunste van Egypte, Jordanië en Turkije is besloten, in het bijzonder met het oog op het feit dat de Commissie op 26 maart 1991 een actieplan voor het toerisme heeft vastgesteld, dat beoogt op middellange termijn de modernisering, opleiding en daadwerkelijke diversificatie van het Europese toeristische produkt te bevorderen. Een van de in dit plan genomen acties, die rechtstreekse gevolgen kan hebben, is het voeren van een reclamecampagne in derde landen voor Europa als een bestemming voor toerisme. Gevolgen in deze richting zullen positieve resultaten kunnen opleve-

ren die aan alle landen van de Gemeenschap ten goede zullen komen.

(¹) PB nr. C 214 van 16. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1037/91

van mevrouw Dagmar Roth-Behrendt (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1991)

(91/C 259/75)

Betreft: Structuurfondsen en de bescherming van het natuurlijk biologisch milieu

Krachtens artikel 130 R van het EEG-Verdrag vormt de bescherming van het milieu een vast onderdeel van het communautaire beleid. Voorts moeten de drie Structuurfondsen beantwoorden aan de eisen die worden gesteld in de artikelen 130 R, 130 S en 130 T.

Er is echter door de Lid-Staten een zorgwekkend groot aantal klachten ingediend volgens welke Structuurfondsen worden gebruikt voor projecten die zeer schadelijk zijn voor het milieu. Voorbeelden hiervan zijn de Golf van Arta en het Prespa-meer in Griekenland, eucalyptusaanplant in Portugal, beren in de Pyreneeën, stuwmeren in Spanje, de ontginning van veengebieden en herbebossing in Ierland.

In dit verband wordt de Commissie verzocht antwoord te geven op de volgende vragen:

1. Wordt aan DG XI momenteel voldoende informatie verstrekt over de details van deze uit de Structuurfondsen gefinancierde programma's; heeft dit DG een standpunt ingenomen over deze programma's, waarbij o.a. aandacht wordt geschonken aan het doen naleven van de bestaande communautaire wetgeving; wordt bij de tenuitvoerlegging van deze programma's rekening gehouden met het standpunt van dit DG en vinden er regelmatig controles plaats?
2. Is de Commissie voornemens de financiële en personele middelen van DG XI aanzienlijk uit te breiden om ervoor te zorgen dat dit DG volledig in staat is om zijn belangrijke taak van controle op de Structuurfondsen uit te voeren en om de coördinatie tussen de verschillende DG's te verbeteren?
3. Is de Commissie bereid om te onderzoeken op welke wijze NGO's op regionaal en nationaal niveau institutioneel kunnen worden betrokken bij de opstelling van en de controle op programma's en projecten?
4. Is de Commissie bereid zich in te zetten voor een betere toegankelijkheid en beschikbaarheid van gegevens, in het bijzonder betreffende regionale en nationale programma's en projecten die waarschijnlijk financiële steun zullen ontvangen uit de Structuurfond-

sen en is zij bereid dit te garanderen voordat steunaanvragen worden ingediend?

5. Is de Commissie voornemens Lid-Staten wier projecten een inbreuk vormen op communautaire milieuwetgeving, te straffen door de Gemeenschapsfondsen voor deze programma's te blokkeren?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(5 juni 1991)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar het gezamenlijk antwoord van de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 1962/90 en nr. 2013/90 van de heer Monnier-Besombes en anderen (¹).

(¹) PB nr. C 70 van 18. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1064/91

van de heer Alman Metten (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 mei 1991)

(91/C 259/76)

Betreft: Ontbreken van concurrentie bij professionele dienstverlening en bij renteherziening van hypotheeken

1. Is het de Commissie bekend dat bij veel professionele dienstverlening de prijsconcurrentie volledig ontbreekt doordat dienstverleners onderling vaste tarieven afspreken?
2. Heeft zij er kennis van genomen dat door de verplichte inschakeling van prijzige notarissen in Nederland de concurrentie tussen hypotheeken bij renteherziening effectief is uitgeschakeld, waardoor de marge tussen effectief rendement op hypotheeken en op staatsleningen gestadig en tot ongekende hoogten toeneemt? (De Woonconsument, 91/3, blz. 11).
3. Is zij niet van mening dat deze effectieve uitschakeling van concurrentie tussen hypotheekverstrekking op zijn kosten bij de consument twijfel over het positieve effect van „1992” zal wekken? Is zij van plan maatregelen voor te stellen om de belemmering voor effectieve mededinging weg te nemen?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(31 juli 1991)

1. Het is de Commissie bekend, dat diverse associaties van vrije beroepsbeoefenaren in Nederland hun leden inzake tarifiering adviseren of ook wel vaste tarieven voor-

schrijven. Makelaars, aangesloten bij de Nederlandse Vereniging van Makelaars (NVM) bij voorbeeld, rekenen voor bepaalde opdrachten vaste — al dan niet procentuele — tarieven, terwijl de Nederlandse Orde van Advocaten de aangesloten leden adviseert inzake het aan cliënten in rekening te brengen uurtarief.

2. De Commissie heeft kennis genomen van de inhoud van het artikel afgedrukt onder de kop „Geen concurrentie bij renteherziening hypotheek” in de aflevering van maart 1991 van het periodiek van de Vereniging Eigen Huis genaamd: „De Woonconsument”.

3. Naar het oordeel van de Commissie kunnen beperkingen van de mededinging een negatief effect hebben op de verwezenlijking van de gemeenschappelijke binnenmarkt. Zulke beperkingen dienen daarom zoveel mogelijk te worden voorkomen of opgeheven.

De in het voornoemde blad gereleveerde problematiek bij het hersluiten van hypothecaire leningen vindt zijn oorsprong in de tarieven voor het passeren en inschrijven van hypotheekaktes. Deze activiteiten zijn door de Nederlandse wet, onder uitsluiting van anderen, opgedragen aan het notariaat respectievelijk het kadaster.

Blijkens informatie moet het kadaster thans worden aangemerkt als gedeconcentreerde buitendienst van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieuhygiëne.

Het is derhalve geen onderneming in de zin van de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag.

Een aantal tarieven van het notariaat, waaronder de tarieven voor het passeren van hypotheekaktes, wordt door de Koninklijke Nederlandse Notariële Broederschap dwingend aan haar leden voorgeschreven. Door dat voorschrift wordt de mededinging tussen notarissen beperkt. Volgens het voornoemde artikel in „De Woonconsument” zou deze beperking eveneens indirect een beperking of uitschakeling van de mededinging tot gevolg hebben tussen instellingen welke hypothecaire leningen verstrekken.

Het effect van deze beperkingen van de mededinging lijkt zich evenwel in hoofdzaak tot het grondgebied van Nederland te beperken. Mede in overweging nemende, dat het Nederlandse Ministerie van Economische Zaken, getuige de brief van 6 mei 1991 van Staatssecretaris mevrouw Y. van Rooy aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, voornemens is op korte termijn op te treden tegen horizontale prijsregelingen, meent de Commissie dat er onvoldoende communautair belang aanwezig is tot het in gang zetten van een nader onderzoek in dit stadium.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1103/91

van de heer Rafael Calvo Ortega (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(91/C 259/77)

Betreeft: EIB en regionale ontwikkeling

De EIB maakt in het informatieblad van februari bekend dat de leningen voor regionale ontwikkeling het afgelopen jaar tot 7 400 miljoen ecu zijn gestegen. Dit is in principe een aanzienlijk bedrag dat getuigt van de doeltreffendheid van deze financiële instelling. Voor een beter begrip en de verspreiding van dit gegeven is min of meer nauwkeurige informatie vereist omtrent de acties, diensten en investeringen die de EIB ter bevordering van de regionale ontwikkeling noodzakelijk acht.

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(30 juli 1991)

Het jaarverslag van de Europese Investeringsbank geeft in detail aan, welke financieringen in de vorm van individuele leningen zijn toegekend met vermelding van de nagestreefde doelstelling van de Gemeenschap alsmede welke financieringen door globale leningen zijn geschied. De jaarlijkse verslagen, die openbaar worden gemaakt ter gelegenheid van de jaarlijkse vergaderingen van de Raad van Gouverneurs begin juni, worden regelmatig bij hun verschijning aan alle leden van het Parlement toegezonden.

Volgens het zojuist in 1990 verschenen verslag betroffen van een totaalbedrag van 12,7 miljard ecu leningen van de EIB in de Gemeenschap 7,4 miljard ecu de regionale ontwikkeling, d.w.z. investeringen in minder begunstigde regio's. Ongeveer negen tiende van dit bedrag, namelijk circa 6,6 miljard ecu, is geconcentreerd in de prioritaire interventiezones van de Structuurfondsen: 3,4 miljard ecu zijn toegekend uit hoofde van doelstelling nr. 1; 2,9 miljard ecu uit hoofde van de doelstellingen 2 en 5b; 330 miljoen ecu voor investeringen uit hoofde van de onderscheiden andere specifieke acties van de Gemeenschap (in hoofdzaak de geïntegreerde mediterrane programma's). Meer dan de helft van het totaal van de aan de minder begunstigde regio's verleende financieringen betrof de infrastructuur (4 160 miljoen ecu), en met name telecommunicatie en vervoer. De bijstand voor industrie, diensten en landbouw beliep 2 485 miljoen ecu, waarvan de helft voor de kleine en middelgrote ondernemingen.

Deze 7,4 miljard ecu kunnen als volgt over de grote sectoren worden verdeeld:

	miljoen ecu	Individuele leningen	Kredieten over globale leningen	
		miljoen ecu	miljoen ecu	Aantal
Energie	794,8	747,6	47,2	34
Vervoer	1 685,2	1 489,0	196,2	124
Telecommunicatie	1 574,9	1 574,9	—	—
Water, sanering	719,4	628,2	91,2	154
Andere infrastructuur	180,1	97,6	82,6	55
Industrie, landbouw	2 169,3	1 170,9	998,4	3 640
Diensten	315,7	25,3	290,5	1 194
Totaal	7 439,4	5 733,5	1 706,1	5 201

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1124/91
van de heer Filippos Pierros (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juni 1991)
(91/C 259/78)

Betreft: Communautaire steun ter bestrijding van de problemen in de steden van de derde wereld

Zoals bekend hebben de grote steden in de derde-wereldlanden met zeer ernstige problemen te kampen. Het levenspeil daalt, de meest elementaire algemene nutsinstellingen ontbreken, en in veel stadsdelen doen zich barre armoedeverijnselen voor. Verwacht wordt dat deze problemen, gezien de snelle bevolkingstoename, zich zelfs zullen vermenigvuldigen.

In een recente verklaring heeft de Wereldbank laten weten dat zij van plan is een financiële en technische bijdrage te leveren ter oplossing van de problemen, zulks middels grootscheepse ontwikkelingsprogramma's.

Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is dergelijke maatregelen te initiëren ten einde o.a. de huisvesting te verbeteren, de bodem te ontwikkelen, de arme wijken te herstellen en nieuwe arbeidsplaatsen te creëren?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(31 juli 1991)

De Commissie is zich welbewust van de problemen die rijzen als gevolg van de snelle stadsontwikkeling in derde-wereldlanden en de verslechtering van de levensomstandigheden in de grote stadscentra.

In verband met de in overleg met de begunstigde Staten vastgestelde prioriteiten is de Commissie voor het moment niet voornemens grote programma's ter ontwikkeling van de stadscentra ten uitvoer te leggen. Wanneer deze landen evenwel prioriteit verlenen aan dit soort acties kan de Commissie hun, zoals in het verleden reeds is geschied, hiervoor steun verlenen.

Verbetering van de levensomstandigheden en het scheppen van arbeidsplaatsen op het platteland blijven prioriteiten met de hoogste voorrang. Het huidige beleid, waarin de Commissie zich moet bezighouden met de sociale dimensie van de structurele aanpassing, maakt evenwel dat de Commissie het tewerkstellingsbeleid en het steunbeleid voor de minder bedeelde bevolkingsgroepen, inclusief in de steden, voor haar rekening neemt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1137/91
van de heer Stephen Hughes (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juni 1991)
(91/C 259/79)

Betreft: Interreg-initiatief

Kan de Commissie een lijst bezorgen van die gebieden in het Verenigd Koninkrijk die in het kader van het Interreg-initiatief een aanvraag voor financiering hebben ingediend?

Is er aan de aanvragen van die regio's tot nog toe een gunstig gevolg gegeven?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(9 juli 1991)

De gebieden in het Verenigd Koninkrijk die aanvragen voor financiering in het kader van het communautaire initiatief Interreg hebben ingediend, zijn Kent en Noord-Ierland (exclusief de stad Belfast).

De Commissie is thans bezig de aanvragen van de betrokken gebieden te bestuderen en hoopt binnenkort programma's te kunnen goedkeuren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1138/91**van de heer Stephen Hughes (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(5 juni 1991)**(91/C 259/80)*

Betreft: Sociale en economische studies met regionaal karakter in Groot-Brittannië

Sociaal-economische studies van regionale aard worden gefinancierd uit begrotingslijn 5480 van de algemene begroting.

Kan de Commissie mededelen welke in het verleden in opdracht gegeven studies (of studies die momenteel in opdracht worden gegeven) betrekking hebben op de sociaal-economische ontwikkelingsvooruitzichten van regio's in het Verenigd Koninkrijk?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(10 juli 1991)

De sociaal-economische studies met een regionaal karakter die vroeger uit begrotingslijn 5480 werden en nu uit begrotingslijn 2-6020 worden gefinancierd, hebben slechts zelden betrekking op vraagstukken van de regionale ontwikkeling binnen één enkele Lid-Staat. Het door de Commissie samengestelde programma van regionale studies heeft tot doel te komen tot een vergelijkende analyse van de situatie in en de ontwikkeling van alle regio's van de Gemeenschap, waarbij echter speciaal de nadruk wordt gelegd op de regio's die in aanmerking komen voor steun in het kader van de doelstellingen 1, 2 en 5 b van de Structuurfondsen.

Met financiële steun uit begrotingslijn 5480 zijn verschillende onderwerpen bestudeerd die verband houden met de vooruitzichten inzake de sociaal-economische ontwikkeling van regio's in het Verenigd Koninkrijk. Het betreft o.m.:

1. Monografieën over de regio's van de Gemeenschap (verschijnt binnenkort) (verschillende talen).
2. Studies over de problemen in de sectoren textiel en kleding in verschillende regio's van de Gemeenschap (waaronder een studie over de regio's van het Verenigd Koninkrijk) (1991) (verschillende talen).
3. Patronen van de regionale migratie binnen de Gemeenschap in de jaren tachtig en verwachtingen ter zake voor de jaren negentig (1991) (EN).
4. Menselijk kapitaal en daarmee samenhangende infrastructuurvoorzieningen: investeringsbehoeften in probleemregio's (1991) (EN) en haalbaarheidsstudie (1989) (EN).
5. Vergelijkende studie over de financiering van bedrijven in gesteunde regio's (1990) (EN).
6. Regionale consequenties van de voltooiing van de interne markt in de sector financiële dienstverlening (1990) (EN).

7. Regionale demografische ontwikkelingen over de periode tot het jaar 2000 en behoeften aan werkgelegenheid (1990) (EN).
8. Afbakening en beschrijving van de steenkoolwinningsgebieden in de Gemeenschap (1989) (EN).
9. Sociaal-economische consequenties van de voltooiing van de interne markt voor de traditionele industriegebieden van de Europese Gemeenschap (1989) (FR).
10. Studie over de regionale consequenties van de opening van de markten voor overheidsopdrachten (1989) (FR).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1140/91**van de heer Stephen Hughes (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(5 juni 1991)**(91/C 259/81)*

Betreft: Ontwikkelingssteun

In het antwoord van de Commissie van 15 november 1991 op schriftelijke vraag nr. 1106/90 ⁽¹⁾ werd verklaard dat de Commissie de praktijk van het binden van bilaterale ontwikkelingssteun bestudeert, ten einde te verzekeren dat het EEG-Verdrag wordt nageleefd.

Kan de Commissie nadere gegevens verstrekken over het soort „studie” dat nu aan de gang is met betrekking tot deze belangrijke kwestie?

⁽¹⁾ PB nr. C 98 van 15. 4. 1991, blz. 11.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(26 juli 1991)

De analytische en voorbereidende werkzaamheden die de Commissie thans op dit gebied uitvoert, zijn gebaseerd op een overzicht van alle vormen van door de Lid-Staten verleende exportsteun. Hoewel dit overzicht wegens ten dele ontoereikende antwoorden van bepaalde Lid-Staten nog niet is voltooid, kan niettemin niet worden uitgesloten dat gebonden ontwikkelingssteun de mededinging kan vervalsen of dreigen te vervalsen en het handelsverkeer in de Gemeenschap ongunstig kan beïnvloeden.

Aangezien artikel 92 van het Verdrag van toepassing kan zijn op dit type exportsteun, is een hoofddoelstelling van de thans verrichte studie derhalve mogelijkheden te vinden om mogelijke negatieve gevolgen van een dergelijke steun voor de mededinging en het handelsverkeer in de Gemeenschap uit te schakelen. De Commissie zal bij haar behandeling van dit vraagstuk naar behoren rekening houden met de verschillende op dit gebied nagestreefde beleidsdoelstellingen en is thans, zoals reeds gezegd in

haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1106/90 van de heer Jackson, van mening dat een oplossing het best gevonden kan worden via de geleidelijke harmonisatie van exportsteunprogramma's en het niet binden van nationale ontwikkelingssteun jegens alle andere Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1173/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(91/C 259/82)

Betref: Overeenkomst van de Raad van Europa over administratieve samenwerking op fiscaal gebied

De Raad van Europa en de OESO hebben gezamenlijk een overeenkomst inzake onderlinge administratieve bijstand op fiscaal gebied opgesteld en leggen deze ter ondertekening en ratificatie voor. Dit moet een instrument zijn voor de strijd tegen belastingfraude die, zoals bekend, steeds vaker de grenzen overschrijdt. Zal de Gemeenschap rekening houden met deze overeenkomst bij het opstellen en uitvoeren van haar strategie op dit gebied?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(19 juli 1991)

De gezamenlijk door de Raad van Europa en de OESO opgestelde overeenkomst heeft een zeer ruime werkingsfeer. Zij heeft namelijk betrekking op praktisch alle soorten belastingen en voert een systeem van administratieve bijstand voor de uitwisseling van gegevens, de invordering van belastingenschuld en het ter kennisgeving voorleggen van documenten in. De werkingsfeer ervan kan niettemin aanmerkelijk worden beperkt, aangezien elke Staat op talrijke punten een voorbehoud kan maken.

De overeenkomst is tot op heden slechts door drie landen geratificeerd en is derhalve nog niet van kracht. Zij is door geen van de Lid-Staten geratificeerd en slechts één Lid-Staat heeft de overeenkomst ondertekend. Enkele Lid-Staten hebben overigens laten weten dat zij niet voornemens zijn partij bij de overeenkomst te zijn.

Voor de in de overeenkomst vastgelegde maatregelen zijn ten dele reeds communautaire bepalingen van kracht waaraan de overeenkomst mogelijk afbreuk kon doen. Aangezien de Raad had geweigerd de Commissie toestemming te verlenen voor onderhandelingen over de deelneming van de Gemeenschap aan de overeenkomst, was het noodzakelijk daarin een clause op te nemen (artikel 27, lid 2), waarin wordt bepaald dat de overeenkomst van toepassing is op de betrekkingen tussen Lid-Staten en derde landen, terwijl de betrekkingen tussen de Lid-Staten uitsluitend door de communautaire bepalingen worden beheerst.

De communautaire bijstand betreft thans de uitwisseling van gegevens inzake directe belastingen en BTW, alsook de gedwongen invordering van BTW-schuld.

Om de bijstand op het gebied van de BTW te verbeteren en uit te breiden met de accijnzen, heeft de Commissie een voorstel voor een verordening ⁽¹⁾ ingediend waarin, voor bepaalde aspecten, elementen uit de overeenkomst van de Raad van Europa en de OESO zijn verwerkt.

⁽¹⁾ PB nr. C 187 van 27.7.1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1187/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(91/C 259/83)

Betref: Europese statistieken veiligheid van levensmiddelen

Welke statistieken zijn er beschikbaar over de periode 1980—1990 inzake de veiligheid van levensmiddelen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(22 juli 1991)

De Commissie beschikt niet over specifieke statistieken over de buffervoorraden van levensmiddelen op basis van landbouwprodukten.

Zij voert daarentegen wel een nauwlettend beheer over de interventievoorraden voor alle levensmiddelen op basis van landbouwprodukten waarop deze maatregelen betrekking hebben.

Bovendien stelt zij jaarlijks een voorzieningsbalans vast voor de voornaamste landbouwprodukten waarin per jaar de begin- en eindvoorraad worden vermeld (of bij gebreke daarvan de voorraadverandering), alsmede de zelfvoorzieningsgraad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1203/91

van de heer Antoni Gutiérrez Díaz (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1991)

(91/C 259/84)

Betref: Verenigbaarheid van de door de Catalaanse Regering verleende steun met de gemeenschappelijke markt

In diverse mededelingen aan de Lid-Staten, gepubliceerd in PB nr. C 32 van 7 februari 1991 en nr. C 74 van 20

maart 1991, heeft de Commissie, overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag, bekendgemaakt dat zij aan de Spaanse Regering een aanmaningsschrijven heeft gericht opdat deze haar opmerkingen zal maken over de verenigbaarheid van bepaalde overheids subsidies met de gemeenschappelijke markt.

Kan de Commissie de huidige stand mededelen van de ingeleide inbreukprocedures?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(17 juli 1991)

De procedures waarop het geachte Parlementslid doelt, zijn geopend uit hoofde van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag en vormen geen inbreukprocedures. De door de Catalaanse Regering verleende steun werd evenwel niet van tevoren, in het stadium van het ontwerp, bij de Commissie aangemeld, overeenkomstig het bepaalde in artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag, en vormt derhalve een inbreuk op het Gemeenschapsrecht.

Na de Spaanse Regering, de overige Lid-Staten en andere belanghebbenden te hebben aangemaand haar hun opmerkingen kenbaar te maken in het kader van bovengenoemde procedures, onderzoekt de Commissie thans of de onderhavige steun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en zij zal binnenkort ter zake een eindbeslissing nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1239/91

van mevrouw Christine Crawley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1991)

(91/C 259/85)

Betreft: Curatieve hypnotherapie

Leden van de „Association of Qualified Curative Hypnoterapists”, die toezicht houdt op het werk van hypnotherapeuten, maken zich zorgen omdat de wetgeving die door de Commissie wordt voorgesteld hun vrijheid om hun praktijk uit te oefenen aan banden kan leggen, wellicht door de eis dat zij hun curatieve hypnotherapie slechts in aanwezigheid van een gekwalificeerd geneesheer mogen toepassen, of op andere wijzen. Kan de Commissie mededelen welke plannen zij eventueel heeft?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(30 juli 1991)

Er bestaat geen coördinatie van de activiteiten van „hypnotherapeut” op communautair niveau. Elke Lid-Staat behoudt derhalve het recht deze materie op zijn grondgebied zo optimaal mogelijk te regelen. De Lid-Staat heeft derhalve het recht op zijn grondgebied de

uitoefening van de hypnotherapie uitsluitend voor te behouden aan artsen of de uitoefening daarvan door beroepsbeoefenaren die geen arts zijn en die op eigen verantwoordelijkheid of in samenwerking met een arts optreden toe te staan.

De Commissie is niet voornemens specifieke voorstellen te doen op dit gebied. De vrees van het geachte Parlementslid dat de Lid-Staten die aan beroepsbeoefenaren die geen arts zijn toestaan vrijelijk de hypnotherapie uit te oefenen, door het Gemeenschapsrecht zouden worden verplicht de nationale regeling te wijzigen, is derhalve niet gerechtvaardigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1245/91

van de leden Vincenzo Bettiza (S), Roberto Barzanti, Giorgio Rossetti (GUE), Florus Wijsenbeek, Jean Defraigne en Jas Gawronski (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1991)

(91/C 259/86)

Betreft: Gecodificeerde televisieprogramma's van de RAI in Europa

Sinds meer dan een jaar wordt een belangrijk deel van de televisieprogramma's van de RAI uitgezonden via satelliet en gecodificeerd waardoor deze programma's niet algemeen worden ontvangen. Aldus worden honderdduizenden Italianen die in de Europese landen wonen en werken, met name in België, Luxemburg en Frankrijk, evenals talloze burgers van andere nationaliteiten, die belang stellen in de programma's van de Italiaanse tv benadeeld. De maatregel treft zowel abonnees van kabeltelevisie evenals het kijkpubliek dat een parabolische antenne heeft. Volgens de RAI is de codificatie van een aantal programma's noodzakelijk geworden op grond van de uiteenlopende interpretatie die wordt gegeven aan het Verdrag van Bern over de auteursrechten.

1. Is de Commissie van mening dat het besluit van de RAI in strijd is met de letter en de geest van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (1)?
2. Is de Commissie van mening dat de door de RAI opgelegde beperkingen eveneens een schending vormen van de bepalingen van het EEG-Verdrag inzake het vrije verkeer van alle diensten zonder uitzondering voor wat betreft de culturele inhoud daarvan of van andere aard en zonder beperkingen ten aanzien van de burgers van Lid-Staten die zijn gevestigd in een ander land van de Gemeenschap dan voor hetwelk de dienst is bestemd?
3. Hoe komt het dat geen van de talrijke publieke televisie-omroepen die hun programma's via satellieten uitzenden en die op Europees grondgebied rechtstreeks

of via kabel worden ontvangen tot codificatie is overgegaan?

4. Welke initiatieven overweegt de Commissie om deze situatie tegen te gaan die een ernstige discriminatie van een groot aantal Europese burgers vormt voor wie de televisie een essentiële band met het land van oorsprong vormt evenals een middel tot uitstraling van cultuur en taal?

(¹) PB nr. L 298 van 17. 10. 1989, blz. 23.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(30 juli 1991)**

Uit de in de vraag gegeven informatie blijkt, dat onopgeloste auteursrechtswesties de voornaamste hindernis kunnen vormen voor de rechtstreekse ontvangst en doorgifte per kabel van RAI-tv in ongecodeerde vorm in bepaalde gedeelten van de Gemeenschap.

1. De Richtlijn „Televisie zonder grenzen” (¹) waarborgt de vrije ontvangst en verplicht de Lid-Staten de doorgifte van televisie-uitzendingen uit andere Lid-Staten niet te beperken om redenen die binnen het kader van de door deze richtlijn gecoördineerde gebieden vallen. De richtlijn, die niet zover gaat als het voorstel van de Commissie, behelst geen coördinatie op het gebied van auteursrechten.
- 2 en 3. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest van 18 maart 1980 (²) erkend dat de vrijheid van dienstverlening binnen de Gemeenschap onder bepaalde omstandigheden beperkt kan worden om redenen betreffende het auteursrecht. Indien de codering van de RAI-tv-programma's gerechtvaardigd wordt wegens redenen in verband met het auteursrecht, is zij niet strijdig met de bepalingen inzake het vrije verkeer van diensten.
4. De Commissie heeft talrijke pogingen gedaan om het vrije verkeer van televisieprogramma's in de gehele Gemeenschap aan te moedigen en te vergemakkelijken. De vaststelling van de Richtlijn „Televisie zonder grenzen” heeft een eerste stap gevormd naar de schepping van een Europese audiovisuele ruimte.

De Commissie heeft haar voornemen te kennen gegeven, het vraagstuk van auteursrechten en verwante rechten op het gebied van programma-uitzendingen te behandelen in haar mededeling inzake het audiovisueel beleid van 21 februari 1990 (³).

In november 1990 legde de Commissie de beroepskringen een discussiedocument voor met betrekking tot vraagstukken inzake het auteursrecht betreffende uitzendingen via kabel en satelliet. Een der hoofddoelstellingen van het nieuwe initiatief van de Commissie is de vergemakkelijking van het verwerven van rechten voor uitzendingen via satelliet ten voordele van alle betrokken partijen: omroeporganisaties, rechthebbenden en kijkers. Na de belanghebbenden in februari van dit jaar te hebben geraad-

pleegd, heeft de Commissie op 17 juli 1991 een voorstel voor een richtlijn van de Raad goedgekeurd.

(¹) Richtlijn 89/552/EEG van de Raad — PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

(²) Coditel, zaak 62/79, Jurispr., blz. 881.

(³) Doc. COM(90) 78 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1248/91

van de heer Giuseppe Mottola (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1991)

(91/C 259/87)

Betreft: Verkoop van een landbouwoverheidsbedrijf dat het eigendom is van het Oosters Instituut van Napels in de gemeente Battipaglia (Salerno)

Het Oosters Instituut van Napels is eigenaar van een landbouwbedrijf van 750 ha in de gemeente Battipaglia (SA). Het te koop aangeboden complex vertegenwoordigt voor het agrarische plattelandsdistrict een uiterst waardevol patrimonium. De verandering van bestemming zal het ruimtelijke ordeningsplan, het milieu en het natuurlandschap verstoren. De verkoop schept een ernstig risico van speculatie door particulieren.

1. Kan de Commissie mededelen welke redenen het Oosters Instituut bewegen tot verkoop van de boerderij en of de vereiste procedures zijn gevolgd en zo niet, zal zij maatregelen treffen om te voorkomen dat het bedrijf wordt gebruikt als speculatie-object door particulieren?
2. Kan de Commissie mededelen of het Ministerie van Wetenschappelijk Onderzoek, de regio, de provincie of andere overheidsinstanties zich hebben gemeld als koper van het bedrijf met als doel een „researchpool” te vormen in de sector van de agro-industriële levensmiddelen voor onderzoek, bevordering en commercialisering van traditionele landbouwproducten?
3. Kan de Commissie bovendien nagaan of de communautaire voorschriften voor wat betreft de bescherming van en het toezicht op plattelandsgronden zijn nageleefd?
4. Acht zij het ten slotte niet dringend gewenst haar ambtenaren ter plaatse te laten onderzoeken of de juiste verkoopprocedures worden toegepast?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(26 juli 1991)

De Commissie ziet in de tekst van de vraag geen elementen op grond waarvan zij bevoegd zou zijn in de bedoelde aangelegenheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1268/91

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1991)

(91/C 259/88)

Betreft: Aanpassing van de nationale monopolies van commerciële aard

Kan de Commissie medelen welke maatregelen zij de komende maanden in het kader van de voltooiing van de Europese interne markt voornemens is ten aanzien van de Lid-Staten te nemen, met het oog op de aanpassing van hun nationale monopolies van commerciële aard, als bedoeld in artikel 37, lid 1, van het EEG-Verdrag.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(24 juli 1991)

De Commissie wil in eerste instantie opmerken dat de verwezenlijking van de eengemaakte Europese markt als zodanig geen specifieke verplichtingen voor de Lid-Staten inhoudt die houders zijn van monopolies van commerciële aard.

Zij ziet er niettemin op toe dat de Lid-Staten de verplichtingen die krachtens artikel 37, lid 1, op hen rusten, eerbiedigen. Zij heeft derhalve besloten procedures in te leiden tegen een aantal Lid-Staten die exclusieve in- en uitvoerrechten voor elektriciteit en gas handhaven, welke onverenigbaar zijn met de bepalingen van het Verdrag. De Commissie heeft in feite geconstateerd dat het intracommunautaire handelsverkeer van deze producten aanzienlijk toeneemt, waarbij dit handelsverkeer echter exclusief plaatsvindt tussen de huidige houders van exclusieve rechten. Zij behoudt zich het recht voor om het nemen van aanvullende maatregelen ten aanzien van andere uitsluitende of bijzondere rechten te verlangen indien deze noodzakelijk blijken ter waarborging van het vrije verkeer van elektriciteit en gas op de eengemaakte Europese markt onder niet-vervalste mededingingsvoorwaarden.

zij de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties vervalsen of dreigen te vervalsen.

Ook het Hof van Justitie heeft in haar arresten meermalen bepaald dat kapitaalbreng in een particuliere onderneming waarbij sprake is van een staatsdeelname, op voorwaarden die niet geaccepteerd zouden worden indien het om een particuliere investeerder zou gaan die onder normale marktomstandigheden zou werken, als steunmaatregel van een Staat aangemerkt dient te worden die strijdig is met het mededingingsbeleid van de Gemeenschap.

Ook de Italiaanse Rekenkamer, die gevraagd was een uitspraak te doen over de wettigheid van de verwerving, is ten slotte tot de conclusie gekomen dat het besluit van de ENI om de prijs van de Montedison-aandelen vast te stellen op 1 650 lire, een prijs die absoluut niet overeenkomt met de gemiddelde beurswaarde van dit fonds, bepaald is door het openbare belang om de controle over de Italiaanse chemie terug te krijgen en niet door een „neutrale en automatische marktwaardering”.

Acht de Commissie het niet haar plicht om krachtens artikel 92 van het EEG-Verdrag in deze zaak gebruik te maken van haar onderzoek- en controlebevoegdheden?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(17 juli 1991)

Hoewel het de Commissie bekend was dat de joint venture Enimont was ontbonden voordat deze vraag gesteld was, was zij niet op de hoogte van het bestaan van de uitspraak van de Italiaanse Rekenkamer inzake de wettigheid van de prijs die was vastgesteld voor de aankoop van de Montedison-aandelen door de ENI (Ente Nazionale Idrocarburi).

Naar aanleiding van deze vraag heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht haar alle dienstige informatie te doen toekomen ten einde deze zaak te kunnen beoordelen in het licht van het bepaalde in de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag inzake steunmaatregelen van de Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1297/91

van de heer Enrico Falqui (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1991)

(91/C 259/89)

Betreft: Verwerving door de Ente Nazionale Idrocarburi van de Montedison-aandelen in de joint venture Enimont

In artikel 92 van het EEG-Verdrag worden steunmaatregelen van de Staten in welke vorm ook verboden wanneer

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1299/91

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1991)

(91/C 259/90)

Betreft: Controle aan de grenzen

In het eerste nummer van april 1991 van het blad „On Track for Europe” van de Britse spoorwegen is te lezen dat „nieuwe internationale treinen rijdende grenzen zouden worden waarin immigratieambtenaren onderweg pas-

poorten controleren terwijl de trein met grote snelheid van Parijs en Brussel naar Londen rijdt". In hetzelfde blad staat ook: „Er komt een controlepunt in Ashford omdat immigratieambtenaren denken dat ze niet genoeg tijd zullen hebben om alle noodzakelijke controles vóór de aankomst uit te voeren.”

Is de Commissie van oordeel dat deze plannen wettig zijn?

Indien de Commissie ervan uitgaat dat dit inderdaad zo is, kan zij dan mededelen wat haar wettige bevoegdheid is om een dergelijke verklaring af te leggen?

Indien de Commissie niet aanvaardt dat deze controles wettig zijn, kan zij dan wettige redenen daarvoor geven?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(30 juli 1991)

Opdat de Gemeenschap een echte interne markt wordt, opdat deze markt werkt onder de voorwaarden van een nationale markt, moeten de materiële belemmeringen worden opgeheven, d.w.z. alle controles aan de binnengrenzen, zoals immers ook geen controle op goederen en personen wordt uitgeoefend aan de grenzen tussen de regio's binnen één nationale markt.

Deze resultaatsverplichting laat geen enkele beoordelingsmarge toe: in de Gemeenschap moeten *alle* controles worden afgeschaft die zijn ingevoerd krachtens een gemeenschappelijke regeling en *alle* andere controles die de Lid-Staten verrichten aan de binnengrenzen, ongeacht hun vorm en rechtvaardiging.

Artikel 8 A preciseert dat deze resultaatsverplichting uiterlijk op 31 december 1992 moet zijn geconcretiseerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1683/91

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(91/C 259/91)

Betreft: Toegang van derden tot elektriciteitstransportnetten

In een mededeling aan de Raad van 29 september 1989 (doc. COM(89) 336 def.) sprak de Commissie haar voorstellen uit om met alle belanghebbende partijen grondig overleg te voeren over de vraag of de toegang van derden tot de elektriciteitstransportnetten moet worden geregeld, en, zo ja, onder welke voorwaarden.

Dit overleg is gevoerd in twee raadgevende comités, doch heeft slechts betrekking gehad op de elementen die in aanmerking moeten worden genomen bij een eventueel besluit tot openstelling van de transportnetten.

Kan de Commissie mededelen op welke wijze zij nu het overleg denkt voort te zetten met het oog op de beantwoording van de vraag of openstelling van de elektriciteitstransportnetten voor derden überhaupt geboden is?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(21 augustus 1991)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar schriftelijk antwoord op zijn mondelinge vraag H-699/91 in het kader van het vragenuur in de zittingsperiode van het Parlement van juli 1991 (*).

(*) Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-407 (juli 1991).